

Dupl.

Zarja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

HAPPY NEW YEAR!

TO OUR MEMBERS
AND FRIENDS
EVERYWHERE

*Once again it is our pleasure to extend
greetings, and express gratitude for the
hearty cooperation given us in our
every effort for the upbuilding of the*

Slovenian Women's Union

Srečno Novo Leto!

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

**SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA**

**SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA
V AMERIKI**

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagi, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women
The Catholic Association for International Peace
Women's Action for Victory and Lasting Peace
Common Council for American Unity

Spiritual Advisor — Rev. Matthew F. Kebe 223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Founder-Honorary President—Marie Prislant 1084 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
President — Albina Novak 6516 Bonna Avenue, Cleveland, Ohio.
1. Vice-President — Mary Godez 526 Water Street, Sheboygan, Wis.
2. Vice-President — Mary Urbas 15312 Holmes Avenue, Cleveland, Ohio.
3. Vice-President — Mary Theodore Rta. 1, Box 30, Hibbing, Minnesota.
4. Vice-President — Mary Markezich 2609 East 96th St., South Chicago, Ill.
5. Vice-President — Mary Tomatic Box 202, Strabane, Pa.
6. Vice-President — Anna Pachak 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado.
Secretary — Josephine Erjavec 527 North Chicago Street, Joliet, Illinois.
Treasurer — Josephine Muster 714 Raub Street, Joliet, Illinois.
1. Trustee — Mary Lenich 609 Jones St., Eveleth, Minnesota.
2. Trustee — Josephine Zelesnikar 2045 W. 33rd St., Chicago 8, Ill.
3. Trustee — Ella Starin 17314 Dillewood Rd., Cleveland 10, Ohio.

STANDING COMMITTEES

ADVISORY COMMITTEE

President — Frances Susel 15900 Holmes Avenue, Cleveland, Ohio.
Helen Corel 67 Scholes Street, Brooklyn, New York.
Anna Kameen Depot Street, Forest City, Pennsylvania.

EDUCATIONAL COMMITTEE

President — Albina Novak 6516 Bonna Avenue, Cleveland, Ohio.
Anna Petrich 340 E. Foothill Blvd., R2 148A, Fontana, Calif.
Gladys Buck 10086 Avenue L, South Chicago, Ill.
Sophie Golob 768 Arnolda Ave., Indianapolis 22, Indiana.
Marie Schlamann 223 West 7th Street, Leadville, Colorado.

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE

Director of drill teams — Marie Floryan 5830 W. Mineral St., West Allis Wis.
Director of Juvenile Activities — Evelyn Krizay 83-29th St., Barberton, Ohio.
Athletic Directors:
Midwestern Division — Josephine Ramuta Sumic, 81 No. Chicago St., Joliet, Ill.
Eastern Division: Mary Perdan, 19303 Shawnee Ave., Cleveland 19, Ohio.

ZARJA - THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC

Annual Subscription \$2.00 — Naročnima \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SZZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 Allport St., Chicago 8, Ill.

Managing Editor -

Albina Novak

Editorial Office:

6516 Bonna Avenue, Cleveland (8), Ohio

Telephone Express 2812

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office
at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the
tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten
use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names and on
one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in
podpisani po pisateljici. Pišite s črnilom na eno stran papirja. Pri imenih pazite
da se razločno pišana.

PD 128/1965

LETO XXI—ŠT. 1

JANUARY, 1949

VOL. XXI—NO.1

Srečno in veselo novo leto vsem!

Drage odbornice in članice:

NAJ BI VAM bilo srečno in zdravo novo leto, kjer koli se nahajate! Kako krasne so te besede, če se poglobimo v njihov pomen! Ni dvoma, da se marsikatera med nami vprašuje: Kaj nam bo prineslo novo leto? V naglo se izpreminjajočih dogodkih sveta je težko napovedati bodočnost z gotovostjo, vendar pa vemo vse, da bosta naša sreča in uspeh odvisna od naših lastnih skrbi in dela, zato posvetimo novemu letu vsa naša prizadevanja!

Leto 1949 je naše konvenčno leto. Še štiri mesece od danes, pa bomo zborovale na svoji redni osmi konvenciji v Pueblo, Colorado. Formalna otvoritev konvencije bo v nedeljo, 15. maja 1949. Zborovanja bodo trajala tri dni: 16. 17. in 18. maja 1949. Ob formalni otvoritvi v nedeljo bo tudi velika manifestacija, izvršena po naših izbornih vežbalnih krožkih. Jolietske Championship Cadets in Cleveland (Noble) Cadets se pripravljajo za vežbalno tekmo. Vsak teh krožkov ima pred seboj veliko nalogo ustvaritve sklada za potovalne stroške, toda naše kadetke se ne strašijo dela in jaz sem ponosna na njihovo ambicijo in odločnost. Prosim, pomagajte jim, kolikor vam je mogoče, da dosežejo svoj smoter in cilj.

V sedanjem času moramo pokazati svoje največje zanimanje za konvenčno člansko kampanjo. Tej kampanji mora posvetiti svojo pozornost vsaka dobra članica. Marljive delavke čakajo lepe nagrade. Zmagovalka bo dobila povratni vozni listek za potovanje v Pueblo in naslov "KONVENČNE KRALJICE," v čemer je vključeno tudi svečano kronanje na konvenciji. Ta nagrada je vsaki dostopna, ki se le hoče potruditi. Vsaka ima enako priliko pridobiti si prvo mesto. Vsaka predkonvenčna kampanja je zelo uspešna, zato upamo, da bomo sedaj ponovile ta rekord. Ako bo delala in pomagala sleherna podružnica, uspeh ne more izostati.

Volitve delegatinj se bodo vršile v februarju in marcu. Opozarjam vas, da pazno prečitajte oni del naših pravil, v katerem je govor o izvolitvi delegatinj; te točke je navedla naša glavna tajnica v tej izdaji Zarje.

Naš splošni sklad, iz katerega krijemo konvenčne stroške, bo lepo ojačen s dohodki naše razstave ročnih del, ki smo jo imele v Clevelandu v dnevih 4. in 5. decembra 1948. Popolno poročilo bo objavljeno, kakor hitro prejmemo vse povratne tikete. Toliko smo gotove, da bodo ti dohodki znašali nad tisoč dolarjev. Zelo sem hvaležna vsem našim odbornicam in podružnicam za njihovo vzorno sodelovanje. Res je, pomenilo je mnogo dela za odbor, toda odbornice se počutije popolnoma odškodovane za svoja prizadevanja, videč, da je bila stvar tako velik uspeh!

Morda bomo imeli slično razstavo zopet spomladi; če bo, boste o tem brale v Zarji prihodnji mesec. Vsak, kdor koli je posetil razstavo in "Style show," je bil zadovoljen in pod globokim vtisom. Torej hvala vsem: onim, ki so sodelovale pri programu, in onim, ki so se udeležili.

V tem mesecu boste novo izvoljene uradnice prezele svoja mesta in dolžnosti. Vsem želim mnogo sreče v njih prizadevanju in delu. Vaša naloga ne bo lahka, toda vse vemo, da brez prizadevanja ne dosežemo ničesar na svetu, zato poprimimo se vse skupaj trdo dela, da bomo imele uspešno leto! Ob tej priliki se zahvaljujem vsem za njih delo v preteklosti in vsem iskreno želim srečo in napredek.

Naj še enkrat ponovim: Srečno novo leto vsem! Tekom leta, ki je pravkar zatonilo, je morda vsaka izmed nas bila deležna te ali one vrste žalosti, toda vse smo imele in doživele tudi radostne dni. Ob zatoku starega leta naj ostane z nami spomin na radostne dni. Novo leto pa naj nam vsem skupaj prinese vsega tega, kar si najbolj želimo. Moje novoletno voščilo in molitev je, da bi Vas Bog tisočkrat blagoslovil!

Iskreno Vaša

Albina Novak, predsednica-urednica.

Odskar odšel sem . . . Dvošpev

Narodna

Moderato

Odskar od - šel sem za go - ró tja hkoči be - li za va -
 Odskar pod o - kenscem sem stal, prejel od lju - be šopek

sjo več v mojem sr - - cu mira ni Kedo je
 žal, zeleni šo - - pek rožmarin: srce je

kriv? Oj dekle ti, več v mojem sr - - cu mira
 pol - no bole - čin, zeleni šo - - pek rožma -

rit. a tempo

ni. Kedo je kriv? Oj dekle ti.
 rin: srce je pol - no bole - čin.

ritard.

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

Iz Helmoldove "Cronica Slavorum".

PREDVSEM moram popraviti vtis, ki sem si ga bil osvojil glede imena "Obodriti". Zazdelo se mi je namreč, da bi zamoglo njihovo ime pohajati od imena reke Drave (Trave), ki teče v balsko morje dokaj blizu bivšega obodritskega glavnega mesta Velegrada (Magnopolis — Mecklenburg), medtem ko je Odra daleč proti vshodu. Resnica jet, da so se nazivali obdravski prebivalci Dravljani, Obodriti pa imajo svoje ime od reke Odre, ob kateri so prej kedaj stanovali, potem pa vsi skupaj nastopili pot proti zapadu, to je, Obodriti, ki so si pridržali izvorno ime in oni Obodriti, ki so si po preselitvi privzeli krajevna zemljepisna imena, kot Vagrijci, Polabci, Dravljani Varnavci (Reka Varnava); Veneti so se se vedno nasplošno držali Odre. Druge slovanske družine pa, kot Brežani (Bregnitz, Brignitz se isteka v Labo), Došani (Dosa, isto dotok Labe), Havelčani, itd., so že zgodaj prešli v saško območje, ker so bili zgodaj pokristijanjeni; s temi zadnjimi so delili svojo usodo tudi vsi oni, ki so se bili naselili nižje levega brega Labe, tja do Harc pogorja. Ljutici in Kicini so bili pod vplivom Rujanov, Dolenjci in Primorci pa so navadno nastopali v zvezi z Retrami. Rujani, ki so bivali na Otoku, so se držali ob strani ter nastopali izključno na morju kot trgovci in gusarji (njih organizacija je bila slična oni severnjakov vikingov). Pri tem ne pozabimo, da je bil naziv Obodriti tudi le zemljepisnega pomena. Vsi skupaj so bili res eden narod, dasi politično razcepljen. V medsebojnih bojih so večkrat klicali na pomoč Sase ali Dance.

Verstvo.

Potrebno je posvetiti nekaj besed temu naslovu, v svrhu, da se spoznamo z značajem, z dušo in srcem nekdanjih zapadnih Slovenov.

Bili so seveda mnogobožci, s sličnim verskim sistemom, kakoršnega so imela vsa druga kavkaška plemena. Vendar pa opazamo pri Slovenih malo vzvišenejši pojem o božanstvu, kakor ga nahajamo, n. pr., pri starih Latinih. Slovenski Jupiter, Svetovid, ni nikdar tako nizko padel (moralno), kakor njegov drug pri Rimljanih. Helmold pravi: "Vkljub temu da so bili pogani so vendar spoznavali enega, ki je vladal nad vsemi drugimi, napram kateremu so jim bili vsi drugi bogovi le nekaki pol-bogovi". Slovenski Radogost ali Voligost (oba izraza pomenjata isto voliti — rad imeti) je brezprimerno bolj vzvišen kakor rimski Bacchus. Radogost je bil posebljena gostoljubnost, ne pa požeruh in pijanec, kakor Bacchus. Temu odgovorno so se Sloveni tudi ravnali. Škofa, ki je moral zapustiti Starigrad (Oldenburg), pa je vkljub temu zaželel obhajati božične praznike v svoji škofiji, ni nihče sprejel izven kneza Pribislava. Ta je tudi prisostvoval sveti maši. Po maši je knez škofa povabil na svojo domačijo, v precej oddaljeno mesto. Helmold citira škofa: "Sprejel nas je z velikim veseljem in nam pripravil sijajno pojedino. Stol (miza) je bil obložen z dvajsetimi raznovrstnimi jedili. Tu sem osebno spoznal, kar sem prej le slišal od drugih, da namreč na svetu ni bolj gostoljubnega naroda, kakor

so Sloveni. Kajti glede postrežbe gostov so vsi, kakor ene misli, zaskrbljeni, da bi se kdo ne znašel v potrebi. Karkoli si pridobijo s poljedelstvom, ribarstvom ali lovom, velikodušno in radodarno dele z drugimi. Tistega, ki je najbolj radodaren smatrajo za najbolj možatega. Pri njih je dovoljeno požgati dom in lastnino onega, ki bi tujcu odrekel gostoljubje, kar se pa prav redko zgodi. Enako se tudi zaklinjajo in izjavljajo, da je vsak, ki tujcu kruh odreče, nesramnež in podlež". —

Na drugem mestu piše Helmold: "Čeprav je sovražstvo proti krščanskemu imenu in iskra praznoverstva bolj živa pri Rujanih, kakor kjersibodi med Sloveni, jih vendar krasijo mnoge naravne čednosti. Pri njih prevladuje bogastvo gostoljubja, in pa, svojim starišem iskazujejo zasluženo čast. Pri njih ni najti prosjaka ali sicer potrebnega človeka. Kakor hitro je namreč koga potrla bolezen ali starost, ga izroče njegovim dedičem, ki morajo z največjim negovanjem zanj skrbeti. Zaskrbljenost vpogledu gostoljubja in spoštovanje starišev ste največji čednosti pri Slovenih. Dežela Rujanov je nadalje bogata na poljskih pridelkih, ribah in na zverjadi. Glavna utrdba dežele se imenuje Arkona."

Ime Arkona, kjer se je nahajalo Svetovidovo svetišče, malo čudno zveni v naših ušesih, tuje, vendar je to edina, vsaj meni znana označba za to nad ves zanimivo mesto. Kar je bil kapitolinski Jupiter Rimljanom, to je bil arkonski Svetovid Slovenom. Vpodobljen je bil s tremi obrazi v eni glavi (Thietmar (Tihomir)); s pogledom v prošlost, sedanost in bodočnost; bil je toraj vseviden, vseznajoč. Svetišče je bilo trioglato, s tremi vrati. Bilo je najbogatejše in najveličastnejše, kar so jih premogli polabski Sloveni; prekašalo je Radogostov tempelj. In vendar so katoliški duhovniki s solzami v očeh prosili bamberskega (Babenberg — Babjigrad škofa, ki je spremljal Otona I. v Retre, naj ohrani Radogostovo svetišče ter ga posveti v katoliško baziliko (Saxo Grammaticus). Škof jim je prošnjo odbil, češ, ne spodobi se pravemu Bogu donašati žrtev, kjer so prej Satanu služili. In, Radogostovo svetišče v Retrah je bilo do tal požgano. Škoda, preškoda! Sicer pa, da ga ni požgal Oton, bilo bi vpepeljeno pozneje. Sloveni namreč niso vporabljali trajne snovi pri svojih stavbah; gradili so z lesa. Zato nimamo skoraj nobenih zapuščin za njimi. Še sedaj ne vemo točno, kje so stale Retre. Arkono so pa Danci tako temeljito požgali pod vodstvom svojega kralja Valdemarja (Vladimir), da niti obrisu Svetovidovega svetišča ni bilo najti vse do 1928, ko sta dva nemška starinoslovca odkrila trikot, in sicer tam gor proti severu, skoraj na konci rujanskega polotoka, ki se kakor dolg jezik zajeda globoko v Baltik. Danci so Svetovidov kip privezali z vrvjo za vrat, ga vlekli skozi mesto, zažgali in vrgli v morje. Nato je bilo rujansko ljudstvo nasilno krščeno. Kdor se ni dal krstiti, tega je "požrl meč". Nemški povestničarji tistega časa silno radi rabijo izraz: "Ceteros gladius voravit", ali, "devoravit". — Toda Danci sami bi ne bili Rujanom nikdar kos; saj so se jih bali napasti sa-

mi. Trije slovenski knezi so pomagali Valdemaru: Pribislav Starograjski, Kazimir iz Velegrada in Boguslav Primorski. Da se Rujani Dancev res niso bali, nam dokazuje tudi Helmold, ko pravi: "Ko je Henrik povabil Rujane, naj napadejo Dansko, so to z največjim zadoščenjem storili. Res, iti na Dance je bilo za nje, kakor iti na veselico.

Plen, ki ga Valdemar ugrabil na Rujani, je bil izredno bogat. Saški vojvoda, Henrik Lev, in Valdemar sta napravila pogodbo, da bosta eden z drugim delila, kar bosta nakradla. Ko mu je Valdemar odrekel polovico arkonskega plena, bi bil Henrik skoraj vojno začel. Toda Valdemar se je prej vdal.

Čudno se nam zdi, kako je da so se Sloveni podali v boj proti Svetovidovemu svetišču. Najbrže so bili zapadni Obodriti do takrat še enkrat krščeni, medtem ko so bili Rujani najvztrajnejši pogani. Arkona je bila vpepeljena leta 1169.

Sloveni so imeli seveda še druga božanstva, kakor Živo, boginjo obnove, v Racegradu; Prove, v Staregradu. Proveju so bili posvečeni stari hrasti s plotovi okoli drevesa; vse je bilo lepo ozaljšano. Pogoda, boginjo sreče, itd. Toraj ne le lipa, tudi hrast je slovensko drevo.

Dalje o bojih s Sasi, Gocalk, Kruto, Klut, etc. — Srečno Novo Leto — Vaš M. Kebé.

Marie Priland:

OH, TA SVET...

Srečno, zdravo in zadovoljno Novo leto! Želim vsem članicam naše Zveze. Če bo to leto prineslo svetu zaželjen mir, bo v zgodovini označeno katkot najsrečnejše leto za vso človeštvo. Dal Bog, da se to zgodi!

Kdo v Ameriki dela? — Neka brihtna glava, je o tem sestavila statistiko, ki jo je priobčil "The Superior Journal." (Komur je dolg čas, naj si ga z naslednjim računom preganja.)

Prebivalstvo Združenih Držav šteje 140,000,000. Od teh je 42,000,000 starih nad 65 let, ki za težko delo niso zmožni. Ostanje še 98,000,000 prebivalcev.

Otrok izpod 21 let ki tudi niso za težko delo, je	54,000,000
Ostane še	44,000,000
Vladnih vslužbencev, ki baje težko ne delajo, imamo	27,000,000
Ostane še	17,000,000
Mestni, okrajni in državni uslužbenci tudi imajo lahko službe. Teh je	12,800,000
Ostane še	4,200,000
Armada točasno šteje	4,000,000
Ostane še	200,000
Invalidov v bolnišnicah in umobolnicah, ki delati ne morejo, je	126,000
Ostane še	74,000
Lenuhov, ki delati nočejo, je	62,000
Ostane še	12,000
Za delo nezmožnih jetnikov imamo	11,998
Tako ostaneta samo še	2
delavca, ki res težko delata in ta dva delavca sva—ti in jaz.	

Kako močne so ameriške delavske unije? — Vseh organiziranih delavcev v naši deželi je kakih 15 milijonov. Deset največjih unij šteje 5,900,000 članov. Najmočnejša med njimi je unija voznikov (Teamsters Union), ki šteje 1,062,000 članov. Za njo prideta avtomobilska in jeklarska unija, ki imata vsaka po 900,000 članov. Prihodnja je tesarska unija (Carpenters Union), z 750,000 člani; nato pride unija hotelskih uslužbencev z 404,000 člani na šestem mestu je premogarska unija, ki šteje 400,000 članov. Unija električnih delavcev ima tudi okrog 400,000 članov. Na osmem mestu je unija oblačilnih delavcev (Garment workers) z 380,000 člani, naslednja pa krojaška unija, ki izdeluje moške obleke ter šteje 365,000 članov. Deseta je tkaninska unija (Textile workers) vsebujoča 350,000 članov.

Najbogatejša izmed goriomenjenih unij je premogarska, ali takozvana John Lewis-ova unija, v katere blagajni se nahaja 62 milijonov dolarjev. Za njo pride železniška unija, ki po številu ne spada med največjih deset — ima le 216,000 članov — toda premoženja pa ima skoro 50 milijonov. Največja unija (Teamsters) ima v blagajni 18 milijonov, najmanj pa avtomobilska unija, ki premore le \$2,153,000.

Kakšni so unijski zaslužki? Največ zaslužijo delavci tesarske unije namreč \$85.00 na teden. Za njimi pridejo električni uslužbenci, polagalci cevi (Plumbers) in nato tiskarji. Njih plača znaša, kot pravi unijski seznam, po \$80.00 na teden. Konduktorji na železnicah dobijo po \$75.00 na teden, inženirji po \$70.00, kurjači pa le \$56.00. Premogarska plača je \$65.00 na teden, avtomobilskih in jeklarskih delavcev pa \$60.00. Plača v oblačilni industriji znaša \$50.00 tedensko, hotelski delavci pa prejemaajo od \$10.00 do \$75.00 na teden. To so seveda povprečne plače. Mnogi zaslužijo veliko več, nekateri pa tudi manj. Plača je odvisna od pozicije, dolgotnosti zaposlenosti in razumevanje v poslu.

* * *

John L. Lewis, absolutni gospodar premogarske unije, je nedavno prejel povišanje v plači, ki zdaj znaša \$50,000. na leto, kar je dvakrat toliko kot znaša plača podpredsednika Združenih držav.

Lewisova plača je sicer najvišja med zaslužki visokih unijskih uradnikov, a ni tako zelo pretirana v primeri s sijajnimi plačami drugih delavskih voditeljev. Naprimer, James Petrillo, "car" muzikalne unije, prejema \$46,000.00 letne plače. Podpredsednik in tajnik-blagajnik premogarske (Lewisove) unije imata vsak po \$40,000.00 na leto. Philip Murray, predsednik CIO dobiva \$25,000.00 letno, William Green, predsednik AFL pa \$20,000.00. Daniel Tobin, glavar unije voznikov je plačan s \$30,000.00. Poleg letnih zaslužkov imajo ti gospodje na razpolago še precejšnje svote za posebne stroške.

Vladna davčna statistika izkazuje, da so tudi manj važni unijski uradniki plačani boljše kot kabinetni uradniki predsednika Združenih držav. Najbolji značilno je pa dejstvo, da skoro nobeden teh dobro plačanih unijskih glavarjev, nima akademične izobrazbe. Večinoma so pustili šolo, da so šli delat. Edini delavski voditelj, ki se lahko z višjo izobrazbo ponaša je Walter Reuther, predsednik avtomobilске unije. Čeprav je ta unija druga največja v deželi, predsednikova plača znaša le \$10,000.00 na leto.

U. S. Bureau of Labor Statistics je pregledal listo delavcev od 300 industrij. Ugotovili so, da delavci, zaznamovani z odliko, (excellent) niso bili mlajdi od 20—30 let, pač pa so zreli možje od 35 do 50. leta bili označeni za najboljše in najzanesljivejše delavce.

* * *

Rojakinja, ki se je po desetletnem bivanju v Jugoslaviji vrnila v Ameriko, kar ji je bilo mogoče le, ker je ameriška državljanica, pripoveduje, kak velik praznik je v vsaki hiši v stari domovini takrat, ko dospe paket iz Amerike. Ker v Jugoslaviji še vedno primanjkuje mnogih stvari, in kdor ni vladni uslužbenec more potrebnosti kupiti le na črni borzi po visokih cenah, je ljudstvo nepopisno veselo dobrot, ki jih prejme iz Amerike.

Draginja je v Jugoslaviji še vedno neznosna. Tako stane kilogram kave na črni borzi 12 dolarjev ameriške

valute; mast, 8 dolarjev; bela moka, 2 dolarja; sladkor 2 dolarja; eno jajce, 30 centov; en meter volnenega blaga, 30 dolarjev; moški čevlji, 60 dolarjev. Dišav (spices) je zelo težko dobiti. Kdor je tako srečen, da jih iztakne, mora zanje plačati visoko ceno. Eno samo zrnce popra stane 2 centa.

Rojakinja pravi, da so ji v stari domovini odsvetovali iti v Ameriko, ker imamo tukaj silno draginjo, vse polno štrajkov in depresijo. Ona je pa znala, kako je bilo v Ameriki pred desetimi leti, pa si je rekla: Četudi je zdaj tam stokrat slabše kot je bilo pred desetimi leti, je Amerika še vedno dobra dežela.

Kako lepo je biti ameriški državljan in kako naša vlada skrbi za svoje ljudi priča dejstvo, da bi ta rojakinja ne mogla priti v Ameriko, če bi ji ameriško poslaništvo v Belogradu ne posodilo denarja za potovanje. Posojilo je bilo dano tudi trem drugim državljanom, ki so zaeno z njo odšli v Ameriko. Da, Stric Sam je še vedno fejest fant!

KAKO JE BILO ENKRAT (Črtica)

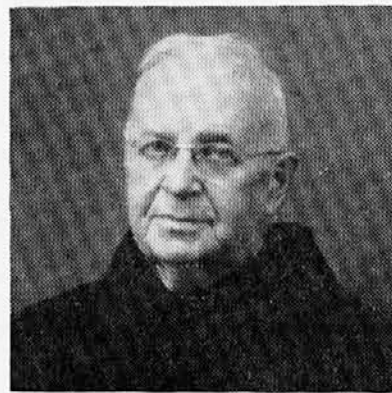
Mnogokrat roma Julka tja v gorsko vasico, kjer v revni leseni bajti samotarijo stara mati. Saj bi v delavskem predmestju med svojimi tovarišicami našla dovolj poštene zabave in razvedrila; pa jo kar prime v soboto zvečer, da mora domov, in se ji nedelja ne zdi prav nič praznična, če ni bila pri materi.

Prav za prav — saj ni nič posebnega, kadar s staro materjo sedita v leseni koči. Navadno Julka posluša, kako mama obujajo spomine, vedno enake, pa vendar vedno zanimive. "Saj ni res", tako pravijo mama, "da bi bilo sedaj tako zelo hudo na svetu. Le nobene potrpežljivosti ni pri ljudeh in nobene zadovoljnosti. Ko sem bila jaz otrok." — tako pripoveduje, — "takrat je bilo huje, pa vendar ni bilo takega taranja. Kolač so pekli le o veliki noči in štruklje za žeganje, za druge godove pa le bel kruh, ne pa potice in Bog si ga vedi, kaj še vse, kot delajo danes. Zjutraj smo po bajtah jedli prežganko pa brez podmedenega jajca, za večerjo so nam kuhali koruzen močnik, v katerega so za zabelo kanili kapljo jesiha. Za največji priboljšek v boleznih so kuhali jajčen sok, tako dober, da bi ga angelci jedli, če bi "špižo" potrebovali; če si bil le količkaj še živ, si ga moral jesti. Ob semanjih dneh so nam za trucu iz mesta prinesli mati culo suhega sadja; prav redokdaj se je pripetilo, da smo dobili še vsak po en rogel žemlje. — In prve čevlje sem imela nove, ko sem šla k birmi, pa kakšne. Noben otrok bi danes ne hotel obuti takih čevljev, kakršne je meni prve naredil mojster Miha, ki je hodil k nam v "štiro". "Gorka" sem bila pa še tisti dan; ravno toliko platna je ostalo od maminega krila, da so ga naredili še meni; za jopo pa ni bilo več blaga. Da bi pa kakšen kmečki otrok šel k sv. birmi v beli obleki, kakor danes, kaj takega se pa našim staršem še sanjalo ni. Pa nas je vendar v takile bajti zraslo, da je vse mrgolelo, in smo imeli vsi pravo pamet in zdrave ude, hvala Bogu, in so nas imeli ljudje povsod radi, kjer smo služili kruh.

Pa je bilo še hudo, ko sem se poročila na tole bajto. Poleti sem pa tja kakšna dnina, da sem zaslužila stopovino in za oratarja, ker doma nismo imeli vprežne živine. V jeseni so oče delali slannate strehe in zaslužili po dvajset krajcarjev na dan. Kako sem morala obračati vsak krajcar, da je bilo za otroške obleke pa za vse druge opravke pri hiši, pa še za kruh, za katerega smo morali tričetrt leta kupovati moko. Najslabšo sem kupovala, tako po devet krajcarjev, da je bil kruh rjav in se je kar lomil, pa ste ga vendar tako radi jedli. Bog obvaruj pa, da bi šel kdo od naše bajte v vas prosit kruha, ali da bi nam bil kdo prinesel miloščino! V tla bi se bila vdrla od sramu. Samo hlebček, kadar so pri sosedovih pekli in pa koline po zimi, kakor je povsod navada, drugega vsa leta kar sem gospodinjala, nisem prejela v dar.

Julki je včasih kar hudo; revščino v delavski ulici pozna, pa materi vendar ne more dopovedati, da je sedaj po nekaterih podstrešnih in kletnih stanovanjih le še huje, kakor je bilo pred petdesetimi, šetdesetimi leti na kmetih.

ZLAT JUBILEJ REV. K. ZAKRAJŠKA

PRIDIGA PREVZV. ŠKOFA DR. G. ROŽMANA

Prečastiti jubilar!
Častilci Marijini!

Dne, 4. septembra je minilo 50 let, odkar se je mlad frater Kazimir na Trsatu, častitljiv baziliki Marijini, s svečnimi obljubami uboštva, devištva in pokorščine vključil v prvi red sv. Frančiška, da bi v tem redu Bogu služil zvesteje, dosegel višjo popolnost in več dobrega storil za sv. cerkev in zveličanje duš. Pač ni slutil tedanji mladi, živahni klerik, kako veliko polje mu bo Gospod odprl, da se v njem loti dela, včasih kot vihar, vedno pa za duše, za Cerkev, za Boga - saj je končno v Družbi sv. Rafaela obsegalo skoraj vso zemljo, vse dežele, kjer le prebiva kakšen naš človek.

V sencu Žalostne gore preserske je naš jubilar zagledal luč sveta, ob svetišču Marije sedem žalosti je rasel - in to je še zmladega njemu vtisnilo poseben pečat: ljubezen do Marije - in mnogo bridkosti in križev v življenju. Mati Žalostna ga je po svojih potih vodila. Ne bom opisoval teh potov - zameril bi mi gospod jubilar - le na to Vas spomnim, kar vsi veste: Marijin list slovenski tukaj v Ameriki "Ave Maria" je ustanovil. Že 40let širi pravo versko mišljenje, ljubezen do Marije in z njo odbija napade peklenke kače, ki skuša duše pogubljati in seboj v peklenko brezno vleči. Mnogi osiveli sodelavci njegovi vedo, kolike težke in bridke borbe je bilo, in koliko nerazumevanje so naleteli tam, kjer so pričakovali pomoč in sodelovanje. Žalostna Mati - ga je peljala tudi pri tem prepotrebem delu po svoji poti.

Ameriške Brezje, podoba Marije Pomagaj, drag spomin iz domovine, samostan lemontski, lep in velik načrt kolegije, semenišča in samostana v Lemontu - vse to je zvezano z imenom patra Kazimirja - in bo ostalo. Poglejte, zopet pot Žalostne Marije - ni doživel vresničenje vsega, kar je njegov živahen duh zamislil in kakor je zamislil.

Tako vodi Marija, da človek ni v nevarnosti, da bi sebi svojim zmožnostim in svoji spretnosti pripisoval uspehe, ako bi vse dosegel, kar je zamislil. Marijina pot, po kateri je sama hodila, je pot dela, truda, poniževanja, bridkosti in križa - uspeh pa je Gospodova stvar, on ga daje, kadar je njemu prav, in takega, ki je najbolj v božjo slavo, ne pa takega, kakor si ga mi zamislimo in doseči želimo.

Zadnje delo v stari domovini je bila nova župnija in cerkev sv. Cirila in Metoda - prav zadnje delo njegovo v tej cerkvi je bil krasen in zelo učinkovit oltar Žalostne Matere božje. Na temnem podnožju iz kamna njegovega rojstnega kraja, je bel marmornat kip sedeče Žalostne Marije, ki drži mrtvo truplo svojega Jezusa v naročju. Vedno je kaj ljudi, zlasti mater, pri tem oltarju na kolenih, ki iščejo pri Žalostni Materi tolažbe in odgovora na najtežje vprašanja življenja; zakaj moramo na svetu trpeti in kako naj trpimo, da bo Bog v nas prej dosegel svoje svete namene.

A glejte, zopet je moral pot Marije sedem žalosti nadaljevati. Namesto da bi svoja poslednja leta živel med svojimi farani, da bi jih v sedanjih obupno težkih časih ob

oltarju Žalostne Matere tolažil, dvigal, jim vlijval pogum in jih skozi viharje trpljenja in krvi vodil v srečno večnost, ga je Marija peljala iz domovine zopet tu sem, in njemu in njegovim vernikom vzela tisto tolažbo, ki bi jo imeli v skupnem prenašanju sedanjih težav, tako da ni človeške tolažbe, ampak samo Marijina tolažba, ker vsaka tolažba človeška je sedaj preslaba, preplehka, le tolažba One, ki jo kličemo "Tolažnica žalostnih" je močna in sladka dovolj, da vzame tudi sedanjemu, doslej nam neznanemu trpljenju, težo in grenkobo.

Čudovita pota Marijina! Kako čudovita, dasi težka a vendar prepletena s sladkostjo Marijine ljubezni od Trsata pred 50 leti do Lemonta, ameriških Brezij - čudovita pot ob Mariji - kako se ne bi zdaj vsi skupaj z zlatim jubileantom Mariji zahvaljevali? Da, združili bomo svojo zahvalo in svoje prošnje: Hvala ti, Mati žalostna, da si svojega izvoljenca vodila po svoji poti doslej, poti trpljenja - vodi ga še nadalje po poti svoje velikanočne radosti. Prosimo: za svoje stiske, nadloge in potrebe - vsak ima svoje, kar prinaša sem k Mariji pomagaj. Pa ne ostajajmo le pri svojih lastnih osebnih težavah - seveda so nam najbližje, zato so nam zde najtežje - razširimo svoje prošnje in molitve na vse velike in važne potrebe Cerkev in človeštva - kakor želi papež Pij XII., ki nas vabi naj se pridružimo njegovim trem velikim prošnjam k Mariji:

1. Naj sprosi od svojega Sina najbogatejših milosti vsem udom njegovega skrivnostnega telesa sv. Cerkev.

2. Naj kakor v preteklosti tudi zdaj Cerkev božjo s svojo učinkovito priprošnjo varuje in brani.

3. Naj cerkvi in vsemu človeštvu izposluje od Boga vendar enkrat mirnejše čase.

Če namestnik Kristusov tako zelo vabi vse vernike, da v sedanjih časih pomnože svoje molitve, potem moramo verovati, da je sedanji čas molitve, da prosimo po Mariji od Boga, da bo postal ta čas za vse tudi čas milosti. Posebno pomnožene molitve so pogoj, da bo svet deležen tudi posebnih velikih milosti.

Zato se hočemo zdaj združiti z gospodom jubileantom v molitvi in daritvi a za vse te velike namene milosti za vse ljudi in tako bomo po svojih močeh pripomogli, da bo sedanja doba res doba molitve in doba milosti za vse ljudi.

Ženski svet

SVETOVNA DEKLARACIJA ČLOVEŠKIH PRAVIC

RAVNO ob sedmi obletnici zahrbtnega Japonskega napada na Ameriko v Pearl Harbor, je bila v Parizu v vseh podrobnostih spisana deklaracija človeških pravic "Human Rights". Ta deklaracija obsega 29 postavk, ki se vse nanašajo na pravice, katere naj se prizna vsakemu človeškemu bitju, kjerkoli na svetu. Ljudstva Združenih Narodov so že v čarterju potrdila vero v fundamentalne človeške pravice, v dostojanstvo in vrednost človeka, enakopravnost moških in žensk, odločno pospešiti socialni napredek in svobodo. Generalna skupščina razglasa deklaracijo človeških pravic kot skupni standard za vse ljudi in za vse narode. Vsak posameznik in vsaka organizacija naj ima pred očmi to razglasitev za katero naj se pospešuje spoštovanje, upoštevanje in efektivno priznanje med vsemi narodi.

Prvi člen te deklaracije bi se po naše tako glasil: Vsi ljudje so rojeni svobodni in enakopravni v dostojanstvu in pravicah. Vsak ima razum in vest in naj se vsak napram drugim obnaša v duhu bratstva.

V drugem členu se da pravica vsem ljudem brez razlike na narodnost, plemensko raso, versko pripadnost, politično prepričanje, spol in kar je še drugih razlik, ki ločijo ljudi v gotove vrste.

Tretji člen se nanaša na ljudstva, ki se ne vladajo sama, prebivalci raznih teritorij. Tudi te ljudi krije deklaracija človeških pravic.

Vsaki ima pravico do življenja, do svobode in osebne varnosti, tako se glasi člen 4. in 5. člen zahteva odpravo suženjstva v vseh oblikah.

Člen 6 je zoper vsako trpinčenje, mučenje in nizkотно postopanje in nečloveško kaznovanje ljudi.

Kakor vidimo je bila ta deklaracija jako potrebna in upajmo, da se jo bo res po vsem svetu upoštevala in spoštovala. V vseh 29 členih je toliko potrebnih in modrih izjav, da se nič ne čudimo, ko je delegatom sestava tega vzela toliko časa. Kakor je Mrs. Roosevelt večkrat omenila v svoji koloni, da gre jako počasi in kadar mislijo, da je en odstavek prefektno izražen, pa se še kdo izmed delegatov pritoži in popravlja. En člen se je po vseh slovnicih pravilih v angleščini dobro glasil, v ruščini pa so rekli, da nima dovolj pravega izraza in tako je bilo treba tudi njim ustreči, da ja ne bo kaj napak pozneje. Da, dolgo časa so skladali besedo poleg besede in modrost vseh delegatov je bila vprežena v to za vsakega človeka važno kompozicijo. Deklaracija bo predložena Generalni skupščini v končno odobritev.

Kakor vemo, niso vsi ljudje svobodni, da bi potovali, kamor bi hoteli in zato je treba še počakati, predno se bodo vsa ta pravila v resnici po celem svetu upoštevala. Je pa s tem postavljen prvi mejnik, ki bo dajal ljudem moralno in duševno oporo. Tak dokument, podpisan od 58 narodnosti mora imeti velik efekt med ljudstvi. Res je, da ne vežejo ta pravila nobene države in gotovo ne bodo te spremenile gotovih zakonov, pričakujemo pa lahko, da se bodo ljudstva sama začela spraševati zakaj ne vživajo gotovih pravic in svobodščin, ki so navedene v tej deklaraciji. Če ne drugače, pojde od ust do ust kakor po vinski trti tudi v deželah, kjer danes ne poznajo svobode v našem pomenu besede. Polagoma se bo vseh 29 točk uveljavilo in dobilo pečat standarda po katerem se bodo ravnala vsa ljudstva sveta. Tedaj pa bo res zasijalo solnce sreče in svobode na svetu.

ŽALOSTNA MISIJA GOSPE CHIANG KAISHEK-OVE

Ali je Amerika res tako bogata, da bi mogla rešiti Kitajsko pred rdečo nevarnostjo? Gospa Chiang že misli tako, sicer bi se ne pripeljala čez tako daljavo po novo pomoč. Njen prvi obisk v Ameriki se ji je sijajno obnesel in Kitajska je prejela od Amerike toliko, da bi po vseh računih diplomatov že davno morala biti rešena nadloge. Dobro informirani reporterji pa trdijo, da je kitajska vlada potratna, da so si visoki dostojanstveniki in ožji sorodniki nakopili velika bogastva, katera polagoma in po skrivnih potih prihajajo v Ameriške denarne zavode v varstvo. Če pride na Kitajskem do poloma, si ti ljudje ne bodo belili glav od česa bodo živeli. Vsi so dobro preskrbljeni, med tem, ko povprečnemu Kitajcu manjka najpotrebnejše hrane riža, da bi se vsaj enkrat na dan do sitega najedel. Dežela je veliko trpela in ljudje so že pozabili, kaj se pravi živeti v miru in ne v večnem strahu in begu da reši jo golo življenje. Od severa preti komunizem, katerega revno ljudstvo sprejema z nekakim zadovoljstvom, ker vsaj v začetku jim obeta boljše življenje, kakor pa ga mu nudi narodna vlada. Poročila iz Kitajske so jako nezanesljiva in človek težko verjame vestem, da je rdeč oklep prebit in da pojde vse po sreči.

Sprejem madame Chiang v Ameriki ni bil preveč prirčen. General Marshall, od katerega je največ pomoči pričakovala, se nahaja v bolnici, kjer je prestal težko operacijo. Umevno je, da moža v takem položaju ne sme nadlegovati s svojimi prošnjami za Kitajsko. Naš predsednik g. Truman pa tudi ni več tako vnet, da bi trošil milijone za skoro gotovo izgubljeno vojno. Ameriško ljudstvo je danes malo boljše informirano o svetovnem položaju in tudi ni več tako radodarno napram tako slabemu gospodarju kakor se je izkazal Chiang Kaishek. Madame se sklicuje na dejstvo, da s padcem Kitajske, bo izgubljena cela Azija za našo demokracijo. Severni del Kitajske je preplavljen z rdečo armado, ki postaja vedno močnejša in uspešnejša, ker se ji pridružujejo domačini. Kaj bo naredila Amerika, to bo vsekakor imelo velike posledice za ves svetovni red.

Madame Sun Yat-sen vdova po pokojnem patriotu in prvemu predsedniku Kitajske, je sestra gospe Chiang. Ona je jako spoštovana in priljubljena žena med priprostim ljudstvom, kateremu posveča svoje življenje. Dobro bi bilo zaslišati tudi to zagovornico svojega naroda. Po njenem mnenju je Amerika pomagala podaljšati in zavleči civilno vojno in kako naj sedaj deželo reši, je res velikanski problem.

ANNA JARVIS, USTANOVITELJICA MATERINSKEGA DNEVA

Novembra meseca je v nekem sanatoriju v Pa. umrla ženska, ki je razumela kaj pomeni mati za svoje otroke. Bila je zelo sentimentalna in je svojo mater zelo ljubila. Mislila pa je tudi, da so matere, katerih se otroci niti enkrat v letu ne spomnijo in jim nikdar ne napravijo kakšnega veselja. Njena mati je ljubila rdeče nageljne in rdeč nagelj naj bi bil znak materinskega dneva, ko je bil enkrat priznan po predsedniku Wilsonu 1. 1907 na drugo nedeljo v maju. To priliko so cvetličarji kaj hitro izkoristili in poskočili v cenah za ta znak. Da jim to prepreči, je na svoje stroške dala napraviti celuloidne znake, katere je razdelila brez dobička po cerkvah in organizacijah. Seveda, ideja je bila plemenita in začeta v najlepšem namenu, pa človeška slabost za profit je idejo hitro izrabila in komercializirala. Res je, da je dosti mater na ta dan obdarovanih, vendar pa je to vse tako brez srca in dobiček imajo trgovine, ki so idejo pobrale v svojo korist. Idejo materinskega dneva so sprejele tudi druge dežele in danes se menda po vsem svetu obhaja ta dan materam na čast. Dobri in hvaležni otroci matere ne pozabljajo, slabi in brezbrizni pa kopirajo druge, da kupijo kakšno malenkost in mislijo, da so s tem spolnili svojo dolžnost. Pokojna Anna Jarvis je za uresničenje svoje ideje porabila vse svoje premoženje in je slepa in napol gluha preživela svoja zadnja leta v zavodu, kjer so jo vzdrževali njeni številni dobrotniki. Naj bi njena ideja vsaj enkrat v letu prinesla žarek sreče in veselja vsaki materi po vsem svetu!

PLEMENIT POKLIC, KI RABI MNOGO DELAVK

Oskrba bolnikov je med nami v Ameriki dosegla jako visoko stopnjo. Bolničarka mora imeti precejšnjo izobrazbo, zato pa je ta poklic tudi odličen in upoštevan. Polje rabi še mnogo delavk v tej profesiji in za vsako dekle ni pripravnejšega poklica kot je ta. Že po naravi je ženska ustvarjena in namenjena, da oskrbuje otroke, družino. Kako velika vrednost je taka izobrazba za dekle, kadar se poroči. Njej se ni treba še-le učiti, ker zna in ve, kje priti v slučaju nesreče in bolezní. Razvoj večjih bolnišnic bo zahteval večje število bolničark in zato ne bo v tem poklicu nezaposlenosti tudi v bodoče. Organizacija bo pa tudi poskrbela, da bo to važno delo tudi boljše plačano in vključeno v socijalno varnost.

GANDHIJEVA IDEJA O ENAKOSTI LJUDI JE KONČNO PRIZNANA

S socijalnega stališča imamo tudi med nami gotove kategorije kamor prištevamo ljudi iz različnih krogov. Vendar pa ni med nami takega preziranja in zapostavljenja, kakor se je to godilo med prebivalci Indije. Tam delijo ljudi v gotove kaste in med najnižjimi so bili takozvani nedotakljivi "Untouchables". Čeprav ljudje ustvarjeni po Božji podobi, so med Indijci veljali za nekaj človeški izvžek, katerega so teptali, kjerkoli so mogli. Vsaka izobrazba in napredek je bil tem ljudem onemogočen in tako so ostali med najnižjimi po predkratkim, ko je bila razglašena postava, ki briše vse take zastarele in necivilizirane metode. Danes je vlada razglasila, da bo vsako dejanje proti takozvanim nedotakljivcem ostro kaznovano. To pomeni, da bodo vsi ti nesrečneži dobili priliko izobraževati se in tako pospeti do boljšega socijalnega stališča. Verjetno je, da bodo še posamezni slučajji takih krivic po deželi, vendar pa bo vsak vse to lažje prenašal, v zavesti, da ima postavo na svoji strani. Mohandas Gandhi ni več med Indijci a njegove ideje, za katere se je potegoval in

boril, se uresničujejo in živijo. Madež nedotakljivosti bo polagoma izginil, kakor so mnoge druge suženjske razmere.

ZAKAJ NIMAJO OTROK

Poročene vladne uslužbenke se v mnogih slučajih odtegujejo materinstvu, ker bi jim to postalo težko breme brez vladne podpore. V mnogih civiliziranih državah se to upošteva in matere dobivajo šest tedenske počitnice s plačo v vsakem slučaju poroda. To bi morala tudi naša vlada upeljati, pa bi ne bilo toliko družin brez otrok. V kongresu je bila ta zadeva že na dnevnem redu ampak se ni nič definitivnega rešilo. Republikanski senator iz North Dakote, William Langer bo to zadevo zopet predložil v senatu in upa, da ne bo brez uspeha. Vlada ima velikanske stroške in če se teh boji, potem bo zopet vse ostalo na papirju. Če bi bil ta predlog sprejet, bi vlada vsako leto izplačala okrog pet milijonov štiristo tisoč dolarjev podpore. Otroci so bogastvo države in je prav, da se za nje vlada briga že tedaj, ko priokajo na svet ne še-le tedaj, ko jih kliče v kosarne.

SENATORICA ZA PAR TEDNOV

Vsled smrti senatorja Harlan J. Bushfield iz S. Dakote, bo njegova žena vdova zavzela njegovo mesto v senatu. Ta služba ne bo trajala več kot le nekaj tednov do skončanega termina. Mrs. Bushfield pravi, da ne bo nastopila v senatu ali napravila kakšen govor, ker jo politično življenje prav nič ne veseli. Doma ima dovolj opravka z gospodinjstvom in šesterimi vnuki za katere se zanima in so ji veliko veselje. Ta žena je srečnejša doma, kakor bi bila v Washingtonu.

SLABA DRUŽBA IN SLABO ČTIVO

Federacija klubov mater v Queensboro, N.Y. je tri leta proučevala vsebino komičnih magazinov, za katere se zanima posebno mladina. Otroška duša je dovzetna in če najde v takih publikacijah res dobro razvedrilo, je jako kočljivo vprašanje. Kar je ta poseben odbor ugotovil, je to gradivo skrajno slabo, ker prikazuje razna hudodelstva, ki nemorejo izzvati drugega kakor strah in grozo. Gradivo, ki prinaša versko in plemensko diskriminacijo je vse obsodbe vredno in matere so se spravile na ta predmet, ki ga je treba temeljito izboljšati, ako hočejo obvarovati svoje otroke pred slabimi vplivi.

Vsi klubi mater so podpisali resolucijo, ki zahteva cenzuro nad takimi magazini in strogo kontrolo vsega materiala, ki ga priobčujejo. Kopije te resolucije so bile razposlane na vse oblasti, mestno vodstvo, policijsko načelnštvo, šolsko oblast, na razna sodišča in na vse osebe, ki imajo opravka z mladino. Predsednica Mrs. Charles R. Smith upa, da bo njihov opomin upoštevan in da se bo v tem oziru kmalu izboljšalo in prodajalo dober in zdrav humor, ki ne bo kvaril mladine. Te publikacije tvorijo milijonsko industrijo in greh bi bil, če bi se take publikacije še naprej trpelo med nami. Za zgled je predsednica navedla par stavkov. Naslov je: "Crime does not pay". V tem ni nič hudega, če otrok kaj takega prečita ali sliši, ampak druga povest je če so pod takim naslovom pa slike kako obglavljajo nekega moškega, neko deklico počasi potaplja in še več drugih groznih prizorov, skica za skico, slika za sliko in tako temu prikladno besedilo. Tako gradivo demoralizira našo mladino, ki je žrtev brezvestnih pisateljev in časnikařev. Ne ponujamo otrokom, kar jim vzbuja surovost, ki vodi na slaba pota. Kakor je potrebna dobra tovaršija, prav tako je otrokom potrebno dobro in zdravo čtivo s slikami, ki otroka vspodbuja k plemenitosti.

Že po raznih drugih krajih so se matere oglasile in protestirale in tudi uspele, da je bilo vse porazno in surovo čtivo umaknjeno iz književnega trga.

Potrebno bi bilo tudi malo pregledati med zalogami igrač. V dobi, ko ves svet želi miru ni treba otrokom kupovati pištol in drugega vojnega orožja, da se drugega ne igrajo, kakor vojsko. Komaj zna otrok shoditi pa že vlihti kakšno puškico in dela geste, kako je pobil svojega malega tovariša. Vse tako igranje, bi se kmalu odpravilo, če bi

matere dajale otrokom potrebne koristne igrače in jim razložile, da je vojna nekaj grdega in slabega.

PAKISTAN JE NJEGOV SPOMENIK

Daljna dežela Indija je v letu 1948 izgubila drugega odličnega moža voditelja, ki ni bil svetniški, kakor pokojni Gandhi, ampak za Muslimane je napravil veliko, ko jim je omogočil in uredil samostojno državo Pakistan. Mohamed Ali Jinnah je bil izobražen človek, po poklicu advokat. Študiral je na Angleškem in rekli so, da mu ta jezik gladkejšje teče, kakor pa materinščina "gujerati" ali pa jezik "Urdu" katerega govori večina Muslimanov. Po končanih študijah se je ta mož vrnil v svoje rojstno mesto Karachi v Indiji, ki je danes prestolica države Pakistan.

Leta 1885 je on ustanovil stranko "Indian National Congress" za katero je delal z velikim navdušenjem več let dokler ga ni muslimanska Liga izvolila za svojega predsednika. V resnici je bil Jinnah rojen Indijci a je pozneje iz lastnih nagibov prestopil med Muslimane. Tudi kot spreobrnjen musliman je skozi več let delal za svobodno in združeno Indijo. Nihče ni pričakoval od tega človeka, da bo kedaj stopil s takim predlogom, da naj se Indija cepi v dve svobodni državi v Indijo in Pakistan. Svet je bil zelo presenečen, ko je leta 1940 na zborovanju muslimanske Lige v Lahore predložil načrt za samostojno državo Pakistan. Vse province, v katerih so Muslimani tvorili večino, naj bi prišle v eno celoto, v Pakistan. Rekel je tako: "Če je Angliji res do tega, da živimo srečno in v miru, potem naj upošteva moj načrt delitev Indije v dve državi." Pakistan je zložena iz začetnic muslimanskih provinc kot: Punjab, Afghan, Kashmir, itd. Pokojni Jinnah je dosegel pri Angležih priznanje Pakistana največ zato, ker je Angležem obljubil nevtralnost in da jih ne bo oviral v njihovih bojih z Japonci. On sam je bil vrhovni vodja Pakistana, med tem ko je Indija še obdržala angleškega gubernerja Mountbatten-a. Leta 1947 je bil Pakistan priznan kot samostojna država in je postala 56. članica Zdr. Narodov.

Pokojni Jinnah je bil čudak, domišljav, samozavesten človek a je vseeno odklonil plemstvo in razna druga odlikovanja od Anglije. Vsaka vera ima gotove zapovedi, po katerih se morajo verniki ravnati. Tako jih predpisuje tudi Koran za muslimane. A Jinnah se je malo zmenil zato. Versko je bil jako mlačen, ter se ni na nobeno zapoved oziral. Vse njegovo obnašanje je bilo v velikem konfliktu s tem kar vera zahteva od Muslimanov. Pa kljub vsem napakam, ga je ljudstvo spoštovalo in ljubilo, ker on jim je dal Pakistan.

HABAKUK

Reimmichlova povest podomačena
(Nadaljevanje)

V takih razmerah bi bil Habakuk gotovo na kriva pota zašel, ko bi ga o pravem času ne bila prijela trdna roka. Mož, ki se je za malega vajenca pobrigal, je bil kaplan Martin Domnik, vnet, prijazen duhovnik, ki je dekanu Ahaclju pomagal šentpeterske duše pasti. Habakuk je večkrat zašel h gospodu Martinu, da si je izposodil kako knjigo, ker je rad čital. Duhovnik je kmalu spoznal, da je mladenič izredno nadarjen in da ima tudi druge lepe lastnosti. Nekega dne je dejal:

"Habakuk, ti nisi za krojača; ti bi moral študirati."

"Študirati? Kaj? Kako?" je fant prestrašeno zajecjal; "za to sem prestar... Pa tudi pravega veselja nimam, da bi bil duhovnik."

"Saj te nihče ne sili, da bi moral postati duhovnik, jaz še najmanj. Toda učitelj bi mogel postati. Učiteljski stan je lep stan, kdor ga prav opravlja. Ti bi bil dober učitelj in talentov bi ti ne bilo treba zakopati. Premisli si, saj časa je dovolj in se nikamor ne mudi! Zdaj ostaneš še pri svojem krojaškem uku; tako znanje pride človeku

vedno prav."

Habakuka je ta misel tako prijela, da se je ni mogel več iznebiti. Že čez nekaj dni je spet prišel h gospodu Martinu in mu dejal, da bi bolj ko karkoli drugega rad bil učitelj, ali da ne ve, kako bi zmogel velike stroške za študiranje. Svojih rednikov v Podkrajju, ki sta mu storila že toliko dobrega, ne more prositi, da bi vzela toliko nase.

Kaplan je malo pomislil, potem je rekel:

"Tako veliki, kakor ti misliš, stroški ne bojo. Nekaj bom dal jaz, kaj malega bo dal Luka, potem pa imam še prijatelja v mestu; če ga poprosim, ti bo preskrbel stanovanje, da ne bo predrago. Sicer pa jaz nisem za to, da bi takoj šel študirat. Namesto da toliko čitaš, lahko tudi tu že začneš s pripravo za šole. Tako bova najbolje videla, ali ti gre."

Habakuk se je duhovniku zahvalil in ga lepo prosil, naj mu pomaga. Naslednje dni že je kaplan kupil potrebne učne knjige, potem pa ga je vsak teden poučeval nekaj ur po večerih. Kaj kmalu je spoznal, da je fant res nadarjen. Vmes je duhovnik poglobil tudi nauke, ki jih je bil Luka dal rejencu na pot življenja.

Habakuk je bil kaplanu iz vsega srca hvaležen. Od dne do dne mu je bil bolj vdan in bi bil zanj storil, kar bi bil le mogel.

O svojih pripravah ni črnil nikomur še besedice, niti Luku in Cenci ne. Mojster se je sicer čudil, kaj vedno h kaplanu leta in toliko pri knjigah tiči, ali nasprotoval mu ni. Kajti fant je bil priden pri delu in je rad ubogal, tudi igral je rad — to pa je bilo mojstru več ko dovolj.

Tako je minulo poldrugo leto in tedaj je kaplan nekega dne dejal:

"Habakuk, zdaj pa je čas, da se pripraviš. Avgusta pojdeš v mesto, tam te čaka skušnja. Če boš vse dobro opravil — in jaz bi rekel, da boš —, boš morda lahko kar kako leto preskočil."

Habakuk se je stresel od veselja in kar dočakati ni mogel tistega dne, ko bi bil moral na izpit.

Ali tedaj se je nekaj zgodilo, kar je Habakuku račune prekrizalo.

Konec julija se je začela svetovna vojska, čez noč je prišla mobilizacija in vsi vojaški obvezniki — to je bila tretjina moških — so morali k vojakom, med njimi tudi kaplan Martin Domnik, ki je šel za vojnega kurata.

Praden je šel, je dejal svojemu učencu:

Habakuk, zaenkrat ni nič. Dokler je vojska, ni misliti na mirno, smotrno študiranje. Saj tudi noben dan nisi varen, da te ne potrdijo in na vojsko ne pošljejo. Zaradi tega ti nič drugega ne ostane, kakor da lepo potrpiš in počakaš, da bo vojska minula. Dolgo, menim, ne bo."

Habakuk se je moral vdati, čeprav ga je hudo potrljo.

Že tri mesece potem pa je moral na nabor. Ker pa je bil nekaj centimetrov premajhen, ga takrat še niso pobrali.

Česa bi se naj bil zdaj lotil?

Jelinekova pomočnika sta tudi bila na vojski, pred kratkim so še mojstra poklicali in krojačinja je bila zaprta.

Ko je Habakuk že jel preudarjati, kaj, ko bi se vendarle vrnil v Podkraj, čeprav ne rad, je iznenada dobil pri št. Petru tako službo, ki mu je bila prav pogodu.

Na vseh koncih in krajih je namreč manjkalo moških, ki bi bili za kaj. Tako se je zgodilo, da so postavili pridnega in spretnega Habakuka za pismočno in občinskega tajnika. Pozneje so mu naložili še službo nočnega čuvaja, ki sta jo z nekim starcem izmenoma opravljala, zdaj ta do polnoči in oni po polnoči, drugič pa spet narobe. Stanovanje je v občinski hiši in kot plačo za vse tri službe je dobil sedemdeset kron.

To je bila za mladega moža, ki pod milim Bogom ni imel ničesar, prava sreča. Kajti prvič je imel zdaj tako službo, da mu k vojakom ni bilo treba; drugič si je lahko vsak mesec prihranil vsaj trideset kron, ki jih je hranil in zbiral, da bi mogel s čim študirati, ko pride čas za to; kajti študiranje mu je bilo še vedno pred očmi.

Kar se mu je pred kratkim zdelo še neverjetno, to se mu je izpolnilo: po enem letu je imel že blizu štiri sto

KAMPANJA OB NOVEM LETU!

Pričakale smo novo leto 1949! Srečne se lahko štejejo, da nam je Bog naklonil dočakati zopet eno leto na tem svetu! Kaj bo nam prineslo pa to leto, preden bo končano, je vprašanje na katerega nima nihče na tem svetu odgovora. Ali bo srečno in zadovoljno za nas, ali pa polno razočaranj in bridkosti, to ve le večni Sodnik nad nami! Vsaka izmed nas ima polno načrtov za leto 1949, katere želi izvesti za srečo družine ter za srečo in boljše bodočnost nje same. Vsaka ima upanje za boljše razmere in s tem upanjem stopa v prihodnost. Za nas glavne odbornice, krajevne odbornice in članice Zveze pride v tem letu nova naloga, nove skrbi in delo. Konvencija, ki se bo približala kaj kmalu, nas bo vpregla do važnih sklepov.

Za ta čas je najbolj važna točka pred nami — KONVENČNA KAMPANJA! Za vsako preteklo konvencijo so se članice trudile na levo in na desno, da bi bile dovolj uspešne dobiti kako večjo nagrado. Najbolj častno mesto zavzema KONVENČNA KRALJICA! Katero bo doletelo to odlikovanje bo gotovo prinesla največjo čast svoji podružnici in konvenciji. Tudi ostala odlikovanja

in nagrade so letos izredno lepe.

Tem potom želim, da bi vsaka podružnica sklenila na svojih sejah, da se bo potrudila kar največ mogoče, da se kampanja uspešno zaključi in da bo vsaka podružnica imela v svoji sredi vsaj eno članico, ki bo deležna nagrade. Dalje, da bi vsaka glavna odbornica in pa delegatinja imela zaslugo, da je tudi ona prispevala za uspeh naše organizacije.

Ko pregleduje seznam delavk med kampanjo, vidim, da je več glavnih odbornic, ki so od zadnje konvencije do danes storile čisto malo ali nič v kampanjah tekom dobe odkar so v glavnem odboru. Ravno tako so zaostale gotove odbornice in druge agitatorice, ki so bile včasih med pridnimi agitatoricami. Tolažim se, da ste vse čakale na konvenčno kampanje in boste sedaj tekom teh treh mesecev napele vse sile, da pokažete svoje zanimanje za Zvezo. Torej, drage sestre, pokažite svojo lojalnost, svoje zanimanje sedaj in da bo vsaka storila nekaj za srečni potek KONVENČNE KAMPANJE! Srečno in uspešno novo leto

Josephine Erjavec, glavna tajnica

kron prihranjenih. Tedaj pa mu je ta prihranek nekaj nepričakovanega tako povečalo, da se je sprva ustrašil.

Na podkrajsko občino je prišlo namreč osem sto kron, zraven pa pisanje, v katerem je stalo, naj da občina šest sto kron tistim družinam, ki so do njegovega šestega leta skrbele za Habakuku, ostalih dve sto kron pa naj dajo Habakuku. Na pismu in na nakaznici je bil pečat tržiške pošte, podpisana pa je bila neka Marija Visočnik.

Čeprav so poizvedovali, kje in kdo je ta Marija Visočnik, tega niso mogli izvedet. Bog ve kako se na podkrajski občini tudi niso trudili, da bi bili se kaj naprej poizvedovali, kajti tedaj med vojno so si dejali, da so druge reči bolj važne.

Pri Št. Petru in v Podkraju pa so spletali različne govornice o najdencu Habakuku in o tem, čigav je. Habakuku pa je bilo vse to neprijetno, čeprav je bil denarja vesel. Ali na srečo je imel preveč dela in premalo časa, da bi bil kaj bolj razmišljal o vsem tem.

IV.

Čisto prav Habakuku ni bilo, da so ga pri naboru zaradi premajhne postave zavrgli. Da bi se malo potegnil, si je kupil visok lovski klobuk z zelenimi trakovi, kakor ga nosijo hribovski Štajerci in Korošci, nanj pa si je nataknil košat in dolg gamsov šop, da mu je štrlel visoko v zrak; s tem vred ga je bilo res za celega moža. Tudi brado si je pustil rasti in čez dobro leto mu je že zrastle; bila je svetlorjava in mu je segala skoraj do prs. Tudi okrepil se je in se je že kar ponašal s svojo močjo.

Ali bolj ko je hotel biti možat, bolj je bil smešen in ljudje so se kaj radi posmihali čokatemu mladeniču s svetlorjavo brado in visokim klobukom. Habakuk pa tega ni opazil ali pa je bil tako zaverovan vase, da mu ni bilo mar.

V prav kratkem času pa ga je spametovala nova poštarica Ljudmila Trebnik. Gospodična je o novem letu 1917. prevzela pošto, ker stari poštar vedno večjemu delu, ki ga je vojna namnožila, ni bil več kos. Čeprav še ni izpolnila štiri in dvajset let, je bila odločna in se je kaj kmalu privadila.

Bila je nenavadno lepa: srednjevelika, vitka, s plavimi, valovitimi lasmi, s svetlimi, sanjavimi očmi in čudno mikavnim obrazom. Vedra in vesela je bila skoraj bi dejal, da lahkomišeln, s svojo prijaznostjo in postrežljivostjo pa si je ljudi po vrsti pridobila. Kar je bilo kmečkih nje-

nih let, tiste je kar tikala kakor kaka domačinka; njo pa so seveda morali vikati.

Pogosto in rada se je menila s pismonošem Habakukom. Njegovemu imenu, njegovi postavi in zunanosti se je večkrat od srca nasmejala. Ali kmalu je spoznala, da jo fant s svojim znanjem prekaša. Zato mu ni zamerila, če se je tudi v njeno delo vtikal, in ga je pri mesečnih obračunih celo sama klicala na pomoč.

Nekega dne je dejala na pol za šalo na pol zares:

"Habakuk, ti bi bil prav čeden fant, ko bi le te kapucinske brade in tega indijanskega klobuka ne imel."

Pismonoša ji je odvrnil:

"Vi pa, gospodična, bi bili prav pridna gospodična, ko bi le malo več vere imeli."

"Vere? Kje pa naj jo vzamem? Hihih," se je gospodična zasmejala. Koj nato je živo zardela in plašno vprašala:

"Ali je kdo kaj rekel?"

"Nihče ničesar, gospodična, ljudje so zadovoljni z vami in vas imajo radi. Le to pravijo, da je škoda, ko vas nikoli v cerkev ni."

"Meni ni za cerkvanje; me preveč kolena bolijo."

"Saj nihče ne pravi, da bi morali vsak dan v cerkev. Toda vi ste se vendar tudi učili krščanskega nauka in veste, da mora kristjan ob nedeljah k maši."

"Za to nimam časa, vajena tega pa tudi nisem več."

"Niste več vajeni tega? Torej ste poprej kdaj vendarle hodili k maši?"

"Da. Ko sem hodila še v ljudsko šolo, sem bila prav pobožna, dosti sem premolila in k spovedi sem tudi hodila. Doma pri nas pa na take reči niso nič dali. Ko sem v mesto prišla, me nihče več ni spravljal v cerkev. Pozneje sem tudi sama sprevidela, da človek tudi brez cerkve in vere lahko živi."

"Gospodična, tedaj ste na krivi poti. Brez vere človek ni človek in ni pravi."

"Kaj? Ali mi hočeš očitati, da nisem prav?" se je gospodična razburila.

"Nikakor ne. Mnogokaj lepega je na vas in tudi dobro voljo imate, da bi bili, kakor je prav. Ali brez vere se boste izgubili na tem in na onem svetu."

"Habakuk, bračo imaš kapucinsko, pa tudi jezik imaš kapucinski. Ali pridiganje se ti kaj malo poda, tudi premlad si, da bi mi pridigal.

(Dalje prihodnjič)

St. 1, Sheboygan, Wis. — Dne 5 decembra smo imele pri naši podružnici Zvezin dan. Zjutraj se je lepo število članic korporativno udeležilo svete maše in prejele sveto obhajilo. Popoldne smo pa imele glavno sejo. Celoletni računi našega delovanja bodo podani na januarški seji. Preteklo leto 1948 je bilo dokaj uspešno in zadovoljno, kar se tiče našega delovanja. Seje so bile v resnici vse živahne in povoljno obiskane. V vseh ozirih smo imele izborna sodelovanja z mlajšimi in starejšimi članicami. In da boste tudi ti, katerim se ni mogoče udeležiti redno seje, vedele o našem delovanju bom prav na kratko omenila gotove prireditve tekom leta 1948.

Takoj v začetku leta smo bodrile članice za prispevke za naš šolninski sklad. Od nas je bilo poslanega čez 60.00 na glavni urad. Na kegljaško tekmo, ki se je vršila v maju v South Chicagi, smo poslale tri skupine. V aprilu smo se udeležile z avtobusom proslavo 20 letnice podružnice št. 17 v West Allis, Wisconsin. V maju smo priredile lep program za Materinski dan. V svrhu reklame smo imele razgled po lokalni Molans Bakery in tudi od te provizije smo poslale za naš šolninski sklad deset dolarjev in drugo je šlo v našo ročno blagajno. Posetile smo Zvezin dan v Lemontu. Udeležile smo se tudi prireditev podružnice št. 20 v Jolietu ob priliki praznovanja njihove 20 letnice. Priredile smo veselico s plesom v Standard dvorani v dobrobit naše podružnice. Pridobile smo 14 novih članic v preteklem letu. V lepem številu smo se udeležile veselice lokalne skupine S. A. Z. Uredile in se v lepem številu udeležile po zahtevi naših obredov dveh pogrebov naših sester.

Lepo število naših mlajših članic so skoraj dva meseca sodelovale z drugimi ameriškimi organizacijami pri X-Ray survey za bolezen jetike. Za to udeleževanje smo prejele lepo zahvalo od G. J. Hildebrand, Com. of Public Health. Poslale smo 50 ročnih del na razstavo v Cleveland, kakor tudi ročno izdelane odeje v dobrobit konvenčnega sklada za prihodnjo konvencijo. Po vsaki mesečni seji smo imele družabno uro, kjer so članice slavile svoje rojstne dneve. Na razpolago smo imele okrepčila, katera prispevajo naše darežljive članice. (Ali nismo bile pridne). Op. ured.: Da, zares ste bile pridne, upam, da bo vsaka članica prebrala ta lep seznam in da bo tudi drugim podružnicam v lep zgled in pobudo odeja je zares kracno delo. Poklon!

V imenu odbora se najprisrčneje zahvaljujem vsem, ki ste žrtvovali svoj čas in denar, da smo izpeljale vse, kar smo odločile na sejah nam v kredit in isto naši organizaciji.

Za leto 1949 je bil soglasno izvoljen ves stari odbor, z izjemo, da je sestra Kristina Rupnik premestila urad in sicer je sedaj predsednica in Mary Godez, podpredsednica. Vse druge spre-

membe sprejete na glavni seji bodo priobčene v Zarji prihodnji mesec.

Imamo tudi žalostno vest, da smo izgubile vsled smrti dve dobri in zvesti članici. Prva je umrla 3. novembra, sestra Teresa Simonič, ki je bila članica podružnice od začetka in se je posebno prva leta veliko trudila za napredek naše podružnice. Zapustila je soproga in odraslo družino. Dne 15. novembra, je po dolgi boleznini preminula sestra Teresa Kaker. Ranjka je bila članica 12 let ter zapuščala odrasle otroke. Obema družinama izrekamo naše iskreno sožalje. Pokojnicama pa želimo večni pokoj. Spomnimo se ju v naših molitvah.

H koncu se želim še enkrat zahvaliti tudi rojakinji Jerici Schimenz, ki je prišla na našo glavno sejo in nam govorila o sedanjih razmerah v Jugoslaviji. Omenjena gospa je prišla komaj par dni pred našo sejo s svojim sinom iz stare domovine. V Jugoslaviji se je nahajala kot ameriška državljanka deset let in so ji tam razmere zelo poznane. Solze so nam silile v oči, ko je ta prijazna ženska pripovedovala o grozotah, potrebah in obupu naših rojakov v stari domovini. Komur je še kolikor mogoče, spomnite se svojih domačih in pošljite jim dar za najnujnejšo potrebo. Gotovo se bo dobri Bog usmilil ubogih trpinov in jim odvezel to žalostno stanje.

V imenu podružnice št. 1, želim vsem sestram širom Amerike, srečno in zdravo novo leto!

—Mary Godez, podpredsednica

Mrs. Mary Jorga

Častljiv rojstni dan sestre Jorga!

Chicago, Illinois—Po koncertu pevskega zbora podružnice št. 2, Chicago, Ill., ki se je vršil 24. oktobra, 1948, sem sklenila, se lotiti dela, ki je preje nekako zastalo kot zadnje delo na vrhu, šivanje, itd., ko me pokliče telefonično Mrs. M. Markovič iz Berwyna, ki je slučajno zvedela, da kmalu obhajajo Mrs. Mary Jorga, ustanovna članica št. 2, svoj 84 letni rojstni dan. Mrs. Markovič me vpraša: "ali ne misliš, da bi bilo prav, če bi se spomnile svoje zaslužne sestre ob njeni častiljivi obletnici ter skupaj z društvom Marije Pomagaj št. 78 K.S.K.J. ji priredile vesel prijeteljski sestanek?" Pritrdila sem ji, in ker so ravno takrat nekatere članice obeh društev šivale klobuke in med njimi tudi predsednica društva Marije Pomagaj, smo se namesto njih me lotile dela pripraviti eno veselo popoldne naši v prejšnjih letih tako delavni članici. Kakor hitro sem omenila o tem Mrs. Josephine Zeleznikar, predsednici št. 2, mi je takoj pritrdila: "to že dolgo časa nameravamo pri naši podružnici".

Kmalu sem imela okrog 20 članic skupaj zbranih od obeh društev in med njimi tudi Mrs. Liz Zefran, ki je poleg sodelovanja obljubila peljate članice na Jorgatov dom, ki se nahaja

precej ven iz mesta. Tudi Mr. Železnikar je obljubil, da bo tudi svoj avtomobil zapregel in nas peljal. Ker dva avtomobila ni bilo dovolj prevoza za vse, sem vprašala še Boršnikovo Anno, ki mi je tudi takoj kot le ona zna, obljubila, da bo peljala, ker na tisti dan, bilo je ravno na Vseh svetnikov, ne bo šla delat. Rekla je: "dopoldne grem vse moje rajne na pokopališče obiskat, popoldne vas pa zapeljem!" Rečeno - storjeno! Do ponedeljeka, do časa odhoda, so imele pripravljene vsakovrstne dobrote kot celo kuhano šunko, kekse, flancate, doma pečene kruhke, več sort solate in vse to smo odpeljale proti zapadno-severni strani Chicage.

Sestra Jorga nismo videle že precej časa in moram reči, da med tem časom je res postala tako ljubka stara mamica, da se namah še bolj vsakemu prikupi. Zelo je bila vesela in se počasteno počutila, ko je videla svoje sestre, ki so jo prišle obiskat za njen rojstni dan. Zložile smo dar \$47 in ji izrekle svoje želje v sledečem voščilu:

Draga naša slavljenka, ljuba sestra!

"V veliko veselje si štejemo danes, da smo se mogle skupaj zbrati me sestre podružnice št. 2, Slovenske ženske zveze in društva Marije Pomagaj št. 78 K.S.K.J. in smo prišle k Vam, draga naša sestra, ker obhajate v teh dneh svoj 84 letni rojstni dan. Čestitamo Vam na tako lepi, častiljivi starosti in smo vesele, da Vas vidimo še tako čilih in veselih lic. Naš obisk pa naj Vam tudi spričuje globoko hvala ležnost članic obeh društev, za ves Vaš doprinos skozi vse Vaše življenje za društva, katerih ste ustanovna članica in bivša odbornica. Ljubi Bog naj Vas ohrani še mnogo let zdravo in veselo med nami, po smrti pa naj Vam bo obilen plačnik! In kakor ste Vi na sejah mnogokrat vzliknili, ko so pristopile nove članice: sedaj pa trikrat "slava novi sestri!" tako Vam danes iz spoštovanja tudi me kličemo: "Slava, slava, slava, naši zaslužni sestri Mary Jorga!"

Pri polno obloženimi mizi se je razvila živahnost in veselje med članicami, med katerimi so bile na častnem mestu še živeče ustanoviteljice: slavljenka Mrs. Jorga, Mrs. Perko, Mrs. Mary Mladič in Mrs. Albina. Bilo je mnogo veselega razpoloženja vse do časa odhoda, ki je prišel vse prehitro. Razšle smo se v zavesti, da smo storile plemenito delo, ko smo skušale počastiti in razveseliti sestrostro v visoki starosti, ki je v mlajših letih neumorno delala za društveni dobrobit.

Prisrčno zahvalo pa moram v imenu družbe izreči Mr. Johnu Zeleznikarju, Mrs. Liz Zefran in Mrs. A. Boršnik za njihovo velikodušnost na ta dan. Srečno novo leto in lep pozdrav vsem!

Mary Blai

Da bi dočkala sto let!

Vem, da izrekam željo vseh članic SŽZ, v voščilu, da bi ljubi Bog ohranil sestro Mary Jorga vsaj še toliko let med nami, da bo izpolnila celih sto let, ker ljubezniva osebnost in pa plemenito srce, kot ima sestra Jorga, je kakor blagoslov med nami in velika pobuda vsem nam, ki imamo še daleč za iti preden bomo dočkale njeno starost! Bog Vas živi, naša zvesta sestra Jorga! —A. Novak

Št. 10, Cleveland (Collinwood, Ohio — Zopet stopamo v novo leto, nove želje, novi upi in vsakovrstne obljube delamo ob prihodu novega leta. Čas gre svojo pot in navadno ostanejo le spomini. Letne seje so minile in tudi na sejah je ostalo povečini po starem, posebno še odbor, saj pri naši podružnici je ostal ves stari odbor.

Razstava ročnih del, ki se je vršila dne 4. in 5. decembra v Slovenskem domu na Holmes Avenue je v vseh ozirih zelo lepo uspela. Udeležba je bila zelo lepa, posebno v nedeljo večer, so se morali ljudje od vrat vrniti, ker je bila dvorana prenatrana. Program je bil oba večera zelo lep in zanimiv, ki ga je prav spretno uredila in vodila naša glavna predsednica Albina Novak. Ona in glavna nadzornica Ella Starin sta imeli največ dela in skrbi s to razstavo. Tudi druge članice so bile zelo pridne in pomagale, kjer je bilo treba. Torej prav lepa hvala vsem skupaj. Stroški so bili dokaj veliki kot je za pričakovati pri veliki prireditvi, toda navzlic stroškom je vseeno preostanka nad \$800.00. Vsem, ki ste k tem uspehu pripomogli gre najlepša hvala.

V nedeljo večer so bile na razstavi tudi dvignjene nagrade od naše podružnice, namreč krasen namizni prt, kate-rega je izdelal naš šivalni klub ga je dobila Mary Hopenbak iz Mohawk Avenue; drugo nagrado je dobila Jennie Gerbeck v Indianapolis, Indiana (njej je prodala listek sestra Salmič, ko je bila tam poleti na obisku) in tretjo nagrado je pa dobila Mary Erjavec iz 156 ceste. Prav lepa hvala vsem, ki ste se trudile z delom in s prodajo tiktov. Najbolj so se odlikovale pri prodaji sestre Frances Salmič, Jennie Koren in Mary Urbas.

Ravno, ko to pišem ležita na mrtvaškem odru kar dve naši članici, in sicer Mary Barbo in Cecilija Zupančič. Obe sta bili več časa bolni in sta veliko pretrpeli na tem svetu. Naj jima bo Bog večni plačnik. Prizadetima družinama pa globoko sožalje.

Tudi bolnih je med nami veliko članic. Vsem želimo, da bi se jim kmalu vrnilo ljubo zdravje!

Pozdrav in voščilo za srečno in zadovoljno novo leto! —

Frances Sušel, tajnica

Podružnica št. 10!

Vsak si najrajši zapomni tiste, ki so najbolj ljubeznivi in dobri kadar se jih vpraša za uslugo. In kaj je posledica? Človek se takih nikdar ne boji vprašati za uslugo. V našem velikem Clevelandu se posebno odlikuje

“PREDPRIPRAVA ZA KONVENCIJO”**Poročilo glavne tajnice**

Ker se približuje konvencije, katera se ima vršiti 16. 17. 18. maja, 1949 tretji teden v mesecu maju v Pueblo, Colorado, je potrebno podati sledeče določbe zadnje konvencije glede delegatinj!

Delegatinja in njena namestnica je lahko vsaka dobrostoječa članica, ki je ameriška državljanica za časa volitev delegatinj in je stara 21 let. Mora biti članica Zveze nad eno leto in se tisto leto pred konvencije udeležiti najmanj pet sej svoje podružnice. To pa ne zadeva novih podružnic. (Konvenčno leto se smatra od prvega marca prejšnjega leta do zadnjega februarja konvenčnega leta).

Vsaka podružnica, ki prvega dne meseca januarja konvenčnega leta šteje od 80 do 250 članic pošlje eno delegatinjo na konvencijo. Podružnice, ki štejejo od 250 do 500 članic so upravnice do dveh delegatinj. Podružnice, ki štejejo od 500 do 800 članic so upravičene do treh delegatinj, podružnice pa ki imajo od 800 članic in več so upravičene do štirih delegatinj. Več kot štiri delegatinje ne pošlje nobena podružnica.

Podružnice, ki štejejo manj kot 80 članic, glavna tajnica združi, da si skupno izvolijo delegatinjo. Združitev se vrši na podlagi števila članstva, ki ga take podružnice izkazujejo prvega dne meseca januarja konvenčnega leta. Glavna tajnica sestavi red po katerem se volijo delegatinje združenih podružnic.

Delegatinje in njih namestnice se volijo meseca februarja ali marca konvenčnega leta. Poznejše volitve se ne upoštevajo. Delegatinje se volijo tajno (z listki), nominacija je pa javna. Ako je nominiranih več kandidatkinj in če pri prvi volitvi ne prejme nobena nadpolovično večine oddanih glasov, se vrši ožja volitev med tistima dvema kandidatkinjama, ki imata največ glasov. Kandidatkinja, ki pri teh volitvah dobi nadpolovično večino oddanih glasov, je pravilno izvoljena. Pri podružnici, ki volijo več kot eno delegatinjo, se voli vsako posebej. Ko so delegatinje izvoljene, se volijo namestnice po istem načinu.

Zveza iz svoje blagajne krije vozne stroške — (round trip in coach) do mesta konvencije in nazaj, podružnica krije pa dnevnice.

Ker tedni hitro minevajo in pride čas volitev delegatinj že v mesecu februarju, radi tega prosim, da pazno prečitajte zgoraj navedena navodila.

Josephine Erjavec, glavna tajnica

podružnica št. 10, kjer smo v preteklem letu izkovali dve zelo važni in veliki prireditvi. V pomladi smo imele pri št. 10 vse naše seje za koncert, ki se je vršil v S. D. Domu v maju, ko so prišle k nam naše slavne pevke iz Chicage od podružnice št. 2 in v decembru smo pa z največjo pomočjo te podružnice priredile razstavo ročnih del v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

Pri podružnici št. 10 je predsednica naša starosta odbornica in marljiva sestra, glavna podpredsednica, Mary Urbas. Za tajnico je pa tam naša predsednica svetovalnega odseka sestra Frances Sušel. Zapisničarica pri št. 10 je pa sestra Martha Batic in Marto pa kar vselej vprežemo za blagajničarko in ji izročimo veliko skrb.

Torej najbolj pridna podružnica pri razstavi je bila prav gotovo podružnica št. 10 in prihodnič bom nadaljevala s poročilom drugih pridnih podružnic, ki tako rade sodelujejo do skrajnosti pri vseh prireditvah. Bog plačaj vsaki posamezno za vse dobro delo! —A.N.

Št. 12, Milwaukee, Wisconsin — Vabim vse članice na sejo 5. januarja točno ob pol osmih zvečer pri Angeline Slatinsek, 815 So. 5 cesti. Imamo več važnih zadev za rešiti na tej seji, zato pridite v večjem številu. Opozarjam vse članice na našo kampanjo, da ne bomo čisto zaspale pripeljite vsaj nekaj novih kandidatkinj na prihodnjo sejo. Ravno tako vas opominjam zaradi asementa in vas prosim, da poravnate svoj dolg. Teško je za plačat skupaj za več mesecev, če pa plačujete redno, si boste prihranile vse sitnosti in neprilike.

Na bolniški listi imamo več članic in te so: Anna Planovsek, Agnes Komar, Mary Gross in Margaret Barbnik. Vaša dolžnost je, da obiskujete bolne sestre in jim olajšate dolge ure v bolnici.

Želim vsem glavnim odbornicam in članicam veselo novo leto in vso srečo. Sestri Agathi Dežman pa vesel rojstni dan!

Vaša tajnica —

Mary Schimenz.

STO DOBITKOV DAROVAL- CEM ZA ŠOLNINSKI SKLAD.

Mrs. Josephine Muster, voditeljica kampanje za šolninski sklad je odposlala nad sto dobitkov kot je bilo objavljeno v kampanji. Srečni so bili sledeči:

Hand-Made Gifts (100) donated by members for the Scholarship and Benefit Fund were received by the following:

CALIFORNIA

Julia Kukman, Fontana; Kate Duba, San Francisco; Mary Bodnar, San Francisco.

COLORADO

"First prize winner" Mary Canjar, 4554 Logan St., Denver Colo.

Mary Jermance, Canon City; Anna Virant, Denver; Mary Mishmash, Pueblo; Nicholas Zakrasek, Pueblo.

ILLINOIS

Josephine Mezan, Aurora; Mary Gianu Coal City; Mary Mladic, Chicago; Antonia Brsa, Chicago; Frances Sardic, Cicero; Simon Sinkovic, Chicago; Gertrude Polyner, Chicago; Anna Benkovich, South Chicago; Mrs. Frank Vertonec, Elmhurst; Mrs. Joseph Orlandini, La Salle; Josephine Horzen, La Salle; Katherine Knez, Joliet; Mary Maros, Joliet; Rose Mary Canko, Joliet; Catherine Petric, Joliet; Bing Kirincich, Joliet; Mrs. John Gerl, Joliet; Kate Suhadolc, Joliet; Mrs. Joseph Klepec, Joliet; Frances J. Gaspich, Joliet; Theresa Pasich, Joliet; Theresa Ancel, Joliet; Frances Stubler, Oglesby; Theresa Luskovich, Oglesby.

INDIANA

Agnes Androjna, Indianapolis; Mary Hribernik, Indianapolis.

KANSAS

Nick Mance, Kansas City.

MICHIGAN

Mary Vertin, Calumet; S. Ryan, Calumet; Mary Gregorich, Calumet; Theresa Smoltz, Detroit.

MINNESOTA

Mary Kocjancich, Aurora; Mrs. Antonia Panyan, Duluth; Mrs. Anna Terlep, Ely; Barbara Jean Shepel, Ely; Mary Kausek, Eveleth; Mrs. Joseph Potocnik, Gilbert; Anna Standohar, Hibbing; Ruby Pavletic, Virginia; Mary Sklasz, Virginia; Mary Erchul, Soudan.

MISSOURI

Mrs. F. Zvanut, St. Louis.

NEW YORK

Katherine Jerk, Brooklyn; Agnes Viskovich, Hoboken; Mary Meitzen, New York.

OHIO

Jennie Droblich, Barberton; Mary Hochevar, Cleveland; Johanna Gornik, Cleveland; Mary Kobal, Cleveland; Frances Korencic, Cleveland; Mary Wretichko, Cleveland; Johan Komin,

Cleveland; Mrs. A. Gubanc, Cleveland; Carol Menart, Cleveland; Antonia Tanko, Cleveland; Frances Brancel, Cleveland; Frances Medved, Cleveland; Rosemary Germ, Cleveland; Mary Falyancic, Cleveland; Jennie Kerch, Cleveland; Mary Obreza, Cleveland; Theresa Yanchar, Cleveland; Ann Gregus, Lorain; Fannie Estenich, Euclid; Mrs. Nettie Sawicka, Girard; Mrs. Louis Baraga, Lorain; A. Bobrowski, Lorain; Mary Debevc, Madison; Mrs. Frank Gerlica, Perry; Catherine Rubesa, Struthers; Josephine Janes, Willoughby.

OREGON

Rose Jackson, Sherwood.

PENNSYLVANIA

Lou Sumrok, Ambridge; Genevieve Safran, North Braddock; Anna Wilczek, North Braddock; Joseph Hudale, Brad; Jennie Matos, Forest City; Mary Kuzma, Johnstown; Mary Anzelic, Johnstown; Frances Laurich, Pittsburgh; Frances Tomsic, Strabane.

TEXAS

G. R. Ehrlich Jr., Smithville.

WASHINGTON

Mrs. Mary Podbregar, Enumclaw.

WISCONSIN

Mrs. Anna Remshak, Milwaukee; Emma Movacic, West Allis; Anna Volavsek, Willard; Mary Rafolt, Sheboygan; Mary Godez, Sheboygan; Steffie Berse, Sheboygan; Frances Repensch, Sheboygan; Julia Fortuna, Sheboygan.

Sledeče sestre so darovale lepa ročna dela, ki so bila oddana srečnim, ki so prispevali za šolninski sklad:

Donors of hand made articles to the Scholarship and Benefit Fund:

JOLIET, ILL.:

Mrs. Mary Ambrose, Mary Bistry, Clara Buchar, Frances Bottari, Mary Skul, Catherine Zupancic, Mary Musich, Mary Micklich, Frances Horvat, E. Planinsek, Mary Terlep, Josephine Erjavec, Agnes Skedel, Anna Shnell, Anna Wardjan, Mary Laurich, Jennie Smrekar, Anna Mahkovec, Jennie Muster, Amalia Pekol, 11 articles — Josephine Muster.

CHICAGO, ILL.:

Mrs. Josephine Železnikar.

MINNESOTA:

3 articles Mary Lenich, Eveleth; Mrs. Strahan, Eveleth; Frances Andolsek, Eveleth; Mrs. Zakrajsek, Eveleth; Jennie Tauchar, Virginia, Minn.

STRABANE, PA.:

Mrs. Tomsic 3 prizes, Mrs. Kausek, Mrs. Sterle 3 prizes.

CLEVELAND, OHIO:

..Mrs. Angela Krizman 8 prizes, Mrs. Albina Novak 2 prizes also paid for material for 6 other prizes which were made by Mrs. Mary Tekaucic, Mrs.

Komidar 3 prizes, Theresa Rozman, Mrs. Zola, Helen Tomazic 4 prizes, Mrs. Bizjak 2 prizes, Mrs. Stusek 6 prizes, Branch No. 49 3 prizes, Mrs. Frances Rupert 2 prizes, Ella Starin 2 prizes, Julia Bolka, Mary Bacnik 4 prizes, Margaret Rozanc 2 prizes, Louise Cebular, Frances Susel 2 prizes, Mary Urbas, Anna Rebolj, Mary Strudel.

Iskrena hvala vsem darovalkam, kakor tudi vsem tistim, ki so prispevali k dosegu kvote v šolninski sklad. — Josephine Muster, gl. blagajničarka

Št. 18, Cleveland (Collinwood, Ohio — Toplo zahvalo izrekam vsem cenjenim sestram za tako sijajno udeležbo na glavni seji, z iskreno željo, da bi se tudi ob vsakem mesečnem sestanku odzvale v tolikanj prijateljskem snidenju. Vsaka seja je važen pomen nam vsem, če hočemo v slogi napredovati za Slovensko žensko zvezo. Tem potom se tudi najlepše zahvaljujem za vso zaupnost, katere sem bila deležna. Kar bo v moji moči objubim pošteno delovati tudi v bodoči termin. Na vse članice pa apeliram, da se tekom leta 1949 vneto zanimate za vse društvene dogodke kot tudi zasledovanja dopisov v "Zarji", ker le potom tega medija spoznavamo delovanje naše organizacije širom posameznih držav.

Naši zvesti pionirki Mrs. Mary Perušek vse članice pristrčno želimo skorajšnega okrevanja! Pri nesrečnem padcu si je blaga žena težko poškodovala roko in vsaka izmed nas ve, kaj pomeni delavnim tak udarec.

Srečo in zadovoljnost tam v daljni Kaliforniji, kjer si bo ustanovila svoj dom sedaj ga. Alice Kokal privoščimo prijateljsko vse njene sestre. Pa zaupajmo korespondenci, draga Alice, in vez bo toplejša od sončnih pomaranč.

Naj mi bo dovoljeno izreči ponovno zahvalo vsem našim članicam za vso njih zavednost tekom leta predvsem gg. Hoffert, ki se res izdatno žrtvuje za obstoj podružnice! Isto njena dobra prijateljica ga. Jennie Dodich, katere darežljivost občudujemo ob vsakem sestanku. Za vsa prinesena dela na razstavo ročnih del, pa poklon gg. Tekaučič, Stego, Oswald in Malovašič. Res, kar nevrjetno se zdi, da osebe poleg vsakdanjega posla najdejo čas za izvršitev tako lepih predmetov! Ob prihodnji enaki prireditvi upam, da se odzovete vse ostale. Pripričana sem, da ima vsaka izmed vas, drage sestre, kaj izredno lepega, ki naj bi vzbudilo zanimanje za ta lep okrogli svet, in nam dalo veselje do življenja.

Upam, da se vidimo na januarski seji, ko bodo podani računi, kateri naj zanimajo nas vse! Imamo ljubke "door prizes" za ta večer, ko bo vstoličen tudi odbor in za "Valentine" zabavo je pričakovati najlepših idej tega novega leta!

Bilo isto srečno vsem članicam naše organizacije!

Josephine Praust, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn. — Naša decembrska seja je bila prav povoljno obiskana, samo mladih članic je manjkalo. Razveselilo bi nas, če bi se udeležile sej. Odbor za leto je sledeč: Predsednica Mary Lenich, podpredsednica Antonia Nemgar, tajnica Rose Jerome, blagajničarka Josephine Primozich, zapisničarka Matilda Reberts, nadzorni odbor: Frances Zakrajšek, Frances Sterle in Anna Skrinmer, poročevalka Matilda Reberts.

V preteklem letu je naša podružnica lepo napredovala v članstvu. Nagrado, zlato broško, za delo v kampanji je prejela predsednica Mary Lenich in kuharsko knjigo pa Antonia Nemgar. Med letom je umrlo šest članic, to so Mary Peternel, Anna Vogel, Frances Svetlin, Cecilija Mourine, Anna Lesar iz Pennington, Minn., in Ivana Ozanich. Sestra Ozanich je bila več let tajnica št. 11 in 19, ter je napisala več dopisov v Zarjo. Pokojnim sestram blag spomin in večna luč naj jim sveti!

Naše seje se vršijo vsak drugi četrtek v mesecu, v cerkveni dvorani, ob pol osmih zvečer. Na sejah se imamo prijetno. Vsak mesec je kaj novega na dnevnem redu.

Za razstavo ročnih del, so naše pridne članice naredile več lepih stvari za pomoč konvencijem skladu. Želimo, da je bil lep uspeh in da bo vsaka podružnica, ki je upravičena do zastopnice lahko poslala delegatino. Prihodnja konvencija naj bi se vršila kje bolj v sredini Amerike.

Članice so vabljenе, da se udeležijo januarske seje v polnem številu. Vsaki, ki bo zamudila sejo, ji bo gotovo žal.

Voščim vsem članicam Zveze srečno in zadovoljno novo leto 1949!

Matilda Reberts, poročevalka.

Št. 20, Joliet, Illinois — V bolnišnici se te dni nahaja sestra Uršula Ambrose, članica našega pevskega zbora. Želimo ji hitrega okrevanja in povratek med nas.

Dne 28. novembra sta bila na prijeten način presenečena naša agilna, čislana in spoštovana Mr. in Mrs. Martin Planinšek ob priliki njune srebrne poroke. Zbralo se je okrog 500 prijateljev v farni dvorani, da jima čestitajo k slavnosti. Poleg domačih so prišli tudi sorodniki iz Auburn, Illinois, sestra in svak Mr. in Mrs. Frank Rencoff in hčerka Wilma ter Mr. in Mrs. Hofer. Bilo je pravo presenečenje za ta odličan par, ki nista imela najmanjše slutnje, da se za njuno pogostitev vršijo priprave med krogom prijateljev in prijateljcev. Gostje so bili postreženi z okusno večerjo pri kateri je bila glavna kuharica Mrs. Mary Kunstek in kadetke pod vodstvom Isabelle Musich so pa lepo stregle. Po večerji so imeli kratke govore Rev. M. Butala, Rev. George Kuzma, predsednica kadetk Mrs. Bernice Kostelic, ki je izročila v imenu krožka krasno darilo v priznanje za delo in podporo v vseh oziirih ter naš župan Arthur Janke in več sorodnikov in gostov. Nato se je

pričelo s plesom za kar je preskrbel godbo poznani Jerry Mutz orkester. Naši bartenderji so pa pridno stregli pri bari, da je bilo vse najboljšje volje ves večer. Naš pevski zbor pod vodstvom sestre Jennie Sprengel je na skrivaj imel vaje za nastop ta večer, ker je tudi Mrs. Planinšek članica zbora in so jo hotele popolnoma presenetiti z nastopom. Bil je res krasen večer, ki je napravil najlepši vtis na vse navzoče, ki so se začeli poslavljati šele pozno v noč, oziroma zgodaj drugo jutro.

Mrs. Planinšek je predsednica že 14 let ter ves čas pripravljena pomagati pri cerkvi, društvih in na narodnem polju. Ona se rada odzove s pomočjo za vsako dobro stvar. Njen soprog Martin, tudi zelo rad pomaga, kadar gre za koristno stvar. Oba sta iskrena v mišljenju, zato imata tudi velik krog prijateljev. V zakonu sta dve hčerki Bertha, poročena Hofer in Irene ter sin Theodore, ki je sedaj pri vojakih ter dve vnukinji. V Jolietu ima Mrs. Planinšek eno sestro, Mrs. Pauline Lukančič, in Mr. Planinšek pa sestro Mrs. Antonijo Kastelic. Ostali sorodniki so izven mesta. Članice Zveze, kadetke, pevski zbor ter vsi prijatelji želimo, da bi ta priljubljeni par slavil zlati jubilej, dotlej naj jima pa Bog podeli zdravje, srečo in blagoslov.

Naš pevski zbor je poleg zgoraj navedanega dogodka, nastopil še dvakrat v kratkem času prej in to pri poroki hčerke Mr. in Mrs. Sprengel, Florence, ki je tudi članica pevskega kluba ter pri svatbi Mrs. Elizabeth Kastelic, katere hčerka Marie se je poročila z Mr. Antonom Urbančič iz Rockdale. Mrs. Elizabeth Kastelic je tudi članica pevskega zbora in obenem dobra pomoč v kuhinji. Novoporočencem želimo obilo sreče v zakonskem stanu!

Pri družinah naših članic se je kar dvakrat naselila žalost. Prvič pri Papeževih, kjer je umrla mati od Mrs. Frances Bottari, ki je bila več let bolna Mrs. Frances Papež je bila dobro poznana v naši naselbini. Pokojna Mrs. Papež je bila dobra mati svojim otrokom. Poleg soproga zapuščala več sinov in hčerko Frances Bottari, ki je agilna članica našega pevskega zbora.

Umrli je tudi Mr. Andrew Kolman oče naše članice Tillie Buldak. Pokojni je dočakal častitljivo starost 88 let ter prišel vsak dan k sveti maši ob šestih. Kljub svoji starosti je izgledal prav čvrst in ni kazal svojih let. Poleg sinov zapuščala dve hčeri Mrs. Tillie Buldak in Mrs. Mary Ferry ter nekaj vnukov.

Blagim pokojnim želimo srečno mir in pokoj. Vsem preostalim sorodnikom pa izrekamo naše globoko sožalje!

Naš "Hanky klub" je poslal Mrs. Elli Starin, voditeljici šivalnih klubov, 50 robcev na razstavo v Cleveland, Ohio. Robce so izdelale sledeče pridne članice: Mrs. Mary Kunstek, Jennie Papesch iz Vine street, Jennie Bambich, Mary Roytz (Rockdale), Elizabeth Kastelic, Frances Gaspich, Antonia Kastelic, Frances Horvat, Frances Bottari, Mary

Mutz, Marie Miklich, Louise Naselbeni, Jennie Smrekar (Hickory street) in Mrs. Jennie Benedik. Iskrena hvala vsem vnetim in požrtvovalnim sestram, ki ste se potrudile v tem oziru in posebno pa Mrs. Kunstek, ki je imela ročna dela v svoji oskrbi.

Tem potom priporočam zeta od Mrs. Kunstek, Mr. Jos. Ariagno, za naročila za "Venetian blinds", za popravo istih in pa za "cornices". Vsako tako delo spadajoče k tej stroki izvrši Mr. Ariagno v največjo zadovoljnost in po najnižji ceni. Preden naročite drugod pokličite Mr. Ariagno, telefon 25137, ali se ustavite na 210 Granite street za pojasnila in ceno. Prepričana sem, da boste z delom zadovoljni. Lahko tudi telefonirate Mrs. Kunstek, št. 28565, ki bo vam na uslugo.

Blagoslovitev uniform.

Po daljšem času čakanja in dela, se bo končno uresničila želja našim kadetkam, da bodo dobile nove uniforme. Za to izredno priliko so odločile nedeljo 30. januarja pri sveti maši ob enajstih, ko bo blagoslovitev uniform v cerkvi svetega Jožefa. Da bo slavnost tem bolj pomenljiva, bomo imele botre (sponsors), ki bodo z njimi odkorakali v cerkev iz Ferdinand dvorane, kjer se bodo zbirali ob pol enajstih. Za njim bodo sledile naše mlajše kadetke, ki bodo ta dan prvič nosile zelene uniforme, ki so bile predtem nošene po zmagovalnem krožku. Naše mlajše kadetke so zelo vesele teh uniform, ker zdaj bodo imele enako barvo kot starejše kadetke, razlika bo samo v kroju in ne v barvi. Z eno besedo rečeno, naš zmagovalni krožek bo zdaj imel "the new look". Obleke stanejo okrog \$1800.00. Ta velik račun bodo kadetke poravnale čim prej bodo mogle, kajti odslej bodo redno prirejale razne prireditve, da se blagajna opomore.

Po cerkvenih obredih bodo kadetke in botri odkorale v svetega Jožefa farno dvorano, kjer bo njim na čast prirejen banket. Isti večer bo velik ples za kar bo igral Roy Gordon orkester, in to do ranega jutra vsem udeležencem. Kakor se danes razvidi iz programa, bo ta dogodek zopet nekaj posebnega za kadetke. Vse članice in prijatelji gotovo želimo, da bodo dosegle najlepši uspeh in božji blagoslov v vseh njihovih podvzetjih v novem letu.

Cerkveni Card Party pod pokroviteljstvom skupnih ženskih društev, ki je bil letos pod vodstvom naše podružnice, kateremu je načelovala predsednica Emma Planinšek je bil zelo uspešen. Čistega dobička je bilo \$641. — Ta svota je bila porabljena za nakup pohištva za dom naših šolskih sester. Vsem članicam naših ženskih društev, ki so pomagale pri tej prireditvi in onim, ki so kakšno stvar prispevali gre naša najlepša zahvala.

Vse članice ste vabljenе na ustoličenje naših odbornic za leto 1949. Pridite v velikem številu na prihodnjo sejo, da pomagate delati načrte za naše letne prireditve.

Želim vsem članicam srečno, zdravo in blagoslovljeno novo leto!

Josephine Erjavec, zapisničarica.

JAVNA ZAHVALA

Podpisana se želiva pristrčno zahvaliti vsem najinim dobrim prijateljem, ki so naju tako veselo iznenadili na dan najine 25 letnice zakonskega življenja. To je bila prava slovenska svatba. Za vse gre predvsem hvala najini hčerki Berthi Hofer, sestri Pauli Lukančič in svakinji Antoniji Kastelec. Te so si vso prireditev izmislile in vodile.

Nadalje se želiva zahvaliti Mrs. Josephine Erjavec za vodstvo pri večerji; Rev. M. Butala in Rev. G. Kuzma za čestitke in govore; pevskeemu klubu podružnice št. 20 za izbornu petje; kuharicam, ki so pripravile okusno večerjo; moškim, ki so postregli gostom s pijačo, godcem, ki so igrali poskočne polke in valčke; kadetkam SZZ za serviranje in kinčanje dvorane; darovalcem potic in tort. Z eno besedo: VSEM, ki ste na karkoli način pomagali pri tej gostiji. Nadalje hvala vam vsem, ki ste naju počastili s svojo navzočnostjo, zlasti moja sestra Julka in soprog Joseph Rencof z hčerko Wilmo ter Mr. in Mrs. Ernest Hofer, ki so prišli od tako daleč iz Staunton-a, Illinois.

Za pristrčne čestitke in BOGATE DAROVE gre VSEM vam najina srčna zahvala.

Ta večer in najini zvesti prijatelji in sorodniki nama bodo ostali v prijetnem spominu. Skušala bova po svoji moči povrniti ob priliki.

Vse pristrčno pozdravlja in voščiva vam srečno novo leto, hvaležna

Martin in Emma Planinšek
1314 Elizabeth St.,
Joliet, Illinois

Naše iskrene čestitke!

Mr. in Mrs. Martin Planinšek sta dva človeka na tem svetu, ki živita glavno zato, da drugim nudita postrežbo in prijazno naklonjenost. Vodita namreč trgovino z mesom in grocerijo, toda njuna lepa postrežba svojim odjemalcem, je več kot trgovska, ker oba delujeta z vso dobrohotnostjo in nesebičnostjo do vsakega, ki trguje tam. Mrs. Emma Planinšek je že dolgo let predsednica št. 20 in svoj urad vodi vzorno v vseh ozirih. V družini so trije otroci, namreč sin Theodore in hčerki Bertha, poročena Hofer, in Irene, ki pohaja v višjo šolo. Sin služi v ameriški armadi, kamor se je vpisal prostovoljno.

Želimo, da bi dočkala še mnogo srečnih let srečnega družinskega življenja, dobrega zdravja in plodonosnega dela v prid svoje naselbine in seveda, naše Zveze. Bog vaju živi!—A.N.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.—Ko bi bila vsaj vsaka seja tako lepo obiskana kot je bila zadnja, bi bile vse naše odbornice vesele in zadovoljne. Ve ne veste, kako je žalostno v dvorani, kadar gledamo na prazne sto-

Bog jih blagoslovi!

Veliko delo, ki ga s takim lepim navdušenjem vodijo kadetke zmagovalnega krožka št. 20 v Jolietu, Illinois, je nekaj, kar se ne najde drugje kot tam, kjer je perfektna kooperacija članic, odbornic in kadetk. Vsa pretekla leta delujejo vzajemno in v najlepši zastopnosti, kar je organizaciji kot vsaki posamezni kadetki v čast in ponos. Kako težko je skupaj zbirati svoja sredstva za vzdrževanje, to ve vsaka podružnica in tukaj imamo jasen dokaz, da se lahko dosežejo veliki uspehi, če je dobra volja in skupnost v skupini.

Torej v nedeljo 30. januarja bodo dobile svoje tretje uniforme. Šle so po stopinjah. Prve uniforme so bile domačega dela, druge so bile napravljene v Clevelandu in sedanje, so pa naročile v Chicagu in kot kaže poročilo bodo nekaj izredno lepega. Bog daj, da bi v novih uniformah bile še bolj popularne in da bi uspehah dosedanjih let bili podvojeni v vseh ozirih ter prinesli vsaki kadetki, podružnici in mestu Joliet, največje veselje in najdajni velik ponos! Bog vas blagoslovi, kot tudi zveste matere, ki dajejo svojim hčerkam tako lepo pobudo in jim nudijo svoje stoddotno sodelovanje.

Živele vrle kadetke!

—A. Novak

le. Drage sestre, upam, da se boste v novem letu bolj točno zanimale za seje, saj bo v korist nam in našim mladim članicam. Srčna hvala vsem, ki ste prinesle darila, da smo imele prijetno zabavo. Bog vam stotero povrni!

Ostalo je še za eno leto vse po starim. Odbor je ostal isti. Jaz ne vem zakaj noče nobena prevzeti vsaj za eno leto, da bi bilo kaj novega pri podružnici, saj ni tako hudo biti za tajnico ali kaj drugega.

Zaročila se je naša mlada sestra Helen Weiss, hčerka naše blagajničarke. Zaročenec je William Nosan. Naša Helen je šla po njega na St. Clair. Zaročila se je tudi Anni Klun. Našim mladim sestram želimo vsa srečo na njih potih.

Prvič je postala mamica svoji zlati hčerki Helen Banker, dekljško ime Les. Naše čestitke, Helen. Upam, da boš gotovo dala svojo hčerko v naš mladinski oddelek, saj Ti imaš prav rada žensko zvezo, Helen. Čestitke staršem in tudi stari mami, Helen Les. Že 16-tič je postala stara mati, naša sestra Ivana Zalar. Za enkrat več je pa srečna mamica njena hčerka Angela Grive. Naše čestitke, saj sestra Zalar gotovo nosi krono od starih mater.

Nevarno je zbolela naša sestra Cecilija Brodnik. Sedaj je na potu okrevanja, kar ji vse iz srca želimo.

Kakor veste smo postali Slovenci in Slovenke v West Parku tako srečni, da bomo enkrat v januarju odprli svojo dvorano, oziroma svoj narodni dom. Na otvoritev se vas vabi od vseh strani. Pazite v časopisih za naznanilo o datumu otvoritve. Dobro, da imamo našega rojaka Johna Mišmaša, ker on nam vse uredi.

Naša podružnica je sklenila, da bomo imele slavnost s plesom za Materinski dan in to bo v soboto 30. aprila, ker nismo mogle dobiti dvorano za maj. Tako se še sedaj priporočamo za poset.

Petintrideseto letnico srečnega zakona sta slavila naša sestra Agnes in njen soprog Joseph Zakrajšek. Še na dolgo let sreče in blagoslova vama želimo vse članice.

Kar jaz vem so praznovala svoj rojstni dan sestre Mary Cimperman, Mary Hočevan in Cecilija Tomažič. Najlepše čestitke!

Srečno in zadovoljno novo leto vsem skupaj in obilo napredka naši Zvezi, želim,
Anna Pelčič, tajnica

Št. 23, Ely, Minn.—Letna seja št. 23 se je vršila 5. decembra. Udeležba je bila dobra navzlic slabemu vremenu. Sprejete so bile tudi nove članice, katerim kličemo: dobrodošle med nami! Za novo leto je bil ponovno izvoljen ves bivši odbor.

Nekaj naših pridnih članic se je odzvalo r ročnim delom za konvenčni sklad. Hvala tistim, ki ste prinesle v ta namen.

Po seji smo slišale lepo petje božičnih pesmic in na plani jih je spremljevala Miss Mary Hutar. Lepa hvala dekletam in priznanje za naklonjenost, Miss Hutar. Miklauz se je tudi oglasil z darili in obdaril članice in pevke. Izgledal je prav dobre volje tisti večer. Nato je bila pa večerja za katero so članice skupaj prinesle vsakovrstna jedla. Hvala vsem!

Na naših sejah prejme vsak mesec ena navzočih dobitek 50 centov v gotovini. Upati je, da bi se članice bolj vneto zanimale za seje. Bo treba kaj prirediti za pomoč ročni blagajni, ker je opešala. Po seji v januarju bo zopet serviran okusen prigrizek, torej pridite v velikem številju.

Najlepša hvala naši urednici Albini, za poučljive in zanimive članke v naši Zarji, kot tudi vsem, ki prispevajo svoje kolone in polnijo list z zanimivimi dopisi. Pozdrav vsem članicam SZZ in srečno novo leto 1949!

Margaret Brgant, zapisničarica

Št. 24, La Salle, Ill.—Ko bodo te vrstice zagledale dan, homo že v novem letu. In tako se tudi me hitro staramo. Za časa svoje boleznj sem vsak mesec pregledovala našo Zarjo, če bo katera izmed naših članic kaj poročala, pa se ni nobena oglasila. Naša Ančka se je večkrat oglasila v angleškem delu, kar nam je vsem v veselje, da vemo, kako pridno keglja. Med nami je več bolnih članic. Ne

bom poročala vse slučaje, ker je že delj časa minilo, omenila bom samo tiste, ki so še bolne. Težko operacijo je prestala naša nadzornica Anna Ravnikar; Urška Malij se nahaja v bolnišnici. Dalje sta bolni Olga Dauli, rojena Ajster ter C. Lušina. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja.

Teta štoklja se je oglasila pri družinah Mr. in Mrs. Jack Falij in pri Mr. in Mrs. Fred Cass. Pustila je krepkega sinka pri vsaki družini. Vsem skupaj želimo, da bi bili zdravi ter izrekamo naše čestitke!

Tudi bela žena se je ustavila v naši sredi in utrjala za žrtev našo večletno nadzornico in ustanoviteljico Kristino Gerdovič. Bila je delj časa slabega zdravja in je preminula 17. novembra. Sprevod se je vršil 19. novembra s sveto mašo iz cerkve svetega Roka ob veliki udeležbi. Pokojna zapušča žalujčega moža Johna, hčer Kristino in tri sinove. Eden sin je bil ubit v vojni. V Jolietu pa zapušča brata. Naj ji sveti večna luč. Vsem preostalim sorodnikom izrekamo naše sožalje.

Minila je naša letna seja. Za leto 1949 je bil izvoljen sledeči odbor: Predsednica Mary Kragulski, podpredsednica Katarina Verderbar, tajnica in zapisničarka Angela Strukel, blagajničarka Mary Kastigar, nadzornice: Josephine Rogel, Caroline Hrovat in Anna Jakše. Duhovna vodja sta Rev. Stephen in Colman Kasovic. Vabljeni ste vse na prihodnjo sejo, da ne bo navzoč samo odbor in par članic.

Tudi jaz sem dolžna zahvalo vsem mojim prijateljicam in prijateljem, ki ste me obiskali v bolnišnici in na domu ter mi poslali voščilne karte, me klicali po telefonu in želeli zdravja. Lepa hvala za darila in cvetlice ter za vse kar ste storili zame. V boleznih je človek zares vesel, ko vidi, da se nate spominjo dobri ljudje. Lepa hvala prijateljem iz Clevelanda, Mr. in Mrs. Joseph Zakrajšek in sinu ter Mrs. Frances Oražem. Lepa hvala za darilo, kakor tudi Mrs. Gertrude Repp iz Milwaukee in isto Carolina Gregorič iz Jolietu in vsem drugim, ki ste me obiskale iz Oglesby, Peru in drugod. Lepa hvala naši glavni predsednici Albini in drugim, ki so mi poslali pozdrave. Vzelo bi preveč prostora navesti vseh imena. Lepa hvala Mr. in Mrs. Smolec iz Clevelanda. Stokrat hvala vsem skupaj in vsakemu posebej. Bog vam plačaj in daj ljubo zdravje ker to je največje bogastvo sveta.

Voščim vsem skupaj veselo novo leto ter vas vse skupaj pristrčno pozdravljam, vaša prijateljica in tajnica
Angela Strukel

Št. 25, Cleveland, Ohio—Naša letna seja je bila prav dobro obiskana. Le tako naj bo tudi v bodoče, da se boste zanimale za svoje podružnico in pripomogle z dobrimi nasveti. Kako bi bilo to dobro in koristno za napredek članstva in tudi naše blagajne! Z

vsakim dnem se staramo in tako imamo tudi več smrtnih slučajev vsako leto. Torej je naša obveznost, da skrbimo tudi za našo blagajno. Naša podružnica pošlje venec ali pa daruje za sveto mašo, kakor želijo sorodniki, kadar članica umre in plačamo tudi za en avtomobil, da jo tako sprejme šest članic do groba.

Med nami je bilo že večkrat priporočano, da začnemo s šivalnim klubom. Torej na glavni seji smo pa sklenile, da se prične takoj po novem letu s sestanki. Gotovo bomo naredile kaj lepega, ki bo tudi za korist naše ročne blagajne, da bomo imele za kritje stroškov. Poglejte, kako je lepo izpadla razstava ročnih del, zato pridimo skupaj, da bomo tudi me kaj lepega naredile.

Sestre, v teku je Konvenčna kampanja! Dajmo se potruditi da ne bo naša podružnica zadnja. Sedaj imamo malo več časa, ko nismo po vrstovih zaposlene, da lahko žrtvujemo malo časa za agitacijo. Jaz vem, da je med nami mnogo sosed in znank, ki niso še pri Zvezji. Stopite do njih in priporočajte jim, da pristopijo v našo podružnico. Če se bomo skupaj zavzele, bomo gotovo napredovale!

Na bolniški postelji se še vedno nahaja sestra Frances Kasunič in Jennie Hudoklin, ki si je zlomila nogo. Vsem bolnim sestram želimo, da bi se jim kmalu vrnilo ljubo zdravje!

Odbor za leto 1949 je ponovno bil izvoljen isti kot preteklo leto.

Voščim vsem skupaj srečno novo leto 1949!

Mary Otoničar, tajnica

ŠIVALNI KLUBI RAZSTAVA ROČNIH DEL

Gotovo vse težko čakate poročila, kako je izpadla razstava ročnih del, ki se je vršila pod pokroviteljstvom skupnih clevelandskih podružnic v Slovenskem domu na Holmes Avenue, Cleveland, Ohio, dne 4. in 5. decembra, 1948. V veselje mi je poročati, da je bil uspeh sijajen. Ponovno smo s tem pokazale, da smo članice močne organizacije, ki veliko premore v vseh ozirih, zlasti pa v domači umetnosti krasnih ročnih del.

Bilo je precej dela s predpripravami in zbiranjem ročnih del, ampak sedaj nas je uspeh vseh zadovoljil in na delo je že pozabljeno, ker v mislih sa nam ostali samo spomini na lep izid.

Na razstavi je bilo osem stojnic, kjer so imele podružnice razstavljene svoje najlepše stvari, kar jih znajo napraviti ženske roke. Številna ročna dela poslana od podružnic za prodajo, smo imele na posebnem prostoru, kjer so si posetniki lahko izbirali po svoji dragi volji. Prostor je bil premajhen, da bi imeli vsi priliko priti do stojnic. Po sredini dvorane smo imele postavljene stole, ker smo predstavile tudi lep oderski program in posetniki so lahko ta čas sedeli. Toda vkljub velikim udeležbi, ni bilo vse prejetjo pro-

dano, ker smo imele v resnici veliko stvari. Toda kar je ostalo, bomo prav gotovo spravile v denar, ker imamo že v načrtu drugo razstavo, ki se zna vršiti v postnem času, skupno z razstavo mode, ker tudi moda je v veliko zanimanje našemu spolu.

Med posetniki je bilo mnogo zanimanja pri stojnici podružnice št. 10, kjer je Mrs. Frances Salmič pridno kleklana na svoji blazini in kazala, kako gre to delo. Imela je v resnici krasne vzorce. Ona je doma iz Žiri na Notranjskem, kjer je glavni stan za to obrt. Opazila sem, da je tudi Mrs. Mary Oblak, predsednica podružnice št. 53 odtam doma, ker je tudi ona en čas pridno pomagala Mrs. Salmič. (Ne vem, če sta kaj zazluzili ali ne, pa najbrž, da je bilo vse za božji lon.)

Mladino je pa najbolj zanimala stojnica, katero so pripravile Noble kadetke od podružnice št. 49, ki delajo z vso vnemo, da bi skupaj spravile denar za potovalne stroške v Pueblo, Colorado, ker bi rade nastopile v tekmi med vežbalnimi krožki, zakar slišimo, da se tudi pridno trudijo kadetke od zmagovalnega krožka podružnice št. 20 v Jolietu. Mladina ima zares mnogo energije. Pri svoji stojnici so imele Noble kadetke vsakovrstne dobitke in so tudi znale prodajati. Imele so vse kar si je kdo želel. Kolo sreče se je vrtilo, številke se klicalo in še na mnoge druge načine se je lovilo srečo. Seveda smo jim privoščile lep uspeh in kot slišimo so si skupaj zbrale nekaj nad tristo dolarjev dobička.

Kot sem omenila, je bil oba večera podan na odru prav lep program. Gertrude Hinger, ki ima v Slov. narodnem domu na St. Clairju šolo za umetne plesse za otroke, je skupaj zbrala prav lepo predstavo. Posebno se nam je vsem dopadla mala Shirley Leblang, članica mladinskega oddelka podružnice št. 25, ki se zna zgibati kot bi bila iz gumija. Njena mama je Prijateljka iz 66. ceste.

Vsak večer je bila tudi razstava mode "Style Show" in zato se je potrudila Mrs. Carol Traven, podpredsednica od podružnice št. 50, ki vodi trgovino z opremo za neveste in tovarišice na 7017 Superior Avenue. Krasno je bilo slediti nevestam, ki so se lepo predstavile v najnovjših krojih in isto tovarišice in pa tudi majhne tovarišice "flower girls". Za krasne šopke sta pa pokazala svojo lepo delo Mrs. Mary Starc in sin Joe. V nedeljo večer je bila pa dodana tudi razstava kožuhovine "fur coats". Tudi to podjetje vodi Slovenka in sicer Mrs. Kindig iz Barbertona. Ona ima vseh vrst kožuhovine na izbiri in se bo vsaki, ki ima namen kupiti suktnjo iz kožuhovine izplačalo, če gre do nje. Podjetje vodi pod imenom Kindig Fur in nahaja se na 1161 South Avenue v Barbertonu. V nedeljo smo videli tudi Mrs. Frances Cerar in njeno tri let staro hčerko, ki sta se lepo postavili v oblekah, katera je naredila Mrs. Cerar (Brancelj).

Za zaključek so nam pa tri ljubke članice od podružnice št. 25, namreč Frances in Mildred Brancelj in Millie Mahne podale komično igro "Dve Teti", ki je bilo vsem v veliko zabavo. Vsem, ki so nam pomagali gre naša topla zahvala.

Ves program je bil skrbno izbran in izborni ga je vodila naša glavna predsednica Albina Novak, za kar se ji vse najlepše zahvalujemo.

Lepa hvala vsem odbornicam in članicam, ki ste zvesto pomagale. V zadoščenju naj bo vsem velik uspeh, ki smo ga dosegle. **Ella Starin.**

(Prihodnjič bom nadaljevala s seznamom podružnic in posameznih članic, ki so darovale lepe stvari za razstavo ročnih del in poročala, koliko je znesel ves dobiček.) Srečno novo leto želim vsem skupaj!

Ella Starin,
voditeljica šivalnih klubov
17814 Dillewood Rd.,
Cleveland 19, Ohio

Št. 29, Broundale, Pa.—Voščim vsem odbornicam in članicam srečno in zdravo novo leto. Posebne pozdrave pa pošiljam vsem materam, ki ste izgubile svoje ljube sinove v tej zadnji vojni. Naj vas tolaži misel, da so vseh zemeljskih težav in nadlog rešeni.

Tukaj v Forest City so v teku treh mesecev umrli trije možje. Prvi je bil Anton Božič, ki je zapustil ženo. Drugi je umrl Alojs Paik, ki je zapustil ženo, pet hčer in sina, vsi so poročeni. Tretji je bil pa Frank Rudolf, ki je zapustil ženo, štiri hčere in sina, vsi poročeni in dva sina sta pri vojaki. Pokojni Frank je bil doma iz Dola pri Borovnici in v Ameriki se je nahajal 50 let. V naši naselbini Broundale je pa umrl John Pungercar, ki je zapustil ženo, pet sinov in štiri hčere. Vsem žalujočim preostalim globoko sožalje.

Seveda poroke se tudi pri nas vrstijo druga za drugo. Vsem novoporočencem želimo zadovoljnost v zakonu in pa ljubo zdravje. — **M. Macek**

Št. 31, Gilbert, Minn.—Minilo je že dolgo, odkar je bil v Zarji dopis od nas, zato je čas, da se oglasimo tako, da boste vedele tudi drugod, kako se imamo v severni Minnesoti.

Jesen smo imeli lepo, ampak zima je pri nas navadno dolga, zato imamo kratko pomlad. Poletje je toplo in naše zdravo in jasno podnebje privabi mnogo obiskovalcev, ki pridejo na počitnice iz vseh držav. V naših krajih je mnogo jezerov in gozdov, zato prihajajo ljudje sem za oddih. Pozimi se mladina zabava z drsanjem, sankanjem in tobaganjem. Starejši se pa doma pri peči grejejo in kratkočasijo s kartanjem ali pripovedujejo dogodke preteklih let. In tako hitijo letni časi drug za drugim vse prehitro.

V SPOMIN POKOJNI

JOSEPHINE REDNAK

Bila sem globoko ginjena, ko sem prejela vest, da je preminula tajnica podružnice št. 27, sestra Josephine Rednak. Vedela sem, da je bila resno bolna, ker je pustila tajništvo, toda nisem pa vzela da je njen položaj tako nevaren.

Sestro Josephine Rednak bom nosila v najlepšem spominu čeprav jo nisem osebno poznala, toda poznala sem pa njeno delo. Njena mesečna poročila so bila vedno v najlepšem redu. Bila je vestna tajnica za kar sem jo vedno čislala in jo bom tudi pogrešala.

Naj počiva mirno v tistem grobu, dokler se ne snidemo nad zvezdami! Preostali žalujoči družini in članicam podružnice št. 27 moje globoko sožalje. Naj spomin na njo nas vedno bodri, da pride dan plačila za naše delo tukaj, na onkraj groba. Josephine Erjavec glavna tajnica

Sedaj pa nekaj kratkih poročil o naši podružnici. Dne 5. septembra smo se podale na Ely, kamor smo bile povabljene na 20 letnico in smo se z veseljem odzvale. Kar dve kari smo zasedle odbornice in Mrs. Mike Lop in Mrs. Mary Indihar sta bili z nami. Naša tajnica je izvrstna šoferka, šlo je kot bi se vozile v letalu. Vreme je bilo zelo toplo, okrog 90 stopinj, zato je bila vožnja lepa, ko nas je veter hladil. Razdalje med Gilbertom in Ely je 60 milj. Ob treh popoldne smo bile že na mestu. Banket je bil odločen za ob sedmih zvečer, zato smo imele nekaj časa za obiske. Peljale smo se na Winton,

kjer smo ogledale novo moderno bolnišnico.

Kako lepo je izpadla proslava in banket so že druge poročale. Zato bom samo potrdila, da je bilo zares izvrstno. Krožniki so bili napoljeni do kraja, z dobrotami in piščetom, da smo samo gledale, kam bomo vse dajale. Bila sem večkrat na njihovih prireditvah in postrežba je bila vselej prvovrstna. Okrog pol desetih zvečer smo zapustile dvorano in smo se podale z odbornicami od podružnice št. 56 iz Hibbinga, in glavno podpredsednico Mary Theodore, v Arrowhead gostilno, kjer smo se prav izvrstno imele do ranega jutra in nismo nič vedele, da je zunaj dež padal, kakor je omenila sestra Lenič v novembrski številki Zarje. Ko smo se me peljale proti domu, se je vreme zvedrilo.

Prav lepa hvala št. 23, za vso postrežbo in prijaznost. Prav vneto bomo čakale vašega povabila za 25 letnico, ker ste tako gostoljubne.

Ne morem pozabiti prireditve, ki jo je imela naša podružnica 21. novembra, ko smo imele kino, ker je naš vse lepo uspela. Dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička. Vidite drage sestre, kaj vse se lahko naredi če se skupaj vzamemo. Kjer je složnost, tam je tudi napredek! Bodi vam najpristrčnejša hvala vsaki posebej in vsem skupaj za vse kar ste pomagale in darovale, kar vsaka najmanjša stvar je pripomoček do višjega uspeha. Hvala sestri in še tako pogumno naprej! Bog vas živi!

Bolezen tudi pri nas ne miruje. Bolna je naša družabna članica sestra Mary Indihar, ki je prestala resno operacijo in njeno stanje je na potu okrevanja. Sprog od sestre Frances Knaus je tudi že dolgo časa bolan. Vsem bolnim želimo kmalu zopet zdravje, da bo v družinah zopet veselo razpoloženje.

Dne 2. decembra smo položili k večnemu počitku Matt Spenko, sina sestre Spanko, ki je padel v Italiji 17. maja, 1944. Kako se trga srce vsake matere, ko pride truplo od sina in ne takšno kot ga je zadnjič videla, ampak samo ostanki mrtvega telesa. Drage sestre mučenice, bodite uverjene, da vam vaši sinovi spletajo venec, krono, ki vas čaka, ko se snidete nad zvezdami. Vsem sestram, ki so izgubile sine v vojni, naše iskreno sožalje. Junakom pa večni raj!

V volitvah dne 7. decembra sta bila izvoljena za mestnega tajnika in svetovalca, Mr. Frank Indihar in Joseph Okolich. Naše čestitke!

Naša letna seja se je vršila 8. decembra. Navzočih je bilo lepo število članic. Sklenjeno je bilo, da bomo odslej imele po sejah okrepčila in kino. Zato pridite v obilnem številu, ker bo vse prosto.

Želim vsem članicam veselo novo leto!

Antoinette Lucich, predsednica

Št. 32, Euclid, Ohio.—Letna seja je za nami. Hvala vsem, ki ste se udeležile. Za novo leto je bil izvoljen sledeči odbor: Predsednica Terezija Potokar, podpredsednica in poročevalka Frances Perme, tajnica Hettie Gole, 911 E. 232 st.; blagajničarka Helen Kovačević, zapisničarka Ana Godlar, rediteljica Jennie Sintič, zastavonoša Margaret Jamnik, računski odbor: Barbara Baron, Karolina Pek in Ana Vrhovc. Seje so vsak prvi torek v mesecu v dvorani svete Kristine. V imenu odbora ste prošene vse članice, da sodelujete v vseh ozirih za dobrobit podružnice, ker v slogi je moč in napredek.

Predsednica se zahvaljuje vsem odbornicam in članicam za preteklo sodelovanje, ker smo imele lep uspeh. Samo pri sales tax stamps smo dobile čez \$49.00 v ročno blagajno. Priporočamo se še naprej, da zbirate skupaj znamke, kadar jih dobite pri nakupu in izročite iste kateri koli od odbornic.

Da boste na jasnem, kam gre denar iz ročne blagajne, vam tu na kratko poročam o stalnih izdatkih. V slučaju smrti članice darujemo za eno peto sveto mašo in nabavimo avtomobil za pogrebne. Za resno bolne članice darujemo v razred A, tri mesece asessment, in v razred B, dva meseca. Nevestam poklonimo darilo v vrednosti od \$2.50 do \$3.00, če je članica tri leta ali več. Za cerkev darujemo pet dolarjev ob veliki noči in isto ob božiču. V septembru se daruje za obletnico za peto mašo za žive in umrle članice. V Ameriški Domovini imamo imenik odbornic kar stane deset dolarjev na leto. Potem pride najemnina za dvorano za seje, poštnina, uradovanje, itd. Vmes pa pridejo vedno še drugi stroški, tako, da je treba vedno gledati, da so dohodki.

Sklenjeno je bilo, da bomo imele "Card Party" po seji v februarju. Seja se bo pričela od sedmih in se vas že sedaj prosi, da si zaznamujete datum 1. februarja za poset seje in Card Party.

V oktobru je posegla smrt v našo sredo in nam vzela zvesto članico Mary Bricelj. Naj v miru počiva. Soprogu in hčerki izrekamo naše sožalje.

V novembru se je poročila Agnes Potokar, z Mr. James Cook. Agnes je hčerka naše predsednice. Želimo vso srečo in blagoslova v zakonskem stanju.

Naj še povem, da smo se po zadnji seji dobro zabavale. Ana Godlar nam je preskrbela dobrot. Imele smo izmenjavo božičnih darov in pele smo božične pesmi. Tiste, ki bi se lahko udeležile in se niste, vam je lahko žal.

Govor je bil, da bi se zopet poprijele ročnega dela. Tiste, ki se zanimate pridite in povejte svoje mnenje.

Sedaj pa želim vsem blagoslovljeno

PREDKONVENČNA KAMPANJA

Nagrada, ki gre s tem častnim naslovom "Kraljica" je: plačana vožnja do kraja konvencije, Pueblo, Colorado (v navadnem vozu) in nazaj. Toda pridobiti mora vsaj 100 novih članic, namreč vsaj 75 v odrasli oddelek. Za število nad sto članic pa dobi nadaljnih 50 centov za vsako novo članico.

Za vsako novo članico mora biti plačanega tri meseca asessmenta.

Prva za "Kraljico" ki bo pridobila največ novih članic, bo odlikovana za "PRINCEZNIJO". Nagrada za "Princezinjo" bo lepa zapestna ura. Pridobiti mora najmanj 50 novih članic in med temi vsaj 40 v odrasli oddelek.

Tretja nagrada bo pa naslov "Grofica". Za to odlikovanje mora dotična pridobiti vsaj 25 novih članic in med temi vsaj 15 v odrasli oddelek. "Grofica" bo prejela za nagrado prav lep potovalni kovčeg.

Splošne nagrade za posamezne agitatorice so:

Vsaka, ki bo pridobila deset novih članic, bo prejela prav lep rožni venec. To bo zares lepo darilo.

Za pet novih članic je pa nagrada krasna nova zlata Zvezina broška.

Za tri nove članice pa lepa broška s svetlimi kamenčki.

Nagrade za podružnice:

Prva nagrada bo deset dolarjev v gotovini in trofeja ali križ z engraviranjem. Druga nagrada bo deset dolarjev v gotovini. Tretja nagrada pa pet dolarjev v gotovini.

DRUGI IZID KONVENČNE KAMPANJE

	Razred A	Razred B	Mlad.
Posamezne agitatorke:			
Mary Golobic (26)	—	—	5
Zora Yurkus (16)	1	—	3
Mary Schimenz (12)	1	—	2
Anna Umeck (55)	1	—	—
Anne B. Satovich (56)	1	—	2
Podružnice:			
Št. 94, Canton, Ohio	1	1	6
Št. 15, Cleveland, Ohio	2	3	1
Št. 26, Pittsburgh, Pa.	—	—	5
Št. 56, Hibbing, Minn.	3	—	2
Št. 12, Milwaukee, Wis.	2	—	2
Št. 16, South Chicago, Ill.	1	—	3
Št. 55, Girard, Ohio	2	1	—
Št. 79, Enumclaw, Wash.	—	1	2
Razred A	17		
Razred B	8		
Mladinskih	31		
Skupaj	56		

MLADINSKA KAMPANJA

Posamezne agitatorke:			
Marianne Salopek (94)			4
Jonita Erjavec (20)			3
Irene Planinsek (20)			2
Frances Pauline (94)			1
Josephine Erjavec, gl. tajnica.			

novo leto in še posebno našim bolnim članicam, da bi jim novo leto prineslo ljubelega zdravja!

Frances Perme, poročevalka

Št. 38, Chisholm, Minn.—Od naše podružnice ni bilo že delj časa glasu. Vzrok je menda, ker vsaka rajši bere kot piše.

Staro leto se je približalo svojemu koncu. V minulemu letu ne moremo beležiti napredka pri naši podružnici. Smrt se je večkrat oglasila pri članicah in njihovih družinah. Tako tudi bolezen obiskuje zdaj eno, zdaj drugo.

Da bomo pa nadomestile izgube, smo sklenile na glavni seji, da bomo postale bolj aktivne v vseh ozirih! In to se bo doseglo, ako bomo delovale roka v roki.

Da ne bo naša podružnica pri zadnjih smo tudi me darovale nekaj ročnih del v prid konvenčnega sklada. Upam, da so bile uspešne s prodajo. Zato se na tem mestu prav lepo zahvaljujem vsem, katere ste se izkazale velikodušne v tem oziru. Vaša imena so pa zabeležena v društvenem zapisniku.

Dalje vam sporočam, kaj smo skle-

nile na glavni seji, da boste vedele tudi tiste, ki niste bile navzoče. Pri odboru imamo v tem letu malo spremembe in sicer so: Predsednica Johana Perkovič, podpredsednica Mary Knaus, tajnica Anna Trdan, zapisničarka Frances Andolšek, blagajničarka Sylvia Petrič, nadzorni odbor: Theresa Gerzin, Agnes Hočevnar in Mana Jenko. Seje se vršijo kot doslej, vsako prvo sredo v mesecu v navadnih prostorih v Slovenskem narodnem domu, ob osmih zvečer.

Nadalje je bilo sklenjeno, ako članica zbolí in se nahaja članica v bolnišnici, je opravičena do svote \$1.50. Želi rože za to svoto ali se da za asessment in to je deležna enkrat na leto. V tem so vštete tudi družabne članice. Razume se, da tudi podpirajo vse društvene prispevke. Če članica umre, kupimo venec in darujemo za eno svoto mašo. Večer pred pogrebom se skupaj zberemo pred krsti in molimo sveti rožni venec.

Dobile smo prošnjo iz Aurora, Minnesota v prid ponesrečencem in smo odobrile svoto pet dolarjev. Ravno tako tudi darujemo v druge dobrodne namene. Seveda je to po možnosti naše blagajne.

Opustile smo naklado in bomo v ta namen priredile "apron sale" dne 17. februarja v Narodnem domu in prodajale bomo tudi raznovrstna peciva. Zato ste vljudno prošene že zdaj, da sodelujete, ker bo za korist nas vseh, če je ročna blagajna podružnice v dobrem stanju.

Kmalu bo tukaj konvencija in če hočemo poslati delegatino, bo treba zavihat rokave in iti na delo! Enkrat pozneje bomo pa spet prišle na dan s kakšno drugo idejo. Za sedaj se pa vsem sestram naše podružnice lepo zahvaljujem za vašo naklonjenost v preteklem letu. Naj vas Bog ohrani zdrave in zadovoljne kot tudi vaše družine! Najlepše pozdrave vsem glavnim odbornicam in sestram!

Anna Trdan, tajnica

Št. 41, Cleveland (Colinwood), O.—V začetku leta si po navadi vsi želimo kar najlepših uspehov v vseh ozirih. S tako željo v srcih pričnimo novo leto tudi članice Zveze. Delujmo vedno in povsod za procvit naših podružnic in Zveze v splošnem, posebno se potrudimo to izpolniti sedaj v času kampanje za nove članice.

Najlepša hvala sestram za lepo udeležbo na glavni seji. Lepa hvala Miklaužu za veselje, ki ga nam je delal po seji. Prav lepa hvala vsem sestram, ki ste prinesle toliko dobrega prigrizka. Imele smo zares prijeten zaključek leta na tej seji.

Zopet smo skončale eno leto delovanja v dobrobit naše Zveze. Iskreno se zahvaljujem vsem našim zvestim odbornicam za sodelovanje v preteklem letu. Odbor za letos je sledeč: Predsednica Anna Stopar, podpred-

sednica Frances Meše, tajnica Ella Starin, blagajničarka Anna Rebolj, zapisničarka Mary Jane, nadzornice: Catherine Artel, Mary Milner in Mary Coprich, zastavonoša Rose Šabec. Seje se vršijo vsak prvi torek v mesecu v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Road, soba št. 3.

Rastava ročni del je bila lep uspeh za kar gre najlepša hvala naši glavni predsednici, ki je sprožila to idejo in bila vse skozi vodilna sila in tudi preskrbela lep program in ga tako spretno vodila. Prav prisrčna hvala, Albina!

Najlepša hvala sestri Ann Grajzar za tako krasno skvačkano košarico, katero je podarila v prid podružnice. Dalje najlepša hvala vsem, ki ste pomagale pri razstavi in to se bile sestre A. Rebolj, G. Koshel, M. Prelogar, F. Meše, A. Stopar, J. Bolka in M. Janc. Prav iskrena hvala sestri Francki Meše, ki je izgotovila krasen namizni prt, ki je bil oddan za prvo nagrado. Lepa hvala sestri Julia Bolko, ki ji je pri tem delu pomagala. Prav lepe robčke so prispevale sestre Anna Stopar, Mary Race, Anna Rebolj in Mary Janc. Krasen predpasnik in še par lepih ročnih del, je darovala sestra Mary Jakše, in sestra Mary Dobida je pa darovala tri lepe prtičke. Prav prisrčna hvala vsem skupaj.

Sestra Anna Skolar, ki nam je v zadnji Zariji podala tako lep opis svojega potovanja po Ameriki, se je morala podati v bolnišnico na težko operacijo. Želimo, da jo bo srečno prestala in se kmalu zdrava vrnila na svoj dom. Sestre pa prosim, da jo obiščete in ji lajšate dolge ure v bolezni. Soprog sestre Ella Bratina se je pri delu težko ponesrečil. Želimo, da se mu stanje kmalu izboljša. Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravlja.

Tretjo nedeljo v januarju priredi naša podružnica ples v S. D. Domu na Waterloo Road. Za valčke in polke bo skrbel Lou Trebar orkester. Vsi in vse, ste prav prijazno vabljeni na poset.

Torej še enkrat, zdravo, srečno in zadovoljno novo leto želim vsem skupaj.

Ella Starin, tajnica

Hvala lepa, Ella!

Ako sem še kdaj imela občevanje s pridno članico, tako lahko rečem, da je Ella Starin med najpridnejšimi. V preteklem letu mi je bila desna roka pri vseh podvzetjih in teh ni bilo malo. Vsako delo, vsako pot in vsako skrb, katero sem ji naložila, je točno in vestno izpeljala. Kako srečen je človek, če ima v odboru osebe, ki se ne bojijo skrbi, ne dela in ki so zmožne izpeljati vsak posel. Jaz sem Bogu hvaležna vsak dna svojega življenja, da mi je dana prilika imeti pri tem našem velikem delu tako marljive in vzajemne odbornice. Lahko bi še na dolgo naštevale mnoge zasluge naše Elle, toda Ella je zelo skromne osebnosti in

ni treba naglašati njene vrline, ker za njo je vse zadoščanje v doseženih uspehih. Bog Te živi, Ella, še mnogo let!

Ella je bila predsednica odbora, ki je imel na glavi in v rokah vse predpriprave za razstavo in je častno izpeljala to veliko nalogo.

A. Novak

Št. 42, Maple Heights, Ohio.—Naša plesna veselica, ki smo jo priredile 30. oktobra je prav dobro uspela. Najlepša hvala vsem našim pridnim članicam, ki so pomagale na vse načine, vsem, ki so dvorano okižale in onim, ki so prodajale vstopnice. S tem se je naša blagajna malo opomogla, da smo zopet nekaj od tega darovale Ligi katoliških Slovencev. Najlepša hvala tudi vsem posetnikom in sploh vsem, ki so nam pomagali do uspeha.

Letna seja je bila tudi prav živahna. Naše mlade članice in pa tajnica so pripravile zares lep božični večer. Imele smo jaslice, miza je bila lepo okrašena z lučkami in božičnimi drevesci. Naše pevke so lepo prepevale božične pesmi. Sestra Jemec je pa obhajala svoj rojstni dan in je nam prinesla velik kejk. Tudi vseh drugih dobrot je bilo v izobilju. Izmenjavale smo tudi darila, da je bilo med nami zares prijetno razpoloženje. Torej vsem članicam, najlepša hvala za sodelovanje.

V novembru sta dve naši članici praznovali 25 letnico zakonskega življenja. Prva je bila naša sestra Angela Perko in soprog. Njihove tri hčerke so staršem pripravile lep večer v krogu številnih prijateljev in znancev, ki so jim želeli vse najboljše. Druga naša slavljenka, je pa bila sestra Antonija Kastel in njen soprog. Tudi njima so dobri sinovi in hčerka priredili slavnost v Narodnem domu ob obilni udeležbi znancev in prijateljev. Članice št. 42, želimo vsem skupaj, da bi dočakali še zlati jubilej.

Srečno novo leto vam želim -

Mary Prhne, podpredsednica

Št. 57, Niles, Ohio.—Srečno novo leto želim vsem skupaj! Decembrska seja je bila dobro obiskana. Hvala vsem članicam, ki so zvesto prišle vsak mesec k sejam, v upanju, da boste še bolj pridne v novem letu. Odbor je ostal isti, kar je res vsem najbolj ustreženo. Naša predsednica nam vedno kaj prijetnega pove, da se dobro nasmejemo in seje vodi prav izvrstno. Hvala, Frances.

Leto 1948 je minilo in stopile smo v novo leto. Da bi bilo za vse zadovoljno in prineslo obilo napredka naši podružnici in Zvezi!

Johanna Prinz, Poročevalka

Št. 64, Kansas City, Kansas.—Na zadnjih sejah smo se prav izvrstno imele. V oktobru je obhajala svoj rojstni dan naša predsednica sestra Theresa Cvitkovič in nam je prav lepo postregla. Mrs. Uršula Kragel je tudi slavila

rojstni dan isti mesec. Želimo jima še na mnogo let zdravja in delovanja v prid SZZ! V novembru sem pa jaz obhajala svoj rojstni dan in smo se tudi prav prijetno imele, tako, da smo šle kar ne rade domov. Bile smo še bolj vesele, ker je bila med nami naša vesela Mrs. Lucija Orešnik, po šest mesečnem bivanju v Milwaukee, Wisconsin pri svoji poročni hčeri. Ključemo ji: pristrčno dobrodošla nazaj med nas!

Ravno ob sklepu tega dopisa sem dobila vest, da je danes 8. decembra nanagloma umrl soprog naše predsednice Mrs. Theresa Cvitkovič. Naše globoko sožalje nad veliko izgubo ljubelega moža, ki zapušča poleg nje, tri sine, tri hčere, 19 vnukov in tri pravnuke ter sestro Mrs. Kate Martinčič.

Vsem članicam pri Zvezi želim srečno novo leto. Lepe pozdrave in voščilo pošiljam Barbari Kramer in Agnes Markovich v San Francisco, California.

Zahvaljujem se vsem sestram, ki ste me tako lepo obdarovale z žepnimi robci. Zdaj pa ne bo izgovora, če bo neprijetnost z nosom. Hvala lepa vsem. Naša sestra predsednica se je zadnjič z letalom podala v La Salle, Illinois, kjer ji je nevarno zboleel njen najstarejši sin. Obžalujemo, ker je morala oba potiti na žalost, prvič je šla na sprevod svoje hčere. To je pa že resnica, da materina ljubezen vse premaga, naj bo pot še tako nevarna. Ona pravi, da se je bilo lepo po zraku voziti. No, jaz se še nisem odločila, da bi se vozila po zraku. Veselo novo leto!

S pozdravom, Antonia Kostelec.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.—Najprvo želim vsem dragim glavnim odbornicam in članicam veselo in srečno novo leto. Da bi jih dočakale še mnogo v zdravju in zadovoljstvu.

Zadnja seja naše podružnice je bila dokaj dobro obiskana. Lahko bi bila pa še boljše, če bi vsaj enkrat na leto prišle vse članice. Volitve niso prinesle nobenih sprememb. Vse je ostalo po starem in odbornice so iste ko so bile lansko leto. Prosim, da pridete vse na prihodnjo sejo in pokažite svoje zanimanje za podružnice. Naše seje so kratke in po vsaki seji imamo zabavo z igranjem bingo, kar je vsem v veselje in zraven pa tudi prinese srečo. Na seji v januarju bomo imele izmenjavo daril. Torej naj vsaka članica prinese nekaj, da bo tudi kaj dobila nazaj. Saj vam je znan pregovor: kakor posodiš, tako se ti vrne! Pri tem upam, da se bomo prav dobro zabavale.

Vsem bolnim sestram želimo, da bi kmalu okrevale in zopet prišle med nas! S pozdravom do vseh in želje za uspešno novo leto od

Rose Murslack, predsednica.

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMINULE
PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

1—Theresa Kaker 934 Georgia Avenue, Sheboygan Wis. Rojena 15. oktobra 1885 pristopila 7. februarja 1939 umrla 15. novembra 1948.	25—Anna Butkovich, 6026 Glass Avenue, Cleveland, Ohio. Rojena 9. julija 1887 pristopila 14. maja 1934, umrla 27. novembra 1948.
1—Theresa Simonich, 2229 S. 8th Street Sheboygan Wis. Rojena 14. marca 1886 pristopila 4. junija 1940, umrla 3. novembra 1948.	25—Mary Jancigar, 6604 Schaeffer Avenue, Cleveland, Ohio. Rojena 28. septembra 1886, pristopila 14. novembra 1934, umrla 30. novembra 1948.
2—Anna Harej, 2645 S. Drake Avenue, Chicago, Ill. Rojena 21. junija, 1901, pristopila 4. februarja 1943, umrla 4. oktobra 1948.	25—Frances Slapnik, 6620 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio. Rojena 14. marca 1884 pristopila 18. decembra 1928, umrla 17. novembra 1948.
12—Mary Jezovšek 3018 W. Cawter Place, Milwaukee, Wis. Rojena 2. julija 1886, pristopila 3. aprila 1939 umrla 2. novembra 1948.	27—Anna Barcic, 309 Beech Street, East Pittsburgh, Pa. Rojena 7. julija 1882 pristopila 17. aprila 1929, umrla 10. novembra 1948.
14—Louise Jadrnich, 948 E. 207th Street, Euclid, Ohio. Rojena 14. januarja 1895, pristopila 6. marca 1934, umrla 30. septembra 1948.	27—Josephine Rednak, 1719 Poplar Way, North Braddock, Pa. Rojena 19. marca 1887, pristopila 17. aprila 1929 umrla 29. oktobra 1948.
15—Mary Vadjal, 11515 Kinsman Road, Cleveland, Ohio. Rojena 10. januarja 1899 pristopila 19. maja 1937, umrla 19. novembra 1948.	32—Mary Brice, 951 Babbitt Road, Euclid, Ohio. Rojena 12. junija 1894 pristopila 2. februarja 1930, umrla 13. oktobra 1948.
17—Anna Maydak, 1436 S. 66th Street, West Allis, Wis. Rojena 7. maja 1889, pristopila 14. februarja 1932, umrla 7. oktobra 1948.	43—Agnes Verbniak, 2020 S. Kinnickinnic Avenue, Milwaukee, Wis. Rojena 20. decembra, 1878, pristopila 3. junija 1930, umrla 16. oktobra 1948.
19—Cecelia Maurin, 520 Douglas Avenue, Eveleth, Minn. Rojena 22. julija 1884 pristopila 3. maja 1931, umrla 6. novembra 1948.	63—Jennie Smole, Kremmling, Colo. Rojena 2. septembra 1879, pristopila 4. junija 1935, umrla 10. julija 1948.
24—Christina Gerdovic, 133 W. First Street, LaSalle, Ill. Rojena 25. maja 1889 pristopila 6. marca 1932, umrla 16. novembra 1948.	72—Katherine Erzar, 11435 S. Champlain Avenue, Pullman, Ill. Rojena 25. novembra 1875, pristopila 14. decembra 1937, umrla 17. marca 1948.
25—Emma Droblich, 1094 E. 76th Street, Cleveland, Ohio. Rojena 24. junija 1895, pristopila 11. junija 1945, umrla 10. oktobra 1948.	79—Mary Stunf, 4615 North Gove Street, Tamoca, Wash. Rojena 28. oktobra 1887, pristopila 5. decembra 1937, umrla 19. novembra 1948.
25—Mary Kostajnssek, 1124 E. 68th Street, Cleveland, Ohio. Rojena 4. marca 1887, pristopila 11. maja 1936, umrla 3. oktobra 1948.	93—Paula Muslich, 104 Scholes Street, Brooklyn, New York. Rojena 21. januarja 1901, pristopila 15. aprila 1939, umrla 12. novembra 1948.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČI

V BLAG SPOMIN PRVE OBLETNICE

smrti drage soproge, matere in
stare matere

MARY SKRL,

ki je preminula v najlepši dobi, stara 42 let. Zatisnila je mirno oči in v Gospodu zaspala dne 20. decembra, 1947. Članica št. 47.

Draga soproga, ljubljena mati! Že leto dni je poteklo kar Te več med nami ni. Rana pregloboko v srce sega, da spomin nate splamtel bi. Mesec december, naše žalosti, vzel je dragi nam zaklad. Kje hočemo tolažbe iskat? Pri Bogu v nebeškem raj, kjer ni tuge jad, se skupaj snidemo enkrat!

Sladko spi v grobu tihem
Bog Ti večni pokoj daj,
duši pa plačilo večno
v raju uživat vekomaj.

Žalujoči ostali

Frank Skrlj, soprog,
Elsie, Mary Turkovič, hčeri;
Richard, zet;
Dale F. Turkovič, vnuk.

Cleveland, Ohio

V blag spomin četrte obletnice
PVT. JERRY A. MACHEK,

ki je žrtvoval svoje mlado življenje za svobodo dne 24. decembra, 1944 v starosti 28 let. Štiri dolga leta že počivaš. Truplo Tvoje pa trohni, a rane naše so še sveže, čas jih še zacelil ni. V deželi tam Ti v tuji snivaš, nihče ne obiskuje Tvoj grob. Veter Ti samo spomine naše šepeta. V zvesti službi domovine se Tvoja je končala pot. Težka je bila ločitev, težko je bilo slovo. Dan na dan solza sili nam v oko. Le ena misel nas tolaži, da tudi mi bomo prišli za Teboj po plačilo, kjer ga uživaš Ti. Žalujoči ostali,

Jernej in Mary Maček, starši,
bratje, sestra in Tvoja ljubljena žena, Pauline.

Broundale (Forest City), Pa.

Št. 79, Enumclaw, Wash.—Naznanjam žalostno vest, da smo dne 19. novembra izgubile iz naše srede dobro članico, sestro Mary Štunf. Živela je oddaljeno od nas, toda bila je ponosna članica Zveze in zmeraj plačevala za vse leto naprej. Bog ji daj v miru počivat. Družini izrekamo sožalje nad izgubo dobre matere. Zapustila je tri sinove in hčer, ki so že vsi odrasli.

Tukaj na zapadu imamo deževno jesen, posebno v mesecu novembru imamo vetrovno vreme, vendar je boljše kot sneg. Želimo, da bi bile vse naše bodoče seje dobro obiskane. Dne 10. decembra smo imele Card Party, ki je prav dobro uspel.

Srečno novo leto želim vsem skupaj!
Ivana Chacata, tajnica.

Naše čestitke!

K poroki hčerke sestre Ivane Chacata, ki se je vršila dne 2. oktobra ob veliki udeležbi prijateljev in znancev, tem potom pošiljamo naše iskrene čestitke in želje, da bi bilo srečno!—A.N.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Drage sestre! Kako smo se imele na seji v decembru vam bom drugič poročala, ker bi bilo prepozno za ta dopis; če bi čakala do takrat. Drage sestre! Ako ne bomo pridobile kaj novih članic za glavno sejo, potem vas v ljubeznivo prosim, da bi na prvi seji v januarju pripeljale vsaka eno novo članico, da jo vpišete v našo lepo organizacijo za kar vam gotovo ne bo v nikoli žal. Deklice od rojstva do enega leta so proste asesmenta in od enega leta do 18. pa plačujejo samo deset centov na mesec za sto dolarjev smrtnine. Ako pa hočete za svojo hčerko višjo smrtnino, namreč za svoto tristo dolarjev, jo pa lahko vpišete že ob 14 letu starosti in asesment je samo 60 centov na mesec. To je v resnici eden najboljših načrtov za mlade članice.

Voščim vsem glavnim odbornicam in članstvu SZZ srečno in zdravo novo leto ter vas lepo pozdravljam,

Mary Lovše, tajnica

Št. 89, Oglesby, Ill.—Zdi se mi, da je komaj par mesecev odkar smo si voščile veselo novo leto, pa je že zatoniло in zopet napočilo novo leto in za nami je glavna seja in volitev novih odbornic. Kot po navadi, tako se je zgodilo letos, da je odbor isti razen zapisničarice, ki je bila sestra Angela Rancigay. Ura! je zopet prevzela Mary Cenkar, ki je bila pred leti zapisničarica. Torej odbor je sedaj: Predsednica Josephine Livek, podpredsednica Mary Ambrose, tajnica Mary Yazbec, zapisničarica Mary Cenkar, blagajničarka Louise Kernz in nadzornici sta Frances Yerše in Angela Rancigay. Rev. Stephen Kassovic je duhovni vodja. Seje so vsako prvo nedeljo v mesecu ob sedmih zvečer pri Mary Ambrose.

Neizprosna smrt nam je v zadnjem letu vzela tri članice. Umrle so Angela Yerne, Anna Stubler in Caroline

Senica. Blag jim bodi spomin in naj počivajo v miru.

Na glavni seji je bilo sklenjeno, da se v slučaju smrti članice udeležimo in zberemo skupaj pri Mary Ambrose ali njenih bližnjih sorodnikih in gremo ob krsti molit sveti rožni venec. Udeležite se polnoštevilo, da izkažemo zadnjo čast umrlim sestram na najlepši način.

V zadnjem letu je pristopilo devet novih članic. Koliko jih bo pa letos? Članice skušajte dobiti kako novo članico za odrasli ali mladinski oddelek. Starejše umirajo in vrzel je treba nadomestiti z novimi članicami.

Lepa hvala članicam, ki so kaj darovale za bazar, ki se je vršil v Clevelandu 4. in 5. decembra. Pomagale ste na dve strani. Poslanih je bilo 56 lepih ročnih del na razstavo. Polovico dobička gre v konvenčni sklad in druga polovico dobi pa podružnica za svojo blagajno. Nekaj članic je darovalo denar za društveno blagajno, namesto ročnega dela. Lepa hvala vsem skupaj, ki ste pripomogle na en ali drugi način. To je lepo, da smo složne in pomagamo druga drugi, ker samo v skupnosti je moč!

Po zadnji seji smo se lepo zabavale. Izmenjale smo si božična darila. Frances Yerše nas je lepo pogostila z jedjo in pijačo. Obhajala je svoj rojstni dan. Lepa hvala, Frances. Bog Te živi in ohrani še mnogo let zdravo in veselo!

Podružnica št. 89 želi glavnemu odboru in vsem članicam zdravo in srečno novo leto!

Mary Yazbec, tajnica

Št. 91, Oakmont, Pa.—Minilo je že leto odkar sem se zadnjič oglasila, a žal, da danes nimam preveč veselih novic, ker pri naši podružnici smo imele samo dvakrat zadostno udeležbo za imeti sejo. V decembru je bila še dokaj dobra udeležba, a lahko bi bila še boljša. Rada bi bila oddala svoj urad drugi, mogoče bi se potem članice bolj zanimale, toda je ostalo po starem, ampak članice so obljubile, da bodo v novem letu bolj pridne.

Ravno, ko pišem te vrstice sem dobila obvestilo, da je v bolnišnici umrla sestra Catherine Gostkowski. Ona je bila dolgo časa bolj slabega zdravja in je mnogo trpela. Zapustila je odrasle otroke. Naj ji Bog podeli zasluženo plačilo. Preostali družini naše globoko sožalje!

V bolnišnici se nahaja sestra Rose Zalar. Njej in vsem bolnim sestram želimo ljubega zdravja, kajti to je najdražji zaklad, če ima človek na svetu dobro zdravje.

Prihodnja seja meseca januarja bo pri sestri Anni Flisek, 721 - 3rd Street, Upam, da bo živahna in privabila lepo udeležbo članic. Drage sestre, potrudite se tudi za kaj novih članic, kakor vidite nas je zmeraj manj.

Želim vsem članicam srečno novo leto!

Amalia Sorch

Št. 93, Brooklyn, N.Y.—Skoraj je malo pozno, pa je boljše pozno kot pa nič. Torej, da začnem s poročilom.

Pri naši podružnici smo imele kar tri poroke. V zakonski jarem je stopila Mary Žagar, ki se sedaj piše Miller, in pa Julia Sedmak, sedaj Vesel.

Mr. in Mrs. Šafar sta pa imela zlato poroko dne 25. julija. Takrat sem se slučajno nahajala v Clevelandu in se nisem mogla udeležiti slavnosti. Toda bom vseeno malo napisala o tej svatbi, da pride v našo prelepo Zarjo tudi od naše strani, kaj imenitnega. In to je imeniten dogodek, ki ga ne dočaka vsak par na tem svetu. Sin od nečakinje je duhovnik, ki bi bil rad daroval zlato mašo toda ni imel dopusta, ker ga je njegov poklic zahteval nazaj v semenišče in je tam daroval sveto mašo v ta namen. Lepo je, da imajo duhovnika v družini in to je Jože Piršič, njegova mama je članica Zveze in sedaj drugič poročena Bizal. Sin John je bil stoloravnatelj pri slavnosti in je svoj posel zelo dobro izpeljal pred številnimi prijatelji, ki so prinesli mnogo lepih reči. Voščila in darila sta prejela tudi iz vseh krajev Amerike. K darovalcem bi tukaj rada dodala imena, ki niso bila v drugih listih, namreč Mrs. Marion Curl, Mrs. Agnes Krkovič, Mr. in Mrs. J. Klun, Mrs. Mary Marincel iz Pittsburgh in iz Kansas City Josephine Ozanič, Mrs. Katarina Modričan, Mary Zunič, Ana Bratkovič, to so nečakinje in Mary Stimac.

Najlepša hvala prijateljem in znanec, ker slavljenca nimata svojih otrok, zato sta toliko bolj hvaležna za vso izkazano ljubeznivost. Oba sta pridna delavca na društvenem polju in dobra katoličana.

Mr. Matija Šafar je rojen leta 1872 na Hrvaškem, podomače so rekli pri Maticevih in Mrs. Ana Šafar je pa iz Kranjskega, in pri hiši se je reklo pri Maječevih. Poročena sta bila v

Hrvatskem kuželju leta 1898. Sedaj živita na Long Island, New York.

Naše čestitke vsem skupaj in upamo, da bo sledilo še mnogo jubilejev. Srečno novo leto 1949 vam želim,

Mary Corel, predsednica

Št. 96, Universal, Pa.—Na seji v decembru smo imele izvrstno udeležbo. Lepa hvala vsem, ki ste bile navzoče. Po seji smo imele lepo božičnico in med nami je bil Miklauž, ki je razdelil lepa darila. Najlepša hvala za krasno darilo, katerega sem prejela in sem ga prav vesela. Za prigrizek smo servirale sendviče, potico in kavo. Bil je prav lep sestanek. Sprejele smo tudi dve novi članici. Mrs. Kastelic in njena hčerka sta pristopili, katerima kličemo: iskreno dobrodošli!

Naše seje se bodo vršile vsako drugo nedeljo ob dveh popoldne. V januarju bo seja v Center; v februarju v Renton; v marcu v Universal in potem se bodo vrstile po istem redu. V maju se pa bo seja vršila na tretjo nedeljo, ker na prvo nedeljo imamo kronanje Majske Kraljice, na drugo nedeljo ima po navadi Marijana družba sestanek za matere in na tretjo nedeljo bo pa naša seja.

Želim vsem skupaj srečno in veselo novo leto!

Pauline V. Kokal, predsednica

MRS. MARY STUŠEK

predsednica št. 49, Euclid, Ohio, ki nam je poslala naslednjo povest, za kar ji lepa hvala.

Povest iz davnih dni

Bilo je leta 1908, ako se ne motim, ko je v koledarju družbe sv. Mohorja izšla povest, ki mi je ostala v živem spominu. Da se ne pozabi, sem se namenila, da jo spišem za našo Zarjo.

Bilo je v mali gorski vasi na Slovenskem. Na izmed srednjih kmetij, ki so bile precej oddaljene druga od druge, je živel mož srednjih let. Rekli

so pri Podbregarju. Žena mu je umrla in mu ostavila hčerko edinko. Ančki je bilo 17 let in oče je sprevidel, da mu bo že hči lahko gospodinjila, zato je sklenil, da se ne bo več oženil, pač pa je ogledoval za primernim zetom. Ančka je bila zala, pa tudi pametna in poštena. Ko je hodila ob nedeljah v farno cerkev k maši, je oko marsikaterega mladeniča obstalo na njej in ni bil samo eden, ki bi bil vesel, ko bi jo dobil za ženo.

Posebno dva sta se poganjala za njeno naklonjenost. Eden je bil Mestnikov Janez čigar oče je imel precej lepo posestvo v dolini. Bil je prekučevalec in je trgoval z živino in žitom. Zato je posestvo prepuščal oskrbi žene in sina Janeza. Pa tudi Janez ni bil rojen za kmetijo. Bolj ga je veselila trgovina, kjer se bolje živi in lažje služi denar. Da poleg takih gospodarjev ni kmetija ostala neobdelana, se je bilo zahvaliti dobri gospodinjji, ki se je trudila od zore do mraka in v resnici podpirala tri ogle pri hiši. Pa prekmalu so se pokazale na njej posledice skrbi in trpljenja. Jela je pešati in prej ko je bilo pričakovati, so nesli Mestnikovo gospodinjjo k večnemu počitku.

Stari Mestnik, ki se že prej ni dosti pečal z gospodarstvom, je sedaj še bolj izostajal od doma. Kasno je nagovarjal Janeza, naj se oženi in prevzame grunt. Janez je sprevidel, da res ne kaže drugega in je začel premišljati, če bi ne bilo zanj najbolje, da povpraša pri Podbregarju. Ančko je poznal in vedel, da če tudi je še mlada, pa je dobra gospodinja. In to bi bilo kot nalašč zanj. Morda bi se mu posrečilo, da ni bilo Žagarjevega Franceta, ki je imel v bližini Podbregarjevih malo domačijo. Oče mu je umrl že davno, mati pa pred par meseci. Gospodinjila mu je sestra, ki je po odhodu moža v Ameriko prišla domov k bratu, ki je vsled materine smrti potreboval gospodinjje.

France je bil lep mladenič. Pred dvema letoma je prišel od vojakov. Marljiv in varčen kot je bil, si je z delom v gozdu prihranil par stotakov. Ker je bilo posestvo majhno, je poleti večkrat pomagal pri sosedih, ki so ga radi njegove pridnosti prav radi imeli. Francetu je bila Ančka zelo všeč. Toda bal se je, da ga Podbregar ne bo maral za zeta, ker je bil reven. Zdela se mu je, da ga tudi Ančka rada vidi in to mu je dalo pogum, da je enkrat, ko je ob košnji pomagal pri Podbregarjevih, kar odločno vprašal očeta, kaj bi dejali, ko bi on prosil za Ančko.

Staremu to vprašanje ni prišlo nepričakovano. Vedel je, da France rad vidi Ančko in da tudi njej oko zažari, kadar zagleda Franceta. Vendar nekoliko pomolči, potem pa pravi:

“Dobro te poznam, France. Tvoj pokojni oče, Bog mu daj dobro, je bil moj prijatelj iz mladih let. Vendar ne bi za vse na svetu hotel siliti svoje hčere v možitev, ako bi vedel,

da si je one koga drugega izbrala. Njena sreča mi je čez vse."

France je bil neizmerno vesel, da ga Podbregar ni zavrnil. Upal je, da se bo vse dobro izteklo.

Ko neke nedelje popoldne sedita oče Podbregar in Ančka začne kot že večkrat zadnje čase, tožiti, da je utrujen, da kmetija potrebuje mladega gospodarja. Mestnikov Janez da ga je že parkrat vprašal zanjo. Ančka o možnostvi neče ničesar slišati in pravi, da bo še bolj pridno delala, da očetu ne bo treba trpeti. Janeza pa neče, ker se ji vidi, da bi ne bil dosti prida.

Oče vesel, da je Ančka tako razumna, reče:

"Glej, dete moje, staram se in rad bi te videl preskrbljeno. Želel bi si zeta, ki bi imel malo več premoženja, da bi si naša domačija bolj opomogla. Vem pa tudi, da je priden in pošten fant zlata vreden. Zato mi odkritosrčno povej, kaj bi rekla, ko bi Žagarjev France vprašal zate."

Ančka je bila v strašni zadregi. Saj ni pričakovala, da oče kaj sluti o njeni ljubezni do Franceta. Rdečica jo zalije in komaj spregovori:

"Oče!"

Podbregarju je bilo to dovolj. Vedel je, da Ančka ljubi Franceta in da bo srečna z njim. Nato ji pove, kaj sta govorila s Francetom. Ančka je bila zelo vesela, saj je vedela, da bo dobila dobrega moža, domačija pa skrbnega gospodarja. Par mesecev potem se je vršila poroka, sicer popolnoma priprosta, vendar v največjo zadovoljnost navzočih.

Janeza je grozno jezilo, da mu je ta hribovec, kot je nazival Franceta, prevzel izvoljenko. Ker pa je zelo potreboval gospodinjo, se je kmalu oženil z bogato, ne preveč mlado hčerjo nekoga gostilničarja v sosednji fari. Ženitovanje so obhajali kar najbolj slovesno. Tako je hotel pokazati Ančki in Francetu, da nekaj premore. Ančka pa ni bila prav nič žalostna. S Francetom sta živela v najlepši slogi in stari Podbregar se je rad pohvalil, da bi niti on sam ne mogel bolje gospodariti kot France. Domačijo, katero je imel France po starših, je prodal svoji sestri. Z denarjem pa izboljšal Podbregarjevo posestvo, tako da so ljudje govorili: "Glejte mladega, kako dobro gospodarji; povsod se kaže izboljšanje!" Ančka, ki je pestovala malo Anico, mu je bila zelo hvaležna, posebno ko je videla, da se je njen oče kar pomladil, odkar mu ni bilo treba več tako trpeti kot prej.

Morda bi bila ostale razmere neizpremenjene, da ni prišel iz Amerike Francetov svak Matevž, ki je prinesel lepih, kot se je rad pohvalil. Že je France jel premišljati, če bi ne bilo dobro, da bi tudi on poskusil svojo srečo v Ameriki. Toda Ančki to ni bilo nič kaj po volji. Bala se je za Franceta in se na tihem jezila na Matevža, češ, da je on kriv, da France

sili v Ameriko. Stari Podbregar je bil pa drugih misli.

"Le' pojdi," mu je prigovarjal. "Sedaj sem še jaz toliko pri moči, da bom lahko gospodaril par let. V tem se pa vrneš in bo zopet vse dobro. V božjih rokah smo pa tukaj kot tam."

In tako je bilo sklenjeno, da gre France takoj, ko bodo pospravljene poljski pridelki. O tem je zvedel tudi Mestnikov Janez. On namreč ni bil nič kaj srečen v zakonu. Žena mu je prinesla lepo doto, pa tudi vse polno nečimernih misli. Vzgojena v gostilni, je ni veselilo kmečko delo. Hišo si je uredila bolj po mestno. In tudi dekle je imela, da se ne bo ubijala po polju, saj je dovolj prinesla k hiši. Janeza je grizlo, ko je videl, kako France lepo napreduje, njegovo delo pa ni kazalo nikakega uspeha. Večkrat je premišljal, kako bi se maščeval nad Francetom, češ, da je on kriv njegove nesreče. Ko je slišal, da se France odpravlja v Ameriko, mu je šinila misel v glavo, kaj, ko bi tudi on šel. Delo bi dobil, zraven pa tudi več prilike maščevati se nad Francetom. Hitro je uredil najpotrebnejše in tri tedne po Francetovem odhodu, je bil tudi on pripravljen na pot. Ženi ni omenil nič, saj mu je bila skoro v nadlego. Otroci nista imela. Oče mu je umrl drugo leto po poroki, zato mu slovo ni bilo preveč težko. Ko je žena čez par dni dobila pismo od Janeza, v katerem ji sporoča, da gre za par let v Ameriko, ji ni bilo nič hudo. Še vesela je bila, da vsaj ne bo nikogar, ki bi ji gledal na prste.

Drugače pa je bilo pri Podbregarjevih. Ančki je bilo zelo hudo za Francetom. Vroče je Boga prosila, da ga varje hudega. Pa tudi Podbregarju ni bilo tako lahko. Sam je ljubil Franceta kot bi bil njegov sin. In mala Anica, ki je izpolnila že tretjo leto, je često spraševala mater, zakaj ata ni tako dolgo domov, ko ga ona vendar tako težko pričakuje. Ko so zvečer skupno molili rožni venec, niso nikoli pozabili pristaviti par očenašev za srečo in zdravje Franceta tam v daljni Ameriki.

Kmalu po božiču je Ančka dobila prvo pismo od Franceta. Piše ji, da je srečno prišel na cilj, da je zdrav in da je lahko dobil delo, pa da še precej dobro zasluži. To je bil prvi zares vesel dan pri Podbregarjevih, odkar je bil France odšel. Ančki so teklo solze veselja, pa tudi oče je bil ves pomlajen. Anici je pripovedoval najlepše vesti in ji obetal, da bo ata kmalu doma in da ji bo prinesel prav lepo punčko in vsakovrstnih igrač.

Pred veliko nočjo je dobila Ančka zopet pismo in prvih dve sto goldinarjev. France ji piše, da je bil nekaj bolan, pa da je sedaj že dobro. Tudi je pisal, da se bo najbrže preselil v drugo mesto, kjer upa boljše zaslužiti in da ji bo kmalu zopet pisal. Končno najlepše pozdravlja vse doma-

če, posebno pa njo in malo Anico, po kateri mu je zelo dolg čas.

To je bilo zadnje pismo, ki ga je dobila Ančka od Franceta iz Amerike. Kako je prišlo do tega boste kmalu zvedeli. Kakor je pisal France, da se bo preselil, tako je tudi res storil. Delo je hitro dobil in si zopet prihranil precej lepo vsoto. Neki dan, ko ravno ni delal, se napoti v mesto, da poišče poštni urad, ker je bil namenjen poslati domov nekaj denarja, kot je obljubil Ančki v pismu. Ko tako ogleduje okoli sebe, začuje, da ga nekdo kliče po imenu. Nemalo se čudi, ko zagleda Mestnikovega Janeza, ki mu prav prijateljsko proži desnico v pozdrav. France, ki je vedel, da mu Janez ni bil posebno naklonjen, je bil radi tega nekoliko presenečen. Vendar mu je z veseljem segel v roko. Po kratkem pomenku se domisli Janez, da bi bilo dobro stopiti kam na čašo pive. France mu pove, s kakšnim namenom je prišel v mesto in da bi rajši poprej odposlal denar. Janez pa, ki so mu bile razmere že bolj znane, mu pove, da je danes radi nekega praznika poštni urad zaprt, da pa on lahko takoj drugi dan odpošlje, če je Francetu prav. Potrdilo pa mu izroči, ko se zopet snideta. France je malo premislil. Morda ga je vest svarila, naj ne zaupa Janezu. Pa misel, da bi se pošiljatev preveč zakasnila in pa, da bi mu Janez zameril radi nezaupanja, ga je napotila, da mu je izročil denar in ga prosil, naj ga odpošlje čim prej. Seve da mu je Janez z veseljem obljubil.

Nato sta zavila v bližnjo gostilno, da se nekoliko pokrepčata. Med pogovorom je France zvedel, da Janez stanuje prav blizu tovarne, kjer je bil on zaposlen, medtem, ko je živel France precej daleč proč pri neki ruski družini in je imel pol ure hoda na delo ali nazaj. Janez, ki je imel svoj načrt že gotov, je prigovarjal Francetu, naj se preseli k njemu, kjer bo imel blizu na delo in stanovanje pri domačih ljudeh. Francetu je bilo to zelo všeč, saj si je že davno želel dobiti kak prostor v bližini tovarne, zato Janezu obljubi, da so prej ko mogoče preseli. Še prav hvaležen mu je bil in sta se prav prijateljsko ločila.

Ko je Janez ostal sam, bi bil najrajši od veselja zavriskal. Saj je vedel, da ima sedaj Franceta v rokah in da se mu bo lahko maščevati. Zraven ima pa še denar. Da bi denar poslal Ančki, mu še na misel ni prišlo.

Ko se je čez par dni France preselil k njemu, je Janez s največjo vnemo iskal poštno potrdilo za odposlani denar in delal se je, kot da je v skrbeh, kam ga je založil. Francetu se je smilil, zato se mu nasmeje in pravi:

"Beži, beži in pusti iskanje. Kaj mi hoče potrdilo, saj smo vendar poštenjaki!"

Janez mu je s hlinjeno hvaležnostjo stisnil desnico. France je sedaj še bolj z veseljem hodil na delo. Vedel

DOMAČA KUHINJA

Hitro pečena jabolka

Operi osem jabolok, izkroži jim sredico in na vrhu jih olupi malo manj kot do polovice. Ta jabolka zložijo v primerno kozo tako, da je olupljen konec na vrhu. Zmešaj dve tretjini šale vode s pol šale molasasa in pol šale sladkorja. To vodo polij po jabolkih in pokrite kuhaj na vrhu peči na polahkem ognju. Čez četrte ure pa jabolka tako premeni, da bo olupljen konec spodaj. Kuhaj jih tako deset minut potem jih pa zopet preloži, da bo olupljen konec na vrhu. Potresi malo cimeta, polij jih s sirupom v katerem so se jabolka kuhala in postavi jih v peč pod plamen, da se še tam mehčajo četrte ure. Nazadnje lahko položiš vrhu vsakega jabolka en kos maršmelov sladkorja, da se ta lepo zarumeni, potem pa postavi na mizo k pečenki ali serviraj kot samostojno jed z mlekom ali smetano.

Divji riž je prava delikatesa

Ob jezerih v Minnesoti in Wisconsin ter ob Ontario raste mnogo divjega riža do katerega imajo pravico Chippewa Indijanci. Mahnomen - riž - je Indijancem tako priljubljena hrana, da ga nihče ne proda, če ga nima dovolj zase in za svojo družino. Iz štirih funtov zelenega riža dobijo en funt takega riža, kakor gre na trg. Indijanci začno pobirati riž septembra meseca. Najprej zelen riž osušijo potem pa zrna nekako pečejo v železnem kotlu, da gredo pleve proč. V prejšnjih časih so stresli riž v veliko plah-to in jo na vseh štirih konceh vzdigovali kvišku tako, da se je delala sapa in so pleve odletele. Tudi osvetili so riževa zrna na ta način da so v mokasinih (šolnah) hodili po rižu. Danes tega več ne delajo, ker ni sanitarno.

Divji riž se lahko rabi kakor navaden riž, je pa v resnici jako okusen, če bi le tako drag ne bil.

Operi v vroči vodi eno šalo riža vsaj trikrat. Opran riž zalij z vrelo vodo katere naj bo dve šali. Malo osoli, pokrij in pusti tako stati šest ur ali delj. Če je riž vso vodo popil, ga še malo zalij predno ga deneš kuhat. Drži lonec ves čas pokrit in nikar ne mešaj riža. Kuhaj ga nad malim plamenom, še bolje pa v dvojnem loncu, potem si brez skrbi, da se ne bo prismočil na dnu. Če se je riž dobro odmočil, se ga kuha samo deset minut.

Riževe polpete

Med tri šale kuhanega riža zamešaj tri vtepena jajca, dve žlički vode. V to pomoči vsako polpeto, potem v krušne drobtine. V prvi razcvrti malo masti ali "Crisco" ter polpete rumeno ocvrči. Ko polpete zložiš na plošček, položi vrhu vsake eno kocko želija, če mogoče iz ribezlja. Take polpete so izvrstne z vsako pečenko posebno pa z raco.

je, kako bo Ančka vesela, ko bo dobila denar. In je že računal, če bo šlo vse po sreči, bo v dveh letih zopet doma. Janez je pa skrbno pazil na vsa pisma, ki bi prišla za Franceta iz domače vasi. Ko je nekega dne prišlo pismo na Franceta, ga Janez nemudoma vzame, češ, da bi mu ga rad sam izročil, ker pričakuje, da je tudi zanj kaj iz stare domovine. Kakor hitro pa je bil sam v svoji sobi, zaklene vrata in previdno odpre pismo in bere. Kako ljubeznivo piše Ančka in sprahuje Franceta, če ni morda bolan, ko ni prejela še denarja, kot je obljubil, da bo v kratkem poslal. Da naj se nikar preveč ne trudi in naj si privoščiči včasih kaj boljšega, da ne bo preveč opešal. Končno ga lepo pozdravljajo vsi, posebno pa ona in mala Anica, ki je že prav fletno dekletce.

Ko Janez prebere pismo, ga nemudoma sežge, ker noče, da bi ga kdo dobil v roke. Nato se vsede in skrbno posnemaje Ančino pisavo, napiše drugo pismo, povsem enako prvemu, samo radi denarja v toliko predrugači, da se je glasilo, da je denar prejela in se mu lepo zahvali. Nato vtakne pismo v prejšnjo kuvert, lepo in skrbno zapečati in ko pride France domov, mu ga izroči. France je bil pisma zelo vesel, posebno še, ker je bil sedaj prepričan, da je Janez res poslal denar. Takoj napiše pismo Ančki in ko zjutraj odhaja na delo, pravi Janezu:

"Vzemi to pismo in ga oddaj na pošto mimogrede na delo, da ne bom skrbel, kdaj ga oddam."

Seveda mu Janez obljubi in ko France odide, vrže pismo v peč. Ančka je zastoj pričakovala Francetovega pisma in denarja. Skrb in strah sta ji trgala srce. Mislila je, kaj bi se moglo pripetiti Francetu, da nič ne odpiše. (Dalje prihodnjik.)

Antibiotiki (Antibiotics)

V prejšnjem stoletju je slavni francoski znanstvenik Louis Pasteur prišel v javnost s to idejo, da imamo dobre bakterije, katere so naše prijateljice, ker nam pomagajo pobijati nam sovražne bakterije, ki uničujejo naše zdravje. Dobre bakterije imenujemo antibiotike, (antibiotics) in med temi je že jako dobro poznan penicilin, ki je posebno v zadnji vojni marsikateremu ranjencu rešil življenje. Res imamo v našem telesu odporne snovi, ki nam v boleznih pomagajo zatreti sovražne bakterije, ampak kadar je telo preveč poškodovano, preveč oslabiljeno, tedaj je potrebna še dodatna hitra pomoč, kakor nam jo nudijo novo iznajdeni antibiotiki, penicilin, streptomycin, tomatin in več drugih, še malo znanih zdravil. Naša koža, ki pokriva telo, je prva obrambna stena, ki nas varuje pred napadi raznih bakterij. Kakor hitro pa je koža kje načeta, je nevarnost, da se naselijo bakterije tam in začno gospodariti v našo škodo. Skrbimo torej za vsako malo prasko ali ubod, da ga takoj izmijemo in damo telesu

priliko zapreti vsako malo odprtino v koži. Bakterije uidejo tudi skozi nos in usta. V različni, slabo pripravljani hrani pride dosti škodljivcev v naš želodec. Tam jih sicer precej pokonča želodčna kislina, ampak ne vseh in ne vselej in zato smo lahko hvaležni znanstvenikom, ki neprestano gledajo za nove zaveznike našega zdravja.

Leta 1929 je v Londonu bakteriolog dr. Aleksander Fleming razvijal razne bakterije na ploščah in na eni je slučajno zapazil nekaj nepričakovanega. Bakterije na tej plošči se niso razvile pač pa je ploščo pokrivala nekaka rdečkasto rumena plesen, kakor je vidimo v raznih vrstah sira. Ta vrhnja plast je bila za dr. Fleminga velika uganjka. Ugotovil je, da je nekaj, kar ne prija njegovim bakterijam in jih uničuje, ker je bil okrog velik viden kolobar preko katerega niso več segle njegove bakterije. Vse je zgedalo kakor čuden okrogel cvet. Ta nova snov je dr. Fleminga zelo presenetila in po daljših poskusih je uspel dobiti danes dobro poznani penicilin. To zdravilo se pridobiva naravnim putem, ker se samo razvija pod gotovimi pogoji in je torej čist naraven produkt. Važno je omeniti, da ni toksičen, to je, da ne dela bolniku drugih težav, kakor se večkrat zgodi, ako jemljemo kakšna zdravila zoper eno bolezen, pa si potem poslabšamo stanje v drugem oziru. Penicilin ne povzroča nobenih takih posledic. Ni pa zoper vse bolezni, to se razume, čeprav je velikanske vrednosti pri zdravljenju ran.

Novejši antibiotik je streptomycin, katerega je našel dr. Selman Waksman z Rutgers univerze. Ta antibiotik je vzet iz prsti - zemlje, in je še močnejši kakor penicilin. Ima pa eno slabost, da je toksičen in povzroča zvonjenje v ušesih, vrtenje v glavi in razne druge slabosti. Seveda bodo vse to scasoma izboljšali, samo da so našli tako bakterijo. Streptomycin še ni v splošni zdravniški praksi uporabljen razun po nekaterih bolnišnicah pod večjim zdravnikom. Kar iznajditelja najbolj zanima je, kako bi s streptomycinom pobijal bacile jetike. Premagana je črna kuga, ki je včasih izpraznila cele naselbine in mesta in ljudje po cerkvah še molijo zoper to šibo Božjo. Mogoče bo ena izmed teh novih bakterij pokončila tudi belo kugo - jetiko, ki se je posebno v teh žalostnih in revnih vojnih razmerah posebno hudo razširila.

Mnogokrat smo slišali, da je ta in ta umrl za zastrupljenjem krvi. No, danes ni zastrupljenje več smrtno, ker imamo zdravilo zoper te sovražne bakterije. Razne vrste pljučnic, meningitis, antraks, mastoiditis in razna zastrupljenja so danes z novimi zdravili pod uspešno kontrolo. Streptomycin ni še neovrgljivo dokazano zdravilo zoper jetiko, vendar pa ima jo zdravnik mnogo upanja v končni uspeh.

The President's Monthly Message
A HAPPY NEW YEAR TO ALL!

Dear officers and members:

May the New Year be pleasant and prosperous to you everywhere! How beautiful these words when we think of the meaning. No doubt, many of us are wondering what will the new year really bring to us? In a fast-changing world it is difficult to predict the future with any amount of certainty, however, we do know that our happiness and success will depend on our efforts, so let's give the very best we have to each unfolding day of the year!

The year 1949 is our Convention year. Four months from now, we will convene in our eighth regular convention at Pueblo, Colorado. The formal opening will take place on Sunday, May 15, 1949. The business meetings will be held three days, May 16-17-18, 1949. The formal opening on Sunday will include a grand manifestation performed by our outstanding drill teams. The Joliet Championship Cadets and the Cleveland (Noble) Cadets are preparing for competitive drill work. It's a big job for each drill team to raise its own traveling fund but our cadets are not afraid of work, they work as a team and I'm very proud of their ambition and determination. Please help them out as much as possible to meet their goal.

At this time we should show our greatest interest in the convention membership campaign. This campaign should engage the attention of every good member. Big prizes are being offered to the workers. The winner will receive a round trip ticket to Pueblo, and the title, "Convention Queen" which includes a grand coronation at the convention. This prize is open to all. Everyone has an equal chance to win first place. Every past Pre-convention campaign brought stupendous success and we hope that this record will be repeated. If every branch assists, the results will be very good.

Election of delegates will take place in February and March. I advise you to carefully read the sections of our By-laws which deal with the election of delegates which are quoted by our Supreme Secretary in this edition.

Our general fund from which we defray the convention expense will receive a generous support from the proceeds of the Needlework Exhibition which was held in Cleveland December 4, 5, 1948. The complete report will be ready just as soon as all ticket returns are received. We are certain that it will be over a thousand dollars but just how much more we do not know at this time. I'm deeply grateful to all our officers and branches for the wonderful cooperation. It meant a lot of work for the committee but the officers felt fully compensated for their efforts because it was a big success!

We may have another exhibition in the spring, if such is the case you will read about it next month. Everyone who visited the Exhibition and the Style

show was highly impressed and pleased. Thanks to all the participants, to those who took part on the program and to all who attended.

This month the new officers will assume their obligations. I wish you the best of luck in every endeavor. Your task is not an easy one but we gain nothing in this world without an effort, so let's work very hard to have a most successful year. I wish to express my heartfelt appreciation for all your past work and I extend to you my sincere wishes for happiness and prosperity.

I'm hoping that 1949 will be a great year for all of us. Therefore I am appealing for your assistance in all our undertakings. Let's work together in every possible way and keep our vision bright and our courage high, and we will look unafraid into the future. Let's hold on to our useful purpose and never falter in our efforts. Keep this message uppermost in your minds when you are attending the monthly meeting and act accordingly. Always keep to mind: whatever good we will do for the organization, that will be our heritage! And the best will not be too good!

Again I say: Happy New Year to all! During the year that has closed, some sorrow may have come to each of us, but we also had some joyful days. My wish to each of you is that the passing of the old year may be with you in memory to joyously relive and may the New Year bring you all the good things which you deserve to have. This is my New Year greeting and prayer that God may bless you a thousand fold!

LIFE'S MIRROR

MY FAVORITE POEM

There are loyal hearts, there are spirits brave,
There are souls that are pure and true;
Then give to the world the best you have —
And the best will come back to you.

Give love and love to your heart will flow,
And strength in your utmost need.
Have faith and a score of hearts will show
Their faith in you word and deed.

Give truth and your gift will be paid in kind,
And honor will honor meet;
And a smile that is sweet will surely find
A smile that is just as sweet.

For life is the mirror of king and slave
'Tis just what you are and do;
Then give to the world the best you have —
And the best will come back to you!

Most sincerely yours,

Albina Novak.

ELECTION OF DELEGATES

RULES AND REGULATIONS regarding election of delegates are as follows:

To be a delegate or alternate, one must be at least 21 years of age, and be a member in good standing besides, being a citizen at the time of election. Candidates for delegates and alternates must have attended at least 5 meetings of the year, prior to the Convention, being a member at least one year. This, however, shall not apply to newly organized branches. (The convention year is considered from the first day of March of the previous year to the last of February in the convention year.)

Each subordinate branch, numbering 80 to 250 members the first day in the month of January of the convention year shall be entitled to one delegate at the convention. If a branch numbers 250 to 500 members it shall be entitled to two delegates. Branches with 500 to 800 members shall be entitled to 3 delegates. Branches with more than 800 members may send four delegates; no branch shall send more than 4 delegates to the convention irrespective of the membership total.

Subordinate branches having a membership of less than 80 members shall be combined with other such branches by the Supreme Secretary for the purpose of electing a delegate. The total membership for consolidation for elections shall be considered as of the first day in the month of January of the convention year. The Supreme Secretary shall issue the order of consolidation after which such delegates shall be elected.

Delegates and alternates shall be elected in the month of February or March in the convention year. Elections held later shall not be considered. The nominations of delegates shall be public, the election being made by written ballot. If more than one delegate is nominated and a majority is not reached by any one candidate, the two highest nominees shall be voted upon to decide the election. A separate election shall be held for each delegate. Alternates shall be elected in a similar manner.

Unanimous elections shall be valid when the entire membership present at meeting approves or if only one candidate has been nominated and has no opposition.

The Union shall pay transportation expenses out of its treasury for the delegates (Round trip fare in coach to the convention city).

The eighth regular convention will be held in Pueblo, Colorado, May 16, 17, 18, 1949. — Josephine Erjavec, Sup. Secretary

MILWAUKEE TO BE MID WEST TOURNAMENT HOST

Joliet, Ill.

Word has been received that Milwaukee will be the host of the 1949 S.W.U. Midwest bowling tournament. Helen Vodnik has announced that the Milwaukee S.W.U. general membership accepts with the greatest anticipation, the honor of making the entire program for the 1949 S.W.U. classic a most interesting and enlivening affair brought with true S.W.U. good sportsmanship.

The official dates of the tournament are April 1, 2 and 3; being in traditional Mid-west S.W.U. fashion; two weeks before Easter. The sites of the tournament will be the Remic and the Silver City alleys. On Friday April 1 and Saturday April 2nd all the singles and doubles will be rolled on the Remic alleys. On Sunday April 3rd all the team events will be rolled on the Silver City alleys. Further particulars will be issued thru direct contact with the already established S.W.U. bowling leagues and enterprises. All the Mid-west branches will be notified and a general appeal will be given to have their bowling enthusiasts organized to participate. Notices will be posted in our Zarja each month on the general preparations and particulars needed to make this the most extravagant and colossal in all respects S.W.U. affair of the year. Enthusiasm in the enterprise is expected to reach such heights as to make it the yet greatest spectacle in S.W.U. history.

Calling all cities, calling all branches and calling all S.W.U. bowling enthusiasts! Give yourselves a break and join us in what will mean to you the greatest enjoyment! It will also most significantly bring home to you the grand good fellowship and good sportsmanship that our grand S.W.U. organization professes.

Josephine Sumic, Athletic Director.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 6, Barberton, Ohio

A very happy New Year to all! May this be one of the happiest you have ever had! The new officers are: yours truly, president; Florence Zvonar, vice-president; Mary Fidel, secretary; Margie Okolish, treasurer; Chris Stopar, recording secretary; Mary Lauter was sorry to resign, because of business keeping her too occupied. Thank you for your untiring efforts during the past two years. Thanks also to all the other officers who have been cooperating in every respect during the past years.

We hope that one of our members will be the recipient of the beautiful quilt that was made by the diligent members of branch no. 1.

The refreshments served at our annual meeting were delicious. Thanks loads for preparing the lunch to Margie Okolish, Chris Stopar, Mary Fidel and Mary Lauter.

In closing this report I have but one suggestion to make for a resolution to all the members: "Let's resolve to attend every monthly meeting and may 1949 be a banner year in our organization!"

Evelyn Krizay, President.

No. 20, Joliet, Ill.—NEW YEAR Greetings to you! May 1949 bring a fulfillment of your fondest hopes and dreams and may Our Lord bestow upon you countless blessings all year through.

For the drill team the first half of the year will be very eventful. January 20 the drill team celebrates its eleventh birthday. The day will be memorable as the new uniforms with a definite new look are expected to be completed as of said date.

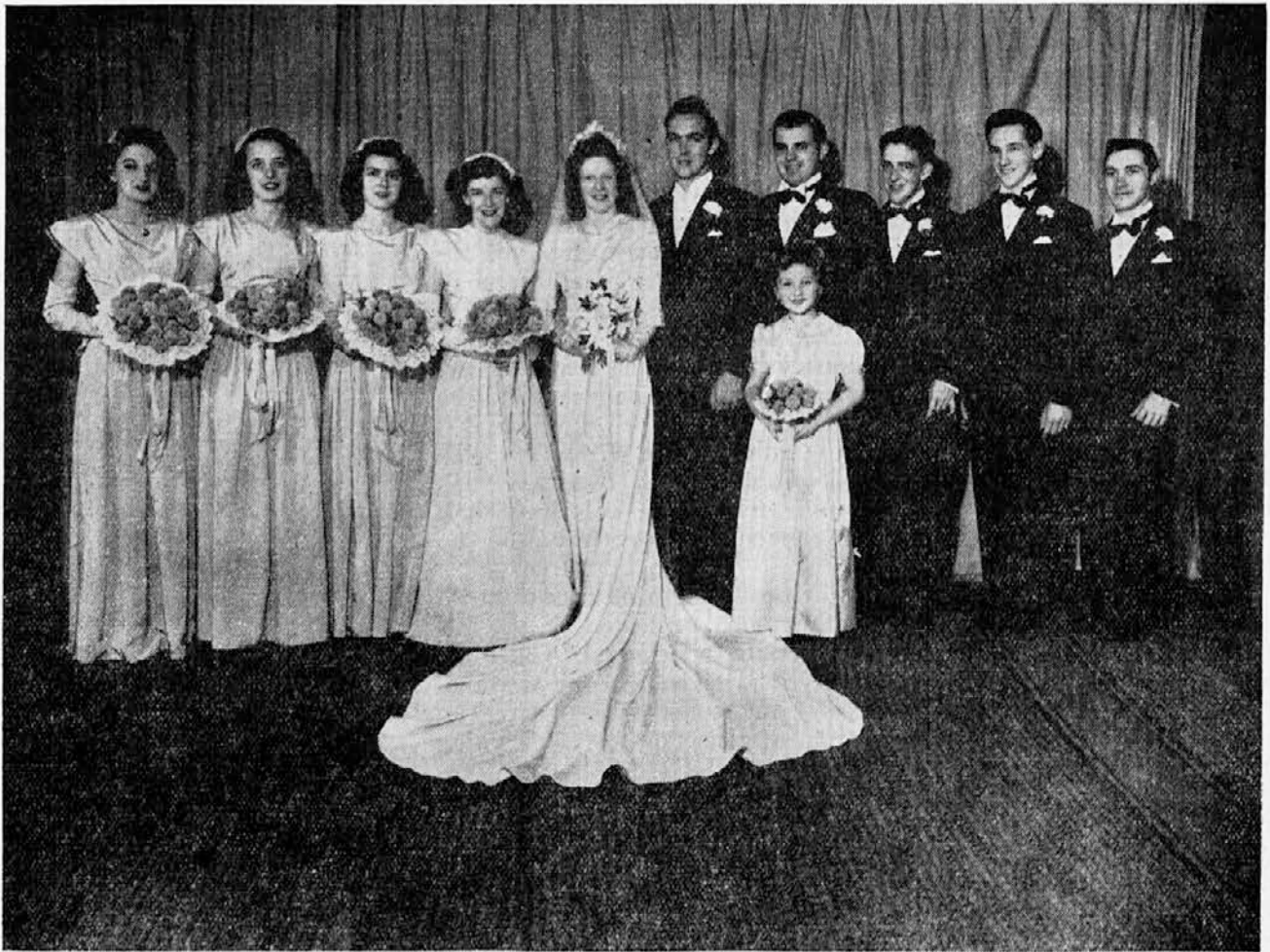
Sunday January 30 the uniforms will be blessed at an eleven o'clock Mass in St. Joseph's church. The blessing will be followed by a dinner in the parish hall for the cadets and their sponsors. Special letters giving full particulars will be sent to each sponsor.

In the evening a dance, "Winter Promenade", will be held in the parish hall with Roy Gordon's orchestra furnishing the music.

General chairman of the day is Jean Govednik. To aid her Jean has chosen the following cadets to head the various committees: Margaret Petric, tickets; Gloria Ann Papesh and Eileen Ferkol, decorations; your reporter, publicity; Lorraine Benedick, posters; Mildred Erjavec and Helen Zadel, sponsors; Mrs. Bernice Kostelc, Mrs. Mary Klein, Rosemary Hrvatin, Marian Metesh and Betty Vershay, patrons.

To our many friends we extend a cordial invitation to attend our Blessing, as well as our dance.

In April our annual spring dance will be held, with perhaps a card party shortly afterward. The cadets are determined to work hard in order that the uniforms may be paid in full in forty-nine. A great deal of money is

WEDDING OF MARGE MLAKAR AND ALVIN C. ATTAWAY

Left to right: Bridesmaids Betty Attaway, Christine Turk and Marilyn Bozich; maid-of-honor Mary Mlkar; bride and groom; flowergirl Sharon Lee Gaefke; bestman John Bubica; ushers James Mlkar, Tony Mlkar and Howard Thomas.

also required for our trip to Colorado in May to which every cadet is looking forward most anxiously.

The Junior Cadets will also be busy. During December Mildred Erjavec and Dorothy Govednik have been fitting cadets in the old Championship cadet uniforms in order that they participate in our Blessing. For their Colorado trip they too must raise funds. And so in March — the Sunday before Lent — they will hold their annual bingo party in the parish hall.

Looking back into forty-eight much is left to be reported from the Society pages. One of our cadet November weddings took place the Saturday morning of November 6 at eight o'clock in St. Joseph's church. Cadet Margaret A. Mlkar, daughter of Mr. and Mrs. Frank Mlkar, Sr., 916 Hickory St., became the bride of Alvin C. Attaway, son of Mrs. Elsie Attaway, 535 Scribner St. and the late Carl Attaway, with the Rev. M. J. Butala officiating at the double-ring ceremony. The guest soloist was Miss Mary Ann Kostelc, while Anthony Rozman was the organist.

The bride, who was given in marriage by her father, wore a white satin gown fashioned with a high neckline, tapering sleeves, a fitted bodice em-

broidered with tiny seed pearls, tiny satin covered buttons arranged down the back of the bodice and a train. Her illusion veil cascaded from a crown of orange blossoms. She wore a silver pendant, a gift of the bridegroom and carried a bouquet of white roses.

The maid of honor was Miss Mary Mlkar, cousin of the bride. She wore a peach taffeta gown made with a fitted bodice, round neckline, cap sleeves and a bustle. The bridesmaids Christine Turk, Marilyn Bozich and Betty Attaway wore Nile green gowns styled like the maid-of-honor's. A gown of peach taffeta was worn by the flower-girl Sharon Lee Gaefke. All carried bouquets of mums.

John Bubica served as bestman, while the ushers were James Mlkar, Tony Mlkar and Howard Thomas.

A guard of honor was formed by the cadets for the bridal party.

A wedding breakfast was served in St. Joseph's hall. More than 350 guests were present at the reception held in the hall in the evening.

For her daughter's wedding Mrs. Mlkar wore a smokie grey dress with black accessories, while Mrs. Attaway, mother of the bridegroom, wore a wine colored dress with brown accessories. Both mothers wore corsages of white

baby mums.

The list of out-of-town guests included those from Cleveland, Ohio; Kansas City, Kansas; Ottawa, Chicago, Steger and Matteson, Illinois.

Wishes for days and days of happiness for many, many years are extended to Mr. and Mrs. Alvin C. Attaway!

On Sunday, November 28, approximately four hundred friends and relatives pleasantly surprised Mr. and Mrs. Martin Planinsek in celebration of their 25th wedding anniversary in St. Joseph's parish hall. At the after-dinner program president Mrs. Bernice Kostelc in the name of the drill team gave a congratulatory toast and presented a gift. For this affair the cadets were waitresses. May the happiness the Planinseks have known in the past multiply with each new anniversary!

Tuesday evening, December 14, the cadets held their annual Christmas party in the apartment of our manager and president Bob and Bernice Kostelc, 1325 Kenmore Avenue.

In their darling home decorated in the Yuletide spirit was a table covered with a poinsetta cloth. The table was centered by a large sleigh filled with marshmallow favors and flanked by hurricane lamps holding red lighted

PVT. ROBERT J. STARC,
killed Jan. 29, 1944 on the
Anzio Beachhead

Pvt. Robert J. Starc is buried in the United States Military Cemetery, Nettuno, Italy. He is the son of Mr. and Mrs. Joseph Starc, 1098 Norwood Road, Cleveland, Ohio. Besides his parents, he is survived by a brother Joseph, who operates the Park View Floral Shoppe, 93rd and Kinsman, Cleveland, Ohio.

His name will forever be enshrined in the hearts of all his relatives and friends. His life was short but great! His mother is a member of No. 25, Cleveland, Ohio.

tapers. Bob was the chef for the delicious luncheon which was served buffet style.

The evening also included a novel humorous game originated by Bernice, as well as record playing. Therese Metesh and Lorraine Benedick won the prizes, while the hostess won the door prize. Mrs. Josephine Erjavec presented each 1948 officer with a small gift in appreciation.

To a perfect host and hostess the cadets say, "Many Thanks!" for a most perfectly enjoyable evening.

Not present at our Christmas party was Sylvia Metesh who had been hospitalized at St. Joseph's. To her we extend wishes for a very speedy recovery on the road of health.

The branch's sergeant-at-arms and the Chef for our many banquets and dinners Mrs. Mary Kunstek with her two daughters make a 100% family membership. Her son-in-law Joseph Ariagno is engaged in the venetian blind and cornice service. We highly recommend him and hereby submit his phone number, 2-5137, if you should ever be in need of said services.

Our dear friend Mrs. Marie Priland presented the drill team with a pair of exquisite pillow slips, which she hopes we may use in raising funds. To her we are very grateful for her thoughtfulness, generosity and her esteemed friendship.

Here's wishing our affair of January 30 will be a stupendous success and hoping all of you will be partaking in the festivities.

I remain as ever, your cadet reporter,
OLGA ANCEL

LET'S BECOME ACTIVE!
LET'S BOWL!

Joliet, Ill.:

One of the easiest things in the world is to organize -- especially when the purpose of organization is appealing to those interested. There are many members in your own branch who are interested in bowling. Take a survey in your branch and find all those interested in bowling -- organize them -- get them together -- form a bowling league or a bowling get-together. Make it your aim to have your branch represented in the grand 1949 Mid West bowling tournament to be held in Milwaukee, Wisconsin on April 1, 2, and 3. The result will be that you yourself will get the greatest satisfaction because through your efforts a great deed was accomplished in bringing to others the realization of the social and athletic aims of our S.W.U.

Josephine Sumic
Athletic Director.

No. 23, Ely, Minn. — NEW YEAR GREETINGS TO ALL! Our Dawn club met with their guests and truly we did have an enjoyable evening. Most of us brought one or more guests. Your reporter came over with three. The idea was to invite a guest, who would in turn be a prospective member of Zvezda and our club. I'm happy to report, that my three friends are already enrolled. (Good for you, Angela! This is sure happy tidings. Editor's note.)

A brief report was given on our money making project of the year. The results were excellent. Plans were made for our Christmas party. Hostesses for the party were: Mary Zgonc, chairman, Julia Zgonc, Angeline Zbasknik, Ann Sarri, Mary Sershen, and Mary Skufca. Birthday greetings were sung and gifts were presented to Frances Colarich, Mary Sershen and Mary Shikonya. Cootie was played with honors going to Mary Zgonc for high and Angela Godec, low. Barbara Rosandich received the door prize.

Respectfully submitted,

Angela Godec, reporter.

An open letter to Reporters and Correspondents of Zarja

Your Editor wishes to express her appreciation for the splendid cooperation given by the Reporters and Correspondents to Zarja throughout the year 1948. You have truly been an inspiration.

To the newly appointed reporters assuming their duties for the first time, as well as to those continuing this service, I thank you and wish you success in every undertaking.

Our Zarja is issued for the benefit of the S.W.U. members and at all times, it is my intention to put forth my best effort to publish that which will appeal to our membership. You have assisted me in doing this and I wish for each of you a very Happy and Prosperous New Year!
Albina Novak, Editor.

NOBLE CADETS DRILL TEAM
No. 49, EUCLID, OHIO.

On December 4th and 5th the SWS sponsored a Needlecraft exhibition and a Bazaar at the Slovene Home on Holmes Avenue. The Cadets had a booth of their own, decorated in gold and white, the colors of the team.

With holidays just around the corner the thought uppermost in everyone's mind is "what to do to make the holidays more enjoyable for all."

The Noble Cadets are very normal, and therefore, are thinking along those lines. December 16th, is the next monthly meeting, with a Christmas party scheduled to take place immediately after the meeting. Mr. and Mrs. Leo Lynn have been extended an invitation to join the Cadets. Mr. Lynn has been instructing the drill team for quite some time. Refreshments will be served and an exchange of gifts will be one of the main attractions. A committee, headed by Betty Ljubi, has been appointed to take care of the entertainment for the evening, which includes games and music.

Dorothy Slokar will be responsible for the making up of booklets for Community Singing. The Noble Cadets have quite a few novel songs that are very appropriate for gatherings such as this.

Solicitations in and around Euclid were made by all the Cadets with cooperation from almost all who were contacted. The team would like, at this time, to publicly thank all the members of branch no. 49 for their innumerable donations; also all the merchants in the city who were kind enough to donate wares to the team.

Tony Lovsin, husband of Cadet Bette Urankar Lovsin did very well at the P.A. system, announcing various activities and really drawing the crowd to our booth.

Jerry Kilroy, boy friend of your truly, also offered much of his time to the good of the team. The booth could not have been set up as nicely as it was without his help. Japanese lanterns were strung all around the upper part of the booth to make it very attractive. The ticket board was also made by him, which was a very novel idea -- instead of the common wheel, a toy automobile on a track was used to determine the winning numbers.

A Parcel Post Sale was an attractive element. This was the sale of pack-

ages for a small amount, sold just as they came through the mails from friendly contributors. Very nice gifts were in all of the parcels, such as glassware, jewelry, linens, books, etc.

The profits of the bazaar were sizable enough to help a great deal in sponsoring the trip to the convention and drill competition in Colorado for the team. Our sincere thanks to all who helped us in this venture.

At this time we want to introduce the new members of the Noble Cadets to all who read this column: Betty Ljubi, Mary Jane Leonardi, Regina Kucher, Ann Preloger, Wynnie Vohlers, Shirley Charske, Midge Reilly and Joanne McDermott. We hope these new girls will enjoy being with the team as much as all the Cadets have enjoyed being part of it. We are sure they will, when they realize the meaning of the organization and all that the team stands for.

On November 30th, the Cleveland Press staged a Christmas Carnival. The drill team was a part of this affair, being the only such group in the entire assemblage. The parade was televised so that the remainder of Cleveland that could not make it downtown to see the goings on, could see it. There were about 200,000 people on the Square to view this phenomenon. The Cadets were very honored to have been able to take part in this annual event, and were asked by the Cleveland Press to be one of the participating bodies every year. Pictures of the team were in the daily newspapers before and after this Christmas Carnival.

On November 6th, the drill team held a "Bugs Bunny Hop" in the Auditorium of the Community Center of Lake Shore Village. A well known Euclid orchestra played for the dance. Door prizes were given—one of which was a live bunny. Decoration scheme ran along the Bugs Bunny line. Fran Mekinda drew "Bugs" and with the able assistance of Jerry Kilroy, Betty and Tony Lovsin five similar bunnies were mounted on wood. These characters stood approximately 4' high, and were placed in conspicuous places about the hall.

One wedding took place recently within the team was the marriage of Bette Urankar to Tony Lovsin. August 14th was their chosen date.

Bette preferred to wear a beautiful gown of Chantilly lace with long train. Her headpiece was an exquisite crown of seed pearls with an heirloom tulle veil attached that lay on the lace train of the gown making an impressive picture as she walked down the aisle. The bride carried a lovely hand made fan made up of ruffles of lace. On one half of the fan were pinned four large gardenias.

Attending her as maid-of-honor was Fran Mekinda, with Mary Urankar, Dolores Mihelich and Mary Jo Talbot as bridesmaids. The girls wore beautiful gowns of lace and marquisette; the

maid of honor in a grey-pink, two bridesmaids in grey and one in charreuse. Flower girl, Diane Krevic, wore yellow. Pink baskets comprised of red rosebuds and tubrum lilies completed the outfits. Ushers for the groom were: Frank Lovsin, best man; Jerry Kilroy, Frank Homar, and Pete Kotarac.

After a very nice reception at the home of the bride, the couple's one month honeymoon took them through the West to California, with stops in Yellowstone National Park, Mexico and many other points of interest.

Several weddings can be seen in the near future. One is that of Cadet Stella Slokar which will take place this spring. Time will tell about the others, but we are certain that they will occur before the new year ends.

The Noble Cadet's Reporter will close this month with a Happy New Year to all.

Fran Mekinda, President.

NEEDLEWORK EXHIBIT AND STYLE SHOW A GRAND SUCCESS!

A CARD OF THANKS

To everyone who cooperated in making the Needlework exhibition and Style Show a stupendous success, we say: a hearty thank you!

This huge event was sponsored by the united Cleveland branches on Dec. 4-5, 1948.

We are deeply grateful to the Carofran Bridal Shoppe, 7017 Superior Avenue and to Mrs. Carol Traven, Props., who supervised the show; to the Kindig Fur, 1161 South Avenue, Barberton, Ohio, for their splendid showing of fine furs; to the Park View Florists, 9320 Kinsman Avenue, and to Mrs. Starc and Joseph Starc for their gorgeous floral presentations for the bridal parties; to Gertrude Hinger Studio, Slovenian National Home St. Clair Avenue for the stage program; to Brancel sisters and Emily Mahne for the comedy stage play and to each and every officer and member for the excellent assistance. Thanks also to Mr. Frank Walter and Mr. Max Traven for the help on the stage.

To each and everyone goes our deepest appreciation for the splendid support and attendance.

No. 50, Cleveland, Ohio.

Our regular meeting was held at Caro-Fran's on December 13. We were happy to have our Supreme President, Mrs. Novak with us.

The officers remain the same as the previous year. A nice luncheon was served with Mamie Marin receiving the two pairs of nylons and the beautiful compact going to our president.

Final plans for our February dance will be discussed at our next meeting in January. Everyone is urged to be on hand so that we can have full cooperation to make this dance a huge success.

Make a New Year's resolution to attend more meetings and start the New Year out right by being on hand January 10, at Caro-Fran's.

Arlene Seelye

No. 57, Niles, Ohio —

Our December meeting was well attended. Thank you members, with hopes that you will continue with your good attendance all through the New Year we have entered. Our President is a jolly person and brings out many good laughs from us and she also conducts the meetings very well. Thank you, Frances! The year 1948 has ended, here is hoping that the New Year will bring us much progress, health and happiness!

Johanna Prinz, Reporter.

No. 73— Warrensville Hts., Ohio. —

Happy New Year everyone, and may the coming months hold in store for you all you want them to.

Busy little bees that we are—things have really been poppin' at our meetings, and a review of them all is in order.

On November 7th our meeting ran as usual — but later on — what happen? We had a party — a surprise party — and our guest was Mrs. Emma Sklenicka. For those of you who don't know her — allow me to make the introduction — "Aunt Emma" is one of the grandest people we know. She resides at the corner of Emery and Richmond Roads here in Warrensville. She is a widow, and mother of our present mayor, William Sklenicka. Besides all this, she's also a grandmother — or should we say she's a "grand" mother — She has housed two girls out of the kindness of her heart, giving them the love and warmth everyone needs — Irene is still with her, and Colletta left only because she decided God had a job for her — She joined the religious life.

Mrs. Sklenicka runs the Sklenicka Florist business, and there's hardly anyone left who doesn't know the beautiful work her staff does.

At our meeting we presented Aunt Emma with a corsage and a beautiful slip. It was all in appreciation of her giving and not taking — You deserved it, Aunt Emma — if only more of our members were like you!

Item no. 2 was a Fish Fry held at Plutes on November 12th. Oh, what

OUR CAMPAIGN IN THE NEW YEAR

We are indeed fortunate to be here to welcome the New Year of 1949. We should be grateful to the Almighty who has given us this privilege. What will be our fate before the end of this year God alone knows.

Each one of us has plans for this new year pertaining to our families and ourselves to which we look forward with great anticipation. For the supreme officers, officers of the branch and members — the coming convention awaits us accompanied by much work, new ideas and plans.

The main attraction of our pre-convention plan is our current campaign. You remember that at every convention there is great interest aroused, as to who will be our convention queen and who amongst the delegates will have won for herself a royal title.

In looking over the campaign records since the last convention, I have noted that several supreme officers have not secured any new members during our drives. To all of you I make an appeal to at least try and do your share for this convention campaign. By doing so, you will show your interest and loyalty and will contribute in some measure toward a successful close of our convention campaign. A Happy New Year to all!

JOSEPHINE ERJAVEC, Supreme Secretary

a wonderful time we all had — Food and drink aplenty — and our birthday box helped pay for some of it. Grandma Yane was to be honored at this fete, as our oldest member, but sickness confined her to her home. May be some other time, eh Grandma?

Now for all of you who managed to find some excuse to avoid the December meeting will give you our election results — Our new president is Frances Kravnik. Our vice president, Anne Yane; Secretary, Mary Juratovec, Treasurer, Mrs. A. Turk, and yours truly remains recording secretary.

Congratulations to the new officers, and to the old, we say "WELL DONE". Thank you, Anne, for wonderful leadership since 1942. All the doings, dances, socials, parties, etc. that you have planned have been successful — Your thoughtfulness to several members will always be remembered. Thank you for holding us together, and best of luck in your new office.

That's all for now — only a friendly word — a thought to remember — If you can't take a joke — don't try to make one!

Evelyn Majercik

No. 96, Universal, Pa. —

We had a very big crowd at our meeting in December and the officers were happy to see so many members present. The Christmas party and Santa Claus' visit was enjoyed by all. Thanks for the beautiful gift that I received. Refreshments consisted of sandwiches, potica and coffee.

Our meetings will be held every second Sunday at 2 p.m. In January we will meet in Center, February in Renton, in March — Universal. The May meeting will be held on the third Sunday, because we have May Queen crowning on the first Sunday, then the Sodality usually has a party for mothers on the second Sunday.

We extend a warm welcome to our two new members Mrs. Kastelic and her daughter Jane, who joined our branch last month.

Pauline V. Kokal, President.

No. 105, Detroit, Michigan: To all our Supreme Officers, to the branch officers, and all the members we wish a very Happy New Year! May 1949 bring with it joy and happiness, and may true and lasting peace reign throughout the world, and all nations live together as one great and loving family. May there be more new members to join our noble organization in the new year, and may it prosper for the good of all!

Our last meeting was held at the home of Mrs. Petrich, our president, who welcomed us in her most gracious and kind way. Thank you, Mrs. Petrich! At this meeting we had a good turnout, the kind we would like to have all the time. How about it members?

At our next meeting, to be held at the home of Mrs. Nezbeda, we will

have an exchange of gifts, so we hope to have a perfect attendance. The more the merrier!

Marie Bombach

BIRTHDAYS IN JANUARY

January 11th is the birthday of Supreme Officer Sophie Golob and January 15th is the day Supreme vice-president Mary Theodore will celebrate her birthday. Congratulations to them and to all who will have a birthday during this month!

FASHION NEWS

—by Gladys Buck

Back again, and in greater variety of color and fabric, combinations, and contrasts, are the most practical of all ensembles—the three piece outfits of suit plus a companion topper. Each year these classics attain a new appeal because of interesting and different materials, cut of suit, and width of topcoats. Although the straight line topper is still smart and probably the best all-purpose choice, newer toppers are cut with much wider width throughout. Thus, the new ensembles have a most individual look, as though they might have been made to individual order, so fine the tweeds, so meticulous the fitting and detail.

Soft heather tones, small, precise plaids, checks, and distinctive mixtures are especially ideal for such ensembles. Solid shades also are fashioned with the same swank. Whatever the fabric, the tailoring is superlative and the new details unsurpassed for beauty.

The most exciting news is the linings. Newest of all the contrasts are the many colored effects, some in silk but most in the woolen striped fabrics, adding more warmth.

If you are one of the many who practically live in suits, you'll welcome the warm jersey blouses in neutral and bright colors to contrast or harmonize with your suits. These blouses are made with detail around the collar lines and on the chest to show in the vee neck lines of a jacket. They also are virtually sleeveless, most models having mere should-

er caps; others, sleeves that end just above the elbow.

Fabric covered handbags of smart dark street shades, such as charcoal gray, black, brown and navy, comprise one of the best collections of the season. They are exciting as to shape and size, smooth, of such lustrous material as sheened broadcloth or of wool crepe. Stunning pouch effects, neat models of shirred and gathered fabric, and models with the fabric stretched tautly over wrist, bag types of the old fashioned reticule outline, are among them. All strays for carrying are greatly shortened, since the smartest handbags this winter are those that hang from the wrist—not the shoulder.

The dark charcoal gray fabric bags certainly answer the problem of what to wear with the high fashion coat dresses, suits, and even coats of that important dark gray tone. It's the first season that a gray of this tone has been so perfectly timed with fashions of the same gray.

Since all new bags are appreciably smaller and more compact than in former seasons, capacity is obtained by models having width or bulk. Frames are mostly gold metal or are carefully covered with the same fabric as the bag.

Do you know how to wash your fine doeskin, chamois, or washable leather gloves? Never attempt to wash leather gloves unless they are stamped "Washable" and never try to wash leather gloves which have been dry cleaned. Do not let your gloves become too soiled before washing them. Then proceed as follows:

Use special glove washing preparation or mild soap and luke warm water. Suds gloves up and down as you would a handkerchief. If soap is used, rinse in clear warm water.

Never squeeze or wring out gloves. Pat out excess moisture between folds of a thick fluffy bath towel.

When excess moisture is removed, turn cuffs and blow into gloves to smooth them. Then straighten fingers and hand over a towel to dry. Keep away from heat!

Juniors' Page

HAPPY NEW YEAR!

January 1st we all celebrate an important birthday! Not yours or mine, but that of a New Year. We know that a birthday really means presents. But we can't go shopping for gifts for a New Year, so we will have to think of some other way to show how glad we are to be here to enjoy 365 days of it, many of which will bring interesting events to everyone of us. Here is my suggestion for a gift that you can give to every reader of our magazine: WE NEED GIRLS WITH, LOYALTY AND FAITH-FULLNESS WHO WILL SEND THE EDITOR NEWS ITEMS, PICTURES, LETTERS, POEMS AND OTHER INTERESTING MATERIAL TO BE PRINTED IN YOUR SECTION OF THE MAGAZINE. Our Dawn needs these presents from every circle, so we hope that you will not ignore this appeal but you will get busy at once and write.

Let's resolve to make our magazine a finer one every month! This will be a wonderful present from you which will make us most happy every month of the year.

Most sincerely yours,
Albina Novak, Editor

Dear Juniors:

A Very Happy New Year to all of you!

Ahtitah is a little Eskimo girl, I would like to tell you about her. Ahtitah's home is in the Northland where Jack Frost and the North Wind live. She likes the cold and the snow.

In the summer Ahtitah enjoys picking the buttercups, violets and dandelions. The sun is not as hot as it is here, but it rises much earlier and sets much later. For some weeks it does not set at all. Should you like such long days? You could see to read and play late in the evening but you would have to go to bed when the sun was still shining.

Ahtitah's mother and father are very busy in the summer catching and drying fish for the family and dogs to eat through the long cold winter. They catch deer also and dry and smoke the flesh.

She lives in a tent made from the skins of seals and held up by big whalebones.

Now the weather is getting colder. Each day the sun is lower in the sky. Soon it peeps up over the horizon for only a few hours each day. Later Ahtitah will not see it at all for some weeks. It will not be very dark though, for during much of that time the sun is not far below the horizon.

It has snowed often for weeks. Everything is covered deep with ice and snow. Whenever Ahtitah goes out to walk she puts on her snow shoes. When she rides she goes in her dog sled.

It is so cold that the family is moving into their winter home. This is built of earth and stone. When off on long hunting trips Ahtitah's father builds a round hut of ice. On the seat of ice, inside Ahtitah's mother spreads the skins of bears and seals. Then she lights a fire to make the house warmer. The stove is a stone bowl with seal oil in it. The wick is made of dried moss.

Ahtitah has on her winter clothes now. They are made of skins with the fur left on, and she wears two suits. The inner one has the fur next to her body, and the outer one has the fur on the outside. Her fur clothes are so warm that she doesn't mind the cold weather. She and her brother like to be out of doors in winter as well as in summer. They harness their dogs to the old sledges and have wonderful rides over the snow. Sometimes they slide downhill, shooting with their bows and arrows at marks in the snow. Wouldn't you like to visit

Ahtitah and her Eskimo friends sometime?

Again a Very Happy New Year to all the Supreme officers and to the Juniors.

Love
Evelyn Krizay, Director

Branch No. 20 Joliet, Illinois

The Junior Cadets held a Halloween party on the 26th of October at St. Joseph's Parish Hall. Refreshments were served and dancing and games were played for entertainment. Prizes were awarded to the girl with the prettiest and to the girl with the funniest costume. Our new members were initiated at the party.

We would like to welcome our new cadets Lois Sczepaniak, Carol Pruss, Elaine Troppe and Jane Hankovak. We hope you will have a nice time working with us.

On the 30th of January, 1949, the Championship Cadets will dedicate their new uniforms. All the Junior Cadets are asked to participate in the parade and attend the ceremonies. The Junior Cadets will wear the green uniforms of the Championship Cadets.

Girls starting January 4, 1949 drill will be held every Tuesday promptly at 6 p.m. at St. Joseph's Parish Hall. Your cooperation is appreciated.

A Happy New Year to everyone.

Vida Mikolic,
Secretary and Reporter

NEW YEAR — 1949

Like the rising sun o'er mountains
Comes the New Year bright and gay,
With its hope for a better future,
Like a candle lighting our way.

May our hopes be not in vain ones
That burst like bubbles in the air,
But may the New Year bring their
fulfillment,
And true lasting peace everywhere.

By Marie Bombach
Branch 105
Detroit, Michigan

NEW YEAR RIDDLE

Something at our house has pages,
But it's not a book.
And every page has a word at the top
When you turn to look.
One of the words begins with F.
And two begin with A,
Two others start with letter M,
And three begin with J.
One with S, one with O,
One with letter D.
One with N, and that makes twelve.
What can this object be?

CALENDAR

NATURE'S CLOCKS

Our dog, sleeping on the front porch in the sun, rose suddenly and ran to the road barking short glad barks.

"The children will be coming over the hill soon," mother observed. "Rover says my watch is five minutes slow." Gravely she set her watch forward, for we all knew that it was exactly twenty minutes after four when Rover rose to go meet the children. Except on Saturday and Sunday, when the children were with him, he ran to meet them on the moment.

A keen observer of nature can find a hundred ways to tell not only the season of the year but any hour of the day and night by watching the birds and animals.

Usually promptly on the stroke of midnight the roosters crow sleepily three or four times. How do they know when the day changes and today becomes tomorrow? No, one can tell, so we just call it instinct.

The first bird to sing in the morning is

BEAUTIFUL PRIZES ARE OFFERED

Dear Juniors, start at once to solicit new members for the present Junior membership drive. You will be entitled to the following grand prizes:

For 50 new members, A BICYCLE.

For 25 new members, ICE SKATES OR ROLLER SKATES ON SHOES.

For 10 new members, PEN AND PENCIL SET.

For five new members, A CAMERA.

For three new members, A MEDAL BRACELET.

Go and see your secretary today and get some application blanks, then visit all your girl friends and ask them to JOIN YOUR CIRCLE!

the finch. This very early riser greets the new day at about half past one. An hour later the blackcap sweetly joins in the awakening night. Around half past two the quail calls, and soon the song sparrow, too, is taking part in the joyous chorus. Blackbirds and larks begin to sing in symphony. As it grows light in the east, about five o'clock, the English sparrow, still bedraggled and tipsy from sleep, drowns out all the other birds in the neighborhood. Then the rooster serenades the coming of the sun in earnest.

Have you ever noticed how the passing hours are reflected in your cat's eyes? In the morning the pupils are huge round orbs. As the light grows and morning passes, they grow more narrow. At noon, the pupils are only the narrowest of slits. As the sun descends the west, the cat's eyes grow larger and larger.

GAMES FOR JANUARY

HUNT FOR TIME — The letters T-I-M-E, a hundred or so of each, are hidden around the room, or house and the contestants find as many as possible in an allotted time—ten minutes probably—not stopping to see what letters they have found. At the end of ten minutes all sort their letters out into as many "Times" as possible. The one having the most "Times" is declared the winner.

RACE AGAINST TIME—To play this game seat the contestants either by couples, fours, or in two long lines facing each other. A pile of white beans and yellow corn, thoroughly mixed, is placed between each two persons. One chooses corn the other beans, and at a given signal each begins sorting what he has chosen, taking one at a time. Two minutes are given for this, and then each counts what he has sorted. If one finds a bean in his winnings, when he has chosen corn, he loses one point.

Mother: Did you wash your ears? You know your music teacher is coming.

Son: Don't worry, mother: I washed the one that will be next to her.

Father: "Junior, what makes you stay away from school?"

Son: "Class hatred, Father."

Joe: "Where ya been?"

Moe: "In the telephone booth talking to my girl, but somebody wanted to use the phone so we had to get out."

FINANČNO POROČILO S.Ž.Z. ZA MESEC OKTOBER, 1948

Monthly Report of the S.W.U. for the Month of October, 1948

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina		Družabne In		Skupaj	Štev. Članic	
		Redni	Mladinski	"Zarja"	Članice Razno		Redni	Mladinski
1.	SHEBOYGAN, WIS.	\$65.15	2.70	.10	—	67.95	174	32
2.	CHICAGO, ILL.	127.75	7.10	.10	—	134.95	333	76
3.	PUEBLO, COLO.	90.05	6.60	—	.10	96.75	228	66
4.	OREGON CITY, ORE.	9.35	.20	—	—	9.55	26	2
5.	INDIANAPOLIS, IND.	—	—	—	—	—	130	22
6.	BARBERTON, OHIO	65.95	2.00	.30	.60	68.85	182	21
7.	FOREST CITY, PA.	53.35	3.40	.10	—	56.85	142	36
8.	STEELTON, PA.	32.50	—	—	—	32.50	89	—
9.	DETROIT, MICH.	21.10	.40	—	—	21.50	56	4
10.	COLLINWOOD, OHIO	201.25	5.50	—	.50	207.25	549	59
12.	MILWAUKEE, WIS.	132.50	7.00	—	.50	140.00	359	70
13.	SAN FRANCISCO, CAL.	54.70	.20	—	—	54.90	137	2
14.	NOTTINGHAM, OHIO	135.50	6.00	.50	.20	142.20	370	60
15.	NEWBURGH, OHIO	128.95	9.00	—	—	137.95	331	90
16.	SOUTH CHICAGO, ILL.	74.80	1.50	.10	.35	76.75	193	15
17.	WEST ALLIS, WIS.	64.45	1.60	—	.50	66.55	172	18
18.	CLEVELAND, OHIO	38.50	1.00	—	—	39.50	105	10
19.	EVELETH, MINN.	63.50	8.30	—	—	71.80	166	83
20.	JOLIET, ILL.	235.35	25.00	.20	—	260.55	647	255
21.	CLEVELAND, OHIO	41.45	2.30	—	.10	43.85	116	24
22.	BRADLEY, ILL.	—	—	—	—	—	31	—
23.	ELY, MINN.	80.65	1.50	—	—	82.15	218	16
24.	LASALLE, ILL.	69.25	3.00	.10	—	72.35	191	32
25.	CLEVELAND, OHIO	376.50	10.70	.10	.50	387.80	947	110
26.	PITTSBURGH, PA.	54.95	1.80	—	—	56.75	152	18
27.	NORTH BRADDOCK, PA.	27.10	1.30	—	—	28.40	71	13
28.	CALUMET, MICH.	36.55	.90	.40	—	37.85	100	9
29.	BROWDALE, PA.	16.30	1.50	—	—	17.80	43	15
30.	AURORA, ILL.	11.80	.20	—	—	12.00	33	2
31.	GILBERT, MINN.	49.15	3.60	.40	—	53.15	124	37
32.	EUCLID, OHIO	60.30	2.20	—	.10	62.60	153	22
33.	NEW DULUTH, MINN.	29.75	1.10	—	—	30.85	78	7
34.	SOUDAN, MINN.	9.10	—	.10	—	9.20	26	—
35.	AURORA, MINN.	42.40	2.30	.10	—	44.80	94	23
36.	McKINLEY, MINN.	4.55	—	.10	—	4.65	14	—
37.	GREANEY, MINN.	15.05	1.00	.10	—	16.15	43	10
38.	CHISHOLM, MINN.	68.00	.20	.40	—	68.60	188	2
39.	BIWABIK, MINN.	9.80	—	.10	—	9.90	29	—
40.	LORAIN, OHIO	44.60	.90	.50	—	46.00	117	9
41.	COLLINWOOD, OHIO	94.25	.90	—	—	95.15	260	9
42.	MAPLE HEIGHTS, OHIO	15.00	—	—	—	15.00	40	—
43.	MILWAUKEE, WIS.	38.55	2.40	—	—	40.95	102	24
45.	PORTLAND, ORE.	24.30	.10	.10	—	24.50	63	1
46.	ST. LOUIS MO.	11.35	.10	—	—	11.45	31	1
47.	GARFIELD, HEIGHTS, O.	50.65	2.30	—	—	52.95	139	23
48.	BUHL, MINN.	7.95	.20	—	—	8.15	22	2
49.	NOBLE, OHIO	30.40	.90	.20	—	31.50	80	9
50.	CLEVELAND, OHIO	75.00	2.60	—	2.75	80.35	95	13*
51.	KENMORE, OHIO	13.00	.40	—	—	13.40	30	4
52.	KITZVILLE, MINN.	13.75	.20	—	—	13.95	35	2
53.	BROOKLYN, OHIO	16.30	.40	—	—	16.70	43	5
54.	WARREN, OHIO	27.60	1.60	—	—	29.20	76	16
55.	GIRARD, OHIO	27.65	.90	—	—	28.55	74	9
56.	HIBBING, MINN.	44.25	.70	—	—	44.95	120	7
57.	NILES, OHIO	22.90	2.00	—	.10	25.00	59	20
59.	BURGETTSTOWN, PA.	12.70	.50	—	—	13.20	32	5
61.	BRADDOCK, PA.	33.80	2.40	—	—	36.20	43	12*
62.	CONNEAUT, OHIO	10.15	—	.10	—	10.25	29	—
63.	DENVER, COLO.	29.35	2.00	.30	—	31.65	76	21
64.	KANSAS CITY, KANS.	22.00	2.70	—	—	24.70	62	27
65.	VIRGINIA, MINN.	—	—	—	—	—	76	20
66.	CANON CITY, COLO.	18.80	.80	—	—	19.60	48	9
67.	BESSEMER, PA.	33.50	.80	.30	—	34.60	80	8
68.	FAIRPORT HARBOR, O.	14.50	—	—	—	14.50	30	—
70.	WEST ALIQUIPPA, PA.	6.00	—	.20	—	6.20	15	2
71.	STRABANE, PA.	47.60	.10	—	—	47.70	116	1
72.	PULLMAN, ILL.	19.95	.80	—	—	20.75	52	9
73.	WARRENSVILLE, OHIO	18.90	—	—	—	18.90	54	—
74.	AMBRIDGE, PA.	29.10	.40	—	—	29.50	61	4
77.	N. S. PITTSBURGH, PA.	23.45	.80	—	—	24.25	67	9
78.	LEADVILLE, COLO.	—	—	—	—	—	46	20

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina		Družabne In		Razno	Skupaj	Štev. Članic	
		Redni	Mladinski	"Zarja"	Članice			Redni	Mladinski
79.	ENUMCLAW, WASH.	18.20	2.00	.80	—	—	21.00	48	21
80.	MOON RUN, PA.	12.95	—	—	—	—	12.95	32	—
81.	KEEWATIN, MINN.	13.65	.20	—	—	—	13.85	39	2
83.	CROSBY, MINN.	8.65	—	.20	—	—	8.85	24	—
84.	NEW YORK, N. Y.	30.65	—	.60	—	—	31.25	84	—
85.	DePUE ILL.	13.35	.30	.10	—	—	13.75	36	3
86.	NASHWAUK, MINN.	—	—	—	—	—	—	11	—
88.	JOHNSTOWN, PA.	31.65	3.00	.60	—	—	35.25	79	31
89.	OGLESBY, ILL.	27.30	1.80	.20	—	—	29.30	78	18
90.	PRESTO, PA.	23.00	.30	.30	—	—	23.60	65	3
91.	VERONA, PA.	18.80	.60	—	—	—	19.40	43	6
92.	CRESTED BUTTE, COLO.	15.15	—	—	—	—	15.15	34	—
93.	BLOOKLYN, N. Y.	35.55	.40	.40	—	—	36.35	97	4
94.	CANTON, OHIO	—	—	—	—	—	—	22	4
95.	SOUTH CHICAGO, ILL.	158.25	9.40	—	—	—	167.65	169	47*
96.	UNIVERSAL, PA.	—	—	—	—	—	—	51	3
97.	CAIRNBROOK, PA.	15.25	.60	—	—	—	15.85	35	6
99.	ELMHURST, ILL.	10.50	—	—	—	—	10.50	25	—
102.	WILLARD, WIS.	4.20	—	—	—	—	4.20	11	—
104.	JOHNSTOWN, PA.	12.95	—	.20	—	—	13.15	37	—
105.	DETROIT, MICH.	4.55	.30	.30	—	—	5.15	13	3
106.	MEADOWLANDS, PA.	—	—	—	—	—	—	29	—
Skupaj		\$3,929.25	167.90	8.70	6.30	—	4,112.15	10374	1710

Vrnjen črtan ček 2.00
 Obresti od U. S. Treasury 2½% bond 86.22

Skupni dohodki \$4,200.37

*Asesment za september in oktober

STROŠKI:

Za umrlo Anna Harej, podr. št. 2, Chicago, Ill.	\$ 100.00
Za umrlo Louise Jadrich, podr. št. 14, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Mary Majer, podr. št. 14, Cleveland, Ohio — Družabna članica	25.00
Za umrlo Anna Maydak, podr. št. 17, West Allis, Wis.	100.00
Za umrlo Anna Buchar, podr. št. 20, Joliet, Ill.	100.00
Za umrlo Emma Drobnic, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Mary Kostajnssek, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Katarina Erzar, podr. št. 72, Pullman, Ill., povrnjen asesment plačan v pogrebni sklad	23.70
Za umrlo Jennie Smole, podr. št. 63, Denver, Colo., povrnjen asesment plačan v pogrebni sklad	29.20
Bohemian Benedictine Press: Za tiskanje in razpošiljanje "Zarje"; poštnina in delo na imeniku \$63.25; — Skupaj	832.25
Mesečne plače po odštetju davka: Predsednica-urednica, \$306.55; tajnica \$184.40; predsednica finančnega odbora \$21.00; pomoč v gl. uradu \$66.90 — Skupaj	578.85
Kampanjske nagrade	81.33
Razni uradni stroški	134.41
Skupni stroški	\$ 2,304.74

Ostalo v blagajni 1. oktobra 1948 — Balance October 1, 1948 \$230,715.62
 Dohodki v oktobru — October income 4,200.37

Skupaj — Total \$234,915.99
 Stroški v oktobru — October disbursements 2,304.74

Preostanek 30. oktobra 1948 — Balance October 30, 1948 \$232,611.25

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

PRE-CONVENTION CAMPAIGN

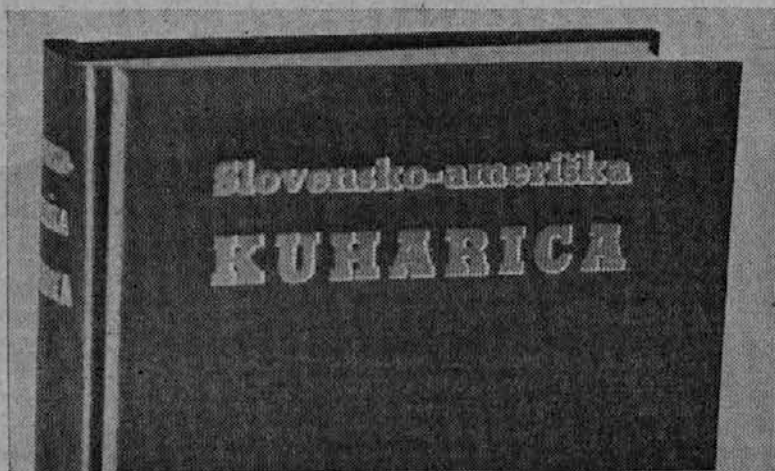
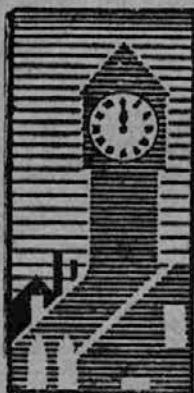
The pre-convention membership campaign will close on March 31, 1949. The grand prize to the first place winner will be the distinguished title "Convention Queen." She is to receive a paid round trip fare to the convention in Pueblo, Colorado (in coach). For this award she must secure 100 new members and at least 75 of the 100 join the adult department. An additional 50 cents will be paid for every member she secures over the 100 mark.

The runner up will be honored with the title of "Princess." Her prize will be gold wrist watch. She must secure 50 new members and at least 40 of these in the adult department.

The third prize is the distinguished title of "Countess" and the prize awarded will be a beautiful traveling bag. The worker must secure 25 new members and at least 15 of these in the adult department.

Other prizes offered are: for ten new members, a beautiful rosary (gold or silver); for five new members; the new attractive emblem pin; for three new members a lovely rhinestone brooch.

The awards to the branches are: first prize \$10.00 and a crucifix or trophy with engraving; second prize is \$10.00 and the third prize is \$5.00.

ZA SEDANJE ČASE IN RAZMERE

V sedanjih težkih časih, ko draginja pritiska na vseh koncih so naše kuharice prav dostikrat v zadregi, kaj naj skuhaajo, da bo družina zadovoljna in da bodo "zadovoljne" tudi njihove denarnice.

Dobra kuharska knjiga je vsakdanja svetovalka in pomočnica vsake kuharice, kajti taka knjiga na eni strani vam pomaga pri izbiri jedil in na drugi strani vam pa natančno pove, kako pripraviti jedila, da bodo tem okusnejša in tako toliko bolj dobrodošla za vaše omizje. Za ameriške Slovenke je brez dvoma najboljša kuharska knjiga.

SLOVENSKO-AMERIŠKA KUHARICA,
katero je izdala Mrs. Ivanka Zakrajšek v New Yorku, ki je članica SŽZ, Podružnica št. 84.

ZA DARILO

Za svojo mater, za svojo ženo in druge sorodnice ter prijateljice boste težko našli primernejše darilo za tako nizko ceno kot je ta koristna knjiga, s katero bo vaša obdarovanka prav gotovo zadovoljna.

Ako še ni te knjige v vaši kuhinji je v vašo korist, da si jo takoj naročite. Stane \$5. - skupno s poštnino. Pošilja se tudi COD.

Naročilo pošljite na:

MRS. ALBINA NOVAK,
6516 BONNA AVENUE,
CLEVELAND, OHIO

DR. FRANK T. GRILL

PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone Canal 4955

Chicago 8, Illinois

R. JERIN & SON

HOME OF CHOICE MEATS & GROCERIES

1952 W. 22nd Place

Phone Virginia 6689

Chicago 8, Illinois

JOS. ZELE & SONS

FUNERAL DIRECTORS

Invalid Car Service

6502 ST. CLAIR AVE.

452 EAST 152nd ST.

ENdicott 0583

IVanhoe 3118

Cleveland, Ohio

SAMO ENO NAVODILO

o zdravju, materinstvu, gospodinstvu itd., vam alhko koristni več, kot stane celoletna naročnina za NOVI SVET. Pojg tega Novi Svet prinaša podučljive članke, eipe po-vesti, pesmi, zgodovino Solvencev v Ameriki itd. Pošljite naročnino \$3.00 še danes na nasolv:

NOVI SVET

1845 West Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

Ako omenite ogals v "Zaril" dobite eipo povest "Ena božjih ovetk" kot nagrado popolnoma brezplačno.

JOHN ZELEZNIKA & SON

COAL & OIL

2046 W. 23rd St.

Phone Vir. 7-6891

Chicago 8, Illinois

Za simpatično postrežbo se obrnite na

Zakrajšek Funeral Home, Inc.

6016 St. Clair Avenue.

Cleveland 3, Ohio

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service.

Postrežba noč in dan.

Avtomobile za vse prilike.

Tel: ENdicott 3113.

Lucy Oresnik
81 Orchard St.
Kansas City, Kans.

64

*A Happy New Year
to all!*

August F. Sutek

FUNERAL DIRECTOR

478 E. 152nd St.
Tel. IVanhoe 2016
Cleveland 10, Ohio

NOVIELLI MEMORIALS

Nick Novielli, Prop.

Markers • Monuments
• Mausoleums

You will enjoy seeing our beautiful granite memorial values and will always find a pleasant welcome here

412 S. Chicago St., Joliet Illinois DIAL 9376

GEREND'S FUNERAL HOME

Phone 7012

SHEBOYGAN, WISCONSIN

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

**Najstarejša slovenska podporni
organizacija v Ameriki**

Posljuje že 54 leto

Članstvo: 41,500 Premoženje: nad \$7,100,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta
pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnici vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

DR. MARGARET GUSTAFSON

75 Scott St.
Joliet, Illinois

EYES EXAMINED
GLASSES FITTED
LENS DUPLICATED

DR. GUSTAFSON,
Slovenian Optometrist.

Govorim slovensko in dobili boste dobro postrežbo. Pridite na pogovor zaradi oči in dobili boste pojasnilo brez vsake obveznosti.

ZEFRAN FUNERAL HOME

Elizabeth Zefran, Registered Embalmer
Louis Zefran — Funeral Director

1941 W. Cermak Rd. Phone Virginia 6688
Chicago, Illinois

Ermenc Funeral Home

8825 W. Greenfield Ave. Phone Mitchell 1881

Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 46 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue.
Tel.: HENDERSON 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.
Tel.: KEMORE 1235 Cleveland 10, Ohio.

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.
Tel. HENDERSON 2088 Cleveland 3, Ohio.